

4 Нинішній стан сільгоспугідь, які десятиліттями по-варварськи експлуатують орендарі, й відповідність цільовому використанню мають бути головними на ринку землі



7 Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання військового обов'язку та проходження військової служби»



УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 18 ГРУДНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№243 (6606)

ЦИТАТА ДНЯ

ЯКІВ СМОЛІЙ:



«Завдяки зміцненню курсу гривні інфляція знизилася до 5,1% у листопаді та буде в межах 5% +/-1 відсотковий пункт за підсумками року».

Голова Національного банку про виконання річної мети зі стабілізації інфляції

2

Фінансова система стійка до ризиків

ГРОШІ. Банківський сектор України прибутковий, капіталізований і загалом перебуває в хорошому стані, а макроекономічна ситуація сприяє стабільності фінансової системи. Низька вартість кредитного ризику, прийнятне боргове навантаження бізнесу й стрімке зростання доходів населення сприятимуть відновленню довгострокового кредитування. Проте активний розвиток незабезпеченого споживчого кредитування може створити ризики. Для запобігання їм Національний банк планує підвищити критерії ризику за такими кредитами. Про це йдеться у новому Звіті про фінансову стабільність, розміщеному на сайті регулятора.

«Наш черговий звіт про фінансову стабільність надає нам впевненості в нашій банківській системі. Ми можемо констатувати, що вона доволі стійка до різноманітних ризиків, які можуть загрожувати фінансовій стабільності», — цитує УНІАН слова першого заступника голови НБУ Катерини Рожкової. А поточний рівень прибутку банків дає підстави вважати, що вони здатні повноцінно обслуговувати економіку й нарощувати кредитування.

ЦИФРА ДНЯ

1,71 **млн**

співгромадян скористалися програмою «Доступні ліки», за даними Національної служби здоров'я

Українки, якими захоплюється людство



Валентина Басова (ліворуч) та Наталія Яковлева заслужено отримали нагороди за самовідданість у наданні допомоги людям

ВИЗНАННЯ. У Києві справжнім сестрам милосердя вручили медалі імені Флоренс Найтінгейл

Генеральний план — під ялинку

СТРАТЕГІЯ. Днями презентовано довгоочікуваний проєкт нового головного містобудівного документа столиці

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Добігає завершення 2019-й, а разом з ним спливає термін чинності генерального плану Києва. Його розробили ще наприкінці минулого тисячоліття, у 1997-му. За-

тим ще довго допрацьовували, тож офіційно ухвалили лише 2002-го. Автори плану зазначали, що розраховували показники до 2020-го. Нині він уже стукає у двері.

Ніде правди діти: чинний генплан давно втратив свою регульовану роль. Два десятиліття по-

спіль місто забудовували хаотично й безсистемно, переважно багатоповерховим житлом без урахування належної транспортної, інженерної та соціальної інфраструктури. Розвиток столиці, забудова і перепрофілювання значних міських територій відбува-

лися через сумнівні щодо законності детальні плани території.

Відповідно до законодавства, такий документ слід оновлювати щоп'ять років, а столичний, схоже, 17(!) років не діставали з шухляди. Мало хто вже пам'ятає, що він зокрема передбачав приєднан-

ня до адміністративних меж столиці кількох районів області (загалом 65 тисяч га). Ці землі в передмісті давно розпайовано, продано-перепродано і, немов відома стіна з Піднебесної, відгороджують Київ від будь-якого цивілізаційного розвитку.

3



4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 2 2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 18 грудня 2019 року

USD 2346.9132
за 100 доларів США

EUR 2619.6245
за 100 євро

RUB 3.7531
за 10 рублів

AU 346967.65
за 10 трійських унцій

AG 3994.45

PT 218732.31

PD 460933.75

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Відносини міцнішають і виходять на новий рівень

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ. Президент Володимир Зеленський здійснив офіційний візит до Азербайджанської Республіки

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Після протокольних процедур, особистих переговорів лідерів і у складі делегацій у присутності глав держав Володимира Зеленського та Ільхама Алієва було підписано українсько-азербайджанські двосторонні документи. Під протоколом про наміри між містом Одеса (Україна) та містом Гянджа (Азербайджанська Республіка) підписи поставили Надзвичайний і Повноважний посол України в Азербайджанській Республіці Владислав Каневський та Надзвичайний і Повноважний посол Азербайджанської Республіки в Україні Азер Худієв.

Вони підписали й Договір між містами Трускавець (Україна) та Губа (Азербайджанська Республіка) про торговельно-економічне, науково-технічне та культурне співробітництво.

Угоду про співпрацю в галузі регулювання умов ведення бізнесу між Державною регуляторною службою України й Міністерством економіки Азербайджану підписали міністри закордонних справ Вадим Пристайко та Ельмар Мамед'яров.

Підписали очільники МЗС і угоду між Адміністрацією Державної служби спеціального зв'язку та

захисту інформації України та Спеціальною службою державної охорони Азербайджанської Республіки про організацію лінії міждержавного урядового зв'язку між Києвом та Баку.

Приклад інвесторам

«Наші відносини перевірено часом. Ми завжди допомагали одне одному в складні моменти сучасної історії. Отже, Азербайджан був, є і буде для України надійним другом, і я впевнений, що буде стратегічним партнером. Наші держави підтримують одна одну в питанні відновлення суверенітету й територіальної цілісності в межах міжнародно визнаних кордонів. Нам важливо забезпечити регіональну та національну безпеку. Україна та Азербайджан продовжують спільну роботу як у двосторонньому форматі, так і в межах міжнародних організацій», — наголосив глава Української держави.

Володимир Зеленський переконав, що в майбутньому українсько-азербайджанські відносини тільки зміцнюватимуться й вийдуть на новий рівень: «Наші держави демонструють близькі позиції з багатьох питань як на регіональному, так і на глобальному



Інвесторів з Азербайджану чекають в Україні

рівнях. І тому я щиро хочу побажати успіхів головному Азербайджану в ГУАМ — воно буде у 2020 році».

Він зауважив, що Україна підтримує реалізацію проекту Південного газотранспортного коридору та в межах візиту до Азербайджану буде вивчено можливість його розширення.

«Це дуже важливий чинник диверсифікації поставок газу європейським споживачам. Потрібно повною мірою використовувати унікальний транзитний потенціал України й Азербайджану, розвиваючи відповідну інфраструктуру. Ми домовились активізувати співпрацю міжнародних авіаційних, ав-

томобільних і залізничних перевезень. Обговорено й перспективи в освітній, культурній та гуманітарній галузях», — повідомив Президент України.

Домовлено посилити економічне співробітництво між країнами, якому сприятиме діяльність торгових домів. Так, торговий дім Азербайджану успішно працює в Києві з 2018 року, а нині відбулося відкриття торгового дому України в Азербайджані.

«Упевнений, що ділові кола наших країн мають багато тем для діалогу, сподіваємося на дуже чіткі конкретні підготовки їхньої взаємодії. Наші державні інтереси — подальше зростання взаємних інвестицій, зокрема завдя-

ки сучасним і майбутнім спільним проектам. У цьому контексті гарним прикладом слугує придбання провідним мобільним оператором Азербайджану Bakcell мобільного оператора Vodafone Україна. Це значно посилить український ринок телекомунікаційних послуг. Вірю, що цей кейс надихне й інших азербайджанських інвесторів», — підкреслив Володимир Зеленський.

Приціл на концесію

Президент Азербайджану Ільхам Алієв зазначив, що товарообіг між Україною та Азербайджаном цього року зріс на 20%, і обидві країни зацікавлені в його подальшому зростанні. А азербайджанські бізнесмени зацікавлені в розвитку двосторонньої співпраці, тож Українсько-Азербайджанський бізнес-форум, який відбувся в межах візиту, має стати поштовхом до цього. І чимало залежатиме від роботи міжурядової комісії, яка, на жаль, протягом кількох років не проводила засідань.

«Вона відновить роботу. Плануємо, що наступного місяця вона проведе засідання в Києві і обговорить питання, які доручать президенти», — зазначив

азербайджанський лідер. За його словами, Азербайджан надає великого значення розвитку взаємного інвестування, і це питання дуже плідно було обговорено із Президентом України: «Є конкретні пропозиції, і ми переконані, що їх може бути реалізовано в багатьох напрямках».

Ухвалено рішення про розширення присутності в Україні азербайджанської нафтової компанії Socar, а також відзначено високу продуктивність співпраці в галузі сільського господарства.

Володимир Зеленський акцентував, що в Україні починається масштабна приватизація і є можливість створення великих концесійних інфраструктурних проектів: «На початку наступного року ми обов'язково створимо не просто робочу групу, а справжню команду людей, яка приїде від імені президента Азербайджану в Україну та предметно подивиться всі ті об'єкти, можливості, підприємства, в яких ми можемо співпрацювати».

Володимир Зеленський разом із дружиною відвідав Український культурно-освітній центр Бакинського слов'янського університету і зустрівся з представниками української громади в Азербайджані.

Сильна гривня спонукає до роботи

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ГРОШІ. Зміцнення курсу гривні, прогноз інфляції, інших макроекономічних показників були в центрі уваги зустрічі керівництва уряду й Національного банку у форматі «на каву». Вони стали традиційними для якнайкращого виконання меморандуму про взаємодію між КМУ та НБУ.

«Уряд, як і НБУ, незалежні один від одного й мають однакову мету — стабільна економіка, сильна фінансова система і, як підсумок, добробут громадян», — окреслив мету розмови Прем'єр-міністр Олексій Гончарук.

Зміцнення гривні позитивно впливає на економіку. Хоч у короткостроковій перспективі це може мати певний негативний вплив на окремі сегменти. «Завдяки зміцненню курсу гривні інфляція знизилася до 5,1% у листопаді та буде в межах 5% +/- 1 відсотковий пункт за підсумками року, тобто цілі з інфляції ми цього року виконали», — сказав голова Нацбанку Яків Смолій.

Впливаючи на доходи держбюджету, міцніший курс водночас формує економію у витратах на валютних запозиченнях, обслуговуванні валютного боргу, на державних закупівлях імпортованих товарів (наприклад медикаментів). Сильна гривня сприяє здешевленню енергоносіїв та зменшенню темпів трудової міграції, повідомляє департамент комунікації Секретаріату КМУ.

Позитив від зміцнення курсу отримують і експортери. Це частково знижує собівартість продукції, спрямованої на експорт, адже до 50% витрат наші експортери прямо чи опосередковано здійснюють в іноземній валюті (сировина, обладнання, паливо тощо). Зміцнення обмінного курсу збільшує конкурентоспроможність наших компаній у залученні робочої сили.

Спад виробництва у металургії, який спостерігаємо останніми місяцями, зумовлений не зміцненням курсу, а насамперед світовим падінням цін. У вересні-жовтні 2019 року світові ціни на сталеву продукцію були на 20% нижчі, ніж рік тому.

Тож Україні важливо розвивати експорт товарів із більшою доданою вартістю, оскільки ціни на сировинні товари, до яких належать і метали, надто залежні від зовнішніх ринків. Це зменшить вразливість української промисловості до світових тенденцій і забезпечить стійке економічне зростання.

Українки, якими захоплюється людство

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Широ, гучними й тривалими оплесками вітали учасники урочистого засідання Товариства Червоного Хреста України двох наших співвітчизниць, яким у КМДА вручили найпрестижнішу нагороду та найпочеснішу світову нагороду для сестер милосердя — медаль імені Флоренс Найтінгейл. Своєю роботою та допомогою постраждалим від російської агресії на сході України та під час надзвичайних ситуацій цю нагороду заслужили голова Дніпровської та Хортицької районних організацій Червоного Хреста в Запорізькій області Валентина Басова та голова Станично-Луганської районної організації Червоного Хреста в Луганській області Наталія Яковлева.

Флоренс Найтінгейл — британка, яка своє життя присвятила праці медсестрою в багатьох країнах світу. Вона вперше організувала школу медсестер і заявила, що сестринська справа має бути незалежною, самостійною і почесною професією, суміжною з медичною, а не підпорядкованою їй. Цю медаль засновано 1912 року. На ній

зображено Флоренс Найтінгейл зі світильником як символ добра, світла, милосердя й надії. На звороті напис латиною: «За справжнє милосердя й турботу про людей, що викликають захват усього людства». Нагороджують медсестер і братів за виняткову хоробрість і самовідданість у наданні допомоги людям, постраждалим унаслідок конфлікту, стихійного лиха чи катастрофи, а також за відданість справі й новаторський дух у профілактичній медицині, охороні здоров'я та підготовці середнього медичного персоналу. Медаль вручають раз на два роки медсестрам з усього світу. Загалом медаллю нагороджено 1517 медсестер. Відтепер серед них 25 українок, якими пишається вся країна.

Отримуючи нагороду, Наталія Яковлева не стримала сліз. Але це не був прояв жіночої слабкості. Про пані Наталію такого не скажеш. Адже з початку російської агресії на Донбасі районна організація Червоного Хреста, яку очолює Наталія Яковлева, надзвичайно багато допомагає та підтримує внутрішню переміщеніх осіб і людей, що проживають біля лінії розмежування. Наталія Миколаїв-

на та місцеві волонтери надавали першу допомогу пораненим, супроводжували людей до пунктів евакуації, медзакладів, організовували збір продуктів для постраждалих, яких атаки окупантів залишили без житла та їжі. З 2015 року Наталія активно впроваджує програми грошової підтримки, гуманітарної, психосоціальної допомоги, які фінансує Міжнародний Червоний Хрест. Лише цього року волонтери Червоного Хреста допомогли пів мільйону людей.

Валентина Басова присвятила 48 років медсестринській справі. Зокрема 1986 року після аварії на Чорнобильській АЕС добровільно долучилася до рятувальників і кілька днів без сну й відпочинку надавала медичну та психологічну допомогу евакуйованим. Після землетрусу у Вірменії вона ініціювала та організувала збір крові для постраждалих.

2004-го, коли сталися вибухи на артилерійських складах у Запорізькій області, пані Валентина супроводжувала гуманітарні вантажі в зону лиха під час вибухів, незважаючи на загрозу для життя. У 2014-му надавала психосоціальну та медичну допомогу пере-

селенцям. Разом із друзями прихистила вісім сімей переселенців. Нині й досі власним прикладом пропагує гуманітарні ідеали, навчає як надавати першу меддопомогу.

Отакі вони українки, які заслужено опинилися серед 19-ти медсестер, яких Міжнародний Комітет Червоного Хреста нагородив цього року за милосердя.

Незважаючи на свій поважний вік — 96 років, на вручення нагород завітала киянка Людмила Чернова. Жакет жінки прикрашають численні нагороди, серед них і медаль імені Флоренс Найтінгейл. Її Людмила Чернова отримала за те, що під час Другої світової війни винесла з поля бою понад 1200 поранених військових, 2,5 тисячі надала першу медичну допомогу. Після війни вона працювала медсестрою в лікарні та школі в Києві. У навчальному закладі створила тематичний куточок, покликаючи поширювати серед молодшого покоління ідеї гуманності та вшановувати працю медиків — музей Червоного Хреста. Але згодом йому стало затісно в шкільних стінах, і сьогодні він займає поверх заміського будинку засновниці.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Генеральний план — під ялинку

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Всесильний... безправний

З другого боку, населення громад, на території яких ведуть безсистемну забудову (передовсім житлову), так і залишилися недокинями, хоч й змушені користуватися столичною інфраструктурою.

Натомість столичні забудовники неправдивим шляхом «ліплять горбатого» на старих напівмертвих інженерних комунікаціях, зусібач загороджуючи обшарпані хрущовки бетонними хмарочосами і сотнями парковок. Території, раніше передбачені для промисловості, переважно тишком-нишком передано для будівництва і вже забудовано на землях з іншим цільовим призначенням.

Як з'ясувалося, розробники старого генплану припустилися прикрих помилок не лише щодо кількості населення, а й щодо мереж комунального транспорту та обліку майбутніх приватних автомобілів. Подейкують, що вже найближчим часом, після ймовірної добудови численних київських недобудів, автовласники перебуватимуть у дорозі на роботу і повертатимуться додому чотири (!) години.

Вочевидь, із цим усім щось треба робити. Чинна столична влада вже не перший рік переймається такою проблемою і, зрештою, зважилася вперше оприлюднити проект нового генерального плану.

Факт за планом чи план за фактом?

Цей захід відбувся в понеділок, 16 грудня під час міжнародного форуму «Майбутнє Києва» в одному з коференц-залів НСК «Олімпійський». На нього запросили кваліфікованих експертів, українських та закордонних архітекторів, провідних науковців і практиків з урбаністики. Така платформа,



У новому генплані має бути регулювання висотності й щільності забудови

на думку організаторів, має спонукати до інноваційних рішень та сприятиме успішній реалізації стратегії подальшого поступу головного мегаполіса країни.

Модель довгострокового територіально-планувального розвитку столиці представив начальник комунальної організації «Інститут Генерального плану Києва» Сергій Броневицький. За його словами, автори розглядають столичну перспективу не відокремлено, а у планувальному каркасі держави та європейському контексті. Ідеться про ареали просторового виміру, новітні схеми зонування території та магістральних вуличних мереж, трасування транспортних переходів через Дніпро, озеленення, ландшафтно-рекреаційні території, збереження місць та об'єктів природно-заповідного фонду тощо. Певна річ, про докладніший зміст проекту після першої презентації говорити ще передчасно.

Та чи не найважливіша ознака майбутнього плану — уперше перспектива розвитку Києва поєднується з приміською територією, яку розробники зрештою розпочали називати зоною спільних інте-

ресів. Утім, це не наше ноу-хау, а давня світова тенденція.

Ще навесні цього року активно стали говорити про Великий Київ, маючи на увазі ймовірне започаткування Київської метрополії за європейськими зразками. Приміром, Великий Париж об'єднує 135 міст і містечок. У його межах 7,5 мільйона населення і виробляють чверть загального ВВП Франції. Потужно розвиваються метрополії Лондона, Брюсселя, Штутгарта тощо.

Як зазначали на форумі «Майбутнє Києва», на про-

ханню української сторони Рада Європи в межах Програми «Децентралізація та реформа місцевого самоврядування в Україні» старанно дослідила цю проблему в українських реаліях і підготувала фаховий огляд «Демократичне врядування в містах-метрополіях на прикладі Київського регіону».

Певна річ, поки що це лише прогнози. Та майбутній генеральний план Києва, проект якого вже не таємниця за сімома печатями, вже не може не враховувати ймовірність такого перебігу подій.

ПРЯМА МОВА



Віталій КЛИЧКО, Київський міський голова:

— Генеральний план створюють не на рік чи два. Це глобальне бачення реалізації основних напрямів стратегії розвитку міста. Проект того, яким ми бачимо в подальшому вигляді і розвитку Києва, що сьогодні представив інститут генплану, — це своєрідна матриця. Затим, вже на початку наступного року, розпочнеться громадське слухання і обговорення. За їхніми підсумками до проекту буде внесено корективи, пропозиції киян. Врахуємо зауваження громадськості. У слуханнях зможуть взяти участь усі небайдужі кияни.

На Донеччині презентували Стратегію розвитку області до 2027 року

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ПЛАНИ. Презентація відбулася в Донецькій обласній державній адміністрації. План розвитку краю на майбутнє підготували, врахувавши результати попереднього опитування населення Донеччини щодо найважливіших проблем і головних пріоритетів. Етапи підготовки Стратегії склалися з соціально-економічного аналізу, побудови SWOT-аналізу Донецької об-

ласті, визначення стратегічного бачення, оперативних цілей і завдань та формування системи індикаторів оцінки результативності реалізації запланованого.

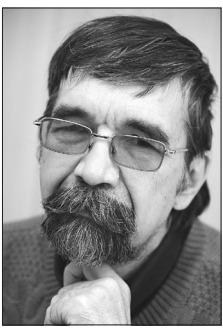
Як і передбачалося, за підсумками опитування жителів прифронтового регіону, найважливішими проблемами вони назвали бойові дії на території області та їхні наслідки, а ще відсутність гідної роботи та заробітної плати. Серед негативних моментів, яких потрібно якомога швидше позбути-

ся, місцеві жителі також називають кепський стан доріг, високий рівень корупції, незадовільне «самопочуття» соціальної інфраструктури. А фахівці робочої групи, які працювали над підготовкою документа, виділили ще чотири стратегічні цілі: оновлена конкурентоспроможна економіка, якість життя та людський розвиток, ефективне управління та безпека в умовах зовнішніх і внутрішніх викликів, екологічна безпека та збалансоване природокористування.

Як наголосив перший заступник голови Донецької ОДА Ігор Мороз, Стратегія розвитку області є компромісом та водночас ключовим завданням і принципом. «Це, насамперед, пріоритетність прав людини, а також забезпечення інклюзивності. Для нас дуже важливо залучити всі фінансові ресурси, щоб вони спрямувалися на досягнення тих цілей і завдань, які викладені в наших планах, а також стали поштовхом для розвитку людей, громад і регіону в цілому», — переконаний він.

ПРОШУ СЛОВА!

Приклад трьох фараонів



Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Історія — наука вельми повчальна для тих, хто вміє правильно розуміти її уроки. Ось і ми нагадаємо про цікаві події, які сталися дуже давно, понад три з половиною тисячі років тому.

У XVIII столітті до нашої ери північ Єгипту завоювали кочовики, яких греки назвали гіксосами (як вони звалилися насправді і хто такі були, достеменно не відомо). Південь Єгипту лишився формально незалежним, але дуже потерпав від небажаних сусідів — єгиптяни мусили сплачувати гіксосам данину, ті ще й зайняли гирло Нілу, перепинивши всі економічні зв'язки з країнами Середземномор'я (мимоволі згадуються Азовське море і Керченський міст).

Фараонів це не надто влаштовувало, але вибити загарбників зі своєї землі вони не могли не лише через брак військової потуги. Визвольній війні опиралися вельможі, — адже данину загарбникам платили не вони, а простий народ (військовий податок, еге ж?), а в разі війни мусили постачати до війська зброю, спорядження, продовольство. Навіщо їм були зайві витрати?

Про те, що сталося далі, документальних свідчень мало, але фольклорна версія твердить: якось, імовірно, 1554 року до н.е., гіксоси пограбували торговий караван єгиптян, що прямував на північ, товари забрали, а купців жорстоко побили (оце така торгівля з окупантами). Щойно звістка дійшла до столиці фараонів, міста Уасет, яке греки чомусь називали Фівами, там спалахнули заворушення, але не проти фараона.

Навпаки, бунтівники зібралися навколо палацу правителя, вимагаючи, аби їх вели на бій із ворогом. Фараон на ім'я Секенен-Ра був у захваті — саме тоді в палаці відбувалася нарада за участі вищих сановників, і варто було б бунтівникам довідатися, що є люди, які проти війни (прихильники «миру за будь-яку ціну»), вони б не дісталися додому живими.

Заклики застосувати проти народу військову силу фараон рішуче відхилив, натомість, за переказами, запросив представників народу до себе, доручив сформувати загони народного ополчення, наказав надати їм зброю і досвідчених воїв для військового вишколу новобранців. Таку пропозицію народ сприйняв радісно, столиця перетворилася на військовий табір.

Зауважимо: багато хто з правителів усіх часів та країн бажали віддатися на волю загарбників, але не озброювати населення, бо боялися його більше, ніж будь-кого іншого. Проте Секенен-Ра довірився народові і не помилився.

Тут трапився епізод, який зафіксовано документально в стародавньому папірусі: цар гіксосів Апопі надіслав фараонові листа, у якому скаржився, нібито поблизу фараонового палацу розвелось забагато бегемотів, що вовтузяться і турбують правителя гіксосів (хоч Уасет і столиця гіксосів Аваріс стояли один від одного на відстані близько 800 кілометрів). Так Апопі в глузливій формі натякав, що знає про військові приготування єгиптян, але не боїться їх, а зневажає.

Стало очевидно, що відкладати військовий похід не можна. На військовій нараді за участі лише вузького кола наближених осіб було визначено день виступу війська і його маршрут — якнайдалі від міст, краєм пустелі, аби ворог не довідався про похід завчасно.

Утім, навіть серед найбільш довірених людей виявився зрадник: на військо чатувала ворожа засідка, причому гіксоси вдарили саме в те місце колонії, де перебували фараон і його воєначальник. Відбити напад вдалося лише завдяки мужності охорони фараона і самого Секенена-Ра, який бився поряд зі своїми воїнами й загинув у цій битві (мумія фараона, що збереглася, має сліди страшних поранень).

Трон посів старший син фараона Камес. Для цього він повернувся до столиці і, поховавши батька, вирушив до війська, що продовжувало похід. Але при цьому не зважав, що взяв із собою всіх найвірніших людей, натомість залишив в Уасеті надто багато тих, кого можна було підозрювати в допомозі ворогові.

Ті не забарилися — вчинили заколот, перебили охорону палацу і захопили в заручники матір Камеса царицю Яххотеп. А щоб фараон не довідався про це, заборонили залишати місто під страхом смерті. Утім, зазізнилися: рибалка, який у ніч заколоту приніс на кухню палацу свіжу рибу, помітив щось негаразд, човном вирушив униз по Нілу на пошуки фараона і повідомив страшну новину.

Камес із сильним загоном вирушив у столицю. Заколотники намагалися втекти, але їх спіймали та стратили — на жаль, не всіх. Один жрець, який зумів приховати свої зв'язки з Апопі, під виглядом виконання релігійного обряду отруїв Камеса. Цариця Яххотеп спромоглася розшукати вбивцю сина і піддала його страшній карі. Новий фараон Яхмос був ще неповнолітнім, але з допомогою досвідчених воєначальників, які служили ще його батькові, зміг завершити війну: військовою хитрістю взяв приступом Аваріс і звільнив Єгипет.

Які висновки можемо зробити з цієї історії? По-перше, війна триває не лише на лінії фронту — і тил напхано поплічниками ворога, тому мусимо пильнувати і не давати їм волі. По-друге, якщо ти правитель, будь готовий пожертвувати життям, якщо настане потреба. І по-третє, перемагає той володар, який у боротьбі із зовнішнім ворогом покладається не на вельмож, а на власний народ. Він не зрадить.

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА

А хто відроджуватиме виснажені

АКТУАЛЬНА ТЕМА. Нинішній стан сільгоспугідь, які десятиліттями по-варварськи експлуатують



Анатолій ВОЛОШИНЕНКО
для «Урядового кур'єра»,
Станіслав ПРОКОПЧУК,
«Урядовий кур'єр»,
Запорізька — Київська області

І засівають, і збирають врожай 3... автоматами

Коли один з нас приїхав до Великої Знам'янки в Запорізькій області, дерібан «сараїв» — телятників, корівників та інших виробничих приміщень на вулиці Степовій, які донедавна належали агрофірмі «Скіф», був у самому розпалі. Понад 220 власників майнових сертифікатів, об'єднавшись у комітет пайовиків, силоміць повертали собі те, що їм належало, як вважали, за законом після розпаювання колись процвітаючого, заможного радгоспу «Іллінський», переоформленого у приватний «Скіф». Демонтували та різали все, що можна було використати у власному господарстві або здати на металобрухт. Уже вечоріло, але розгартіш тривав. Знімали з будівель шифер, перекриття, ворота, двері та вікна, розбирали цегляні стіни. Мов мурахи, тягли у сутінках по хатах хто на чому те, що кому дісталось. На очах відбувалася «експропріація» залишків одного з найкращих в області радгоспів, безробітні селяни знищували власними руками все, що створювало не одне покоління.

— Терпець увірвався, компромісу із владою не знайшли. Ми чекали десять років, щоб нам компенсували хоч би частину суми колективного майна, яку зафіксовано в наших майнових сертифікатах, — розповідали кореспонденту з Києва члени комітету пайовиків про причини цього стихійного вандалізму.

Про юридичні шпаринки та «сірі», корупційні кланові схеми привласнення дорогих основних фондів і тисяч гектарів державних чорноземів, не розпайованих між працівниками радгоспів «Знам'янський», імені Тимірязєва та птахофабрики «Лиманна» Кам'янсько-Дніпровського району, «Урядовий кур'єр» докладно розповідав у матеріалі «Анатолія експропріації» (15 листопада 2007 р.). То був саме той піковий період, коли в аграрних регіонах країни формувалася районна та обласна місцева еліта землевласників-латифундистів із числа тих, хто був у владі до початку «земельної реформи Леоніда Кучми», або вже «керував процесом», маючи великі гроші й владні повноваження.

Отже, і пріоритетні можливості за різними залаштунковими сценаріями привласнювати де-факто і де-юре вчорашнє колективне майно, найкращі сільгоспугіддя. Олігархи і високопоставлені чиновники, яких на початку 2000-х аналітики вносили в рейтинги «ТОП-20 латифундистів України», а згодом і в «ТОП-40...», майже безконтрольно вже розпоряджалися земельними масивами від 15 до 100 і більше тисяч гектарів. З урахуванням, нагадаємо, земель 300 державних агропідприємств і організацій, які на сьогодні або частково не відомо кому потрапили у власність, або не розпайовані зовсім. Як землі понад 200 радгоспів. Серед них і державного племзаводу «Плос-

ківський» (за іншими документами, КСП «Плосківський») у Броварському районі Київської області. Його ветерани та Лідія Димчук, голова Плосківської сільської ради, запросили «Урядовий кур'єр» допомогти добитися справедливості, отримати довгоочікувані паї. Лідія Сергіївна, до речі, багато років очолює громадську організацію «Земля селянам».

Колишнє господарство, яке надоями на корову (7,3—10 тисяч кілограмів!), урожаєм зернових та кормових культур славилось далеко за межами України, нині у цілковитому занепаді. До експропріації колективної власності, як це відбувалося у Запорізькій області, тут не дійшло. Можливо, тому, що господарство давно стало полем бою за його землю і майно між різними рейдерськими угрупованнями. У зверненні на ім'я Миколи Сольського, голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин, «із проханням допомогти розпаювати нашу землю, на якій ми пропрацювали все своє життя», вчорашні й сьогоднішні працівники «Плосківського» пишуть про жахливі речі.

«Колись у нашому господарстві було 5 тисяч голів худоби, залишилося 400. Усі споруди вирізано, метал вивезено, техніку продано, худобу вивезено, працювало 620 людей, нині лише 35. Люди, які залишилися працювати, заробітної плати не можуть отримати, пенсійні податки не перераховують, люди, які йдуть на пенсію, мусять судитися, щоб отримати пенсії. Міністри щороку присилали нам невідомих людей, які засівали наші поля, а потім усе вивозили, нічого не залишали у господарстві та ще й стрілялися між собою».

— Ось і вчора вночі чулася стрілянина за селом, — пошепки промовляє голова сільради. — А засівали поля і збирали врожай зі зброєю. Кажуть, автомати. Днями все — і кукурудзу, і сояшник, які скошили, повозили кудись величезними фурами. Люди з настанням темряви бояться виходити з дому.

При цих словах мимоволі згадалось інтерв'ю, яке дав «Урядовому кур'єру» понад десять років тому Юрій Гайсинський, прокурор Київської області («Власність — велика відповідальність», «УК» за 1 вересня 2006 р.). «Ми сьогодні, на мій погляд, просто недооцінюємо всієї масштабності та відповідальності за наслідки тих правовідносин навколо землі, що відбуваються, — казав Юрій Олександрович, державний радник юстиції 1-го класу. — Дуже велика ціна тих помилок, яких припускаються, і під час створення законів, і під час їх виконання».

Ці застереження і прогнози в контексті розмови про соціально-правові наслідки повної безконтрольності та безвідповідальності влади і силових структур за перебігом реформ на селі, ще і нині, як бачимо, підтверджуються кричущою дійсністю.

«За 20 років два Ізраїлі когось кудись перейшли»

Фахівці, які давно аналізують «реформування села», схо-

дяться на висновку: попри існування мораторію на продаж землі, в Україні безліч схем, за якими можна юридично стати господарем землі. Тобто ринок землі існує, але він перебуває в тіні. Проти легалізації виступають політики й чиновники, які на цьому заробляють. Змінюючи, наприклад, цільове призначення — під особисте селянське господарство, і ці землі — під продаж.

Така ситуація — і з орендою паїв за заниженими ставками, і брак конкуренції — влаштовує великі агрохолдинги, бо дає змогу роками гарантувати статус-кво, формуючи власні правила гри. Оренда, скажімо, гектара землі за 20 євро на рік, за прогнозами зростання ціни Світового банку, під час купівлі українських чорноземів — до 3—3,5 тисячі доларів за гектар.

Цікаві й свіжі факти на підтвердження таких висновків наводить сайт Latifundist.com. У рейтингу «ТОП-100 латифундистів України» компанії, які потрапили до першої десятки, на початок 2018 року вже розпоряджалися площами від 605 тисяч до чверті мільйона гектарів сільгоспугідь. Ідеться про відомих олігархів і політиків країни. Лише за минулий рік майже 400 тисяч гектарів змінили власників.

За документами, на 1999 рік у власності держави було 1,3 мільйона гектарів сільськогосподарських угідь. А що нині? Цифра із цього приводу, яку наприкінці листопада цього року назвав Тимофій Милованов, міністр розвитку економіки, торгівлі та сільськогосподарства, вражає. «Ми закінчуємо інвентаризацію сільськогосподарської землі у власності держави — це державні підприємства, міністерства і таке інше. Бачимо, що максимум знайдемо 600—700 тисяч гектарів. Це означає, що за останні 20 років, доки існував мораторій на продаж землі, насправді половину державної землі сільськогосподарського призначення було якось виведено із власності держави. Кудись зникли 700—800 тисяч гектарів. Це два Ізраїлі, — цитує слова міністра УНН. — Тому що в Ізраїлі 300 тисяч, якщо не помиляюся, гектарів землі сільськогосподарського призначення. Ось два Ізраїлі за 20 років кудись когось перейшли. Справедливо чи несправедливо — це питання до правоохоронних органів».

«Марні зміни гірші за відсутність змін»

Цей вислів або щось близьке до нього не раз доводиться чути особливо напередодні або після чергового обрання Президента країни та Верховної Ради. З обов'язковим, звичайно, бурхливим початком нових «історичних» реформ на зміну реформ попередників. І мало хто знає, що автор цього повчального афоризму — Кенко-хоші, японський філософ, письменник, буддистський чернець, що жив у 1283—1350 роках. А як усе й нині актуально!

Чи взяли до уваги цей мудрий глибокий за змістом вислів японця шановний Леонід Данилович і те близьке його оточення, що підштовхувало владу до аграрної реформи, нині вже не важливо. Сталось те, що сталося. На етапі лише перших кро-

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА

українські чорноземи?

орендарі, й відповідність цільовому використанню мають бути головними на ринку землі

ків створення суверенної країни, без усіх незалежних державних інституцій та необхідної нормативно-правової бази невмируща партійно-командна система взялася ліквідовувати колективну власність, колгоспи і радгоспи, які сама колісь породила.

Братися без відповідної підготовки та жорсткого контролю за реформами таких величезних масштабів, які порівнювали із земельною реформою в Росії царя Олександра II та Петра Столипіна, було дочасним. І життя це підтвердило.

Руйнівні наслідки реформ, початок яким дали закони 1991—1994 років, які підписав другий Президент, країна пожинає досі. Скільки про це сказано-переписано! Розгул вседозволеності й безправ'я, який ми бачили в селі Плоске, триває у всіх регіонах. Лише за тиждень — з 25 по 29 листопада цього року під час проведення в областях підрозділами Держгеокадастру 678 заходів державного контролю за використанням та охороною земель виявлено 284 порушення земельного законодавства. Це і самовільне зайняття (рейдерство) земельних ділянок, і використання їх не за цільовим призначенням, і «зняття ґрунтового покриву (!) без спеціального дозволу».

Тиждень тому заступник міністра розвитку економіки Павло Кухта, за інформацією сайту AgroNews, розповів на своїй сторінці у фейсбуці про не менш жахливі реалії: «Учора передавали комісії Фонду держмайна більш як 300 підприємств Мініекономіки та колишнього Мін-агро. Три підприємства не існують, одне виявилось приватним. Тепер розбираємось, як так може бути».

Тому, можливо, саме сьогодні й склалася ситуація, аби зробити спробу чось змінити в агро-секторі країни та в житті мільйонів селян на краще, більш цивілізоване, стабільне і надійно захищене законами. Принаймні початок новій земельній реформі, ініційованій партією «Слуга народу», її пропрезидентською фракцією, вже дано. Ідеться, як переконають, передусім про виведення з тіні сірого та чорного ринку землі, підготовку відповідної нормативно-правової бази. Не на останньому місці поінформованість суспільства. До нового року планують розглянути у другому читанні один з головних законопроектів №2178-10 про обіг сільськогосподарських земель. Готуються ухвалити ще 18 законопроектів, зокрема антирейдерський пакет.

Кабінет Міністрів планує зде-шевлення кредитів для малих та середніх фермерів, серед ініціатив — створення фонду часткового кредитування землі. Відповідний законопроект обіцяють подати в парламент ще цього року. В бюджеті на 2020-й уже, кажуть, зарезервовано 4 мільярди гривень. Таку фінансову підтримку місцевих аграріїв передбачено щодо викупу саме тих земельних ділянок, які виставлять на продаж власники паїв.

Серед конкретних кроків реформаторів, які позитивно сприймають на селі, — впровадження дерегуляції, спрощення всіх землемірних процедур та процедур землеустрою. Держгеокадастр як одну з найбільш ко-

румованих структур уже позбавлено права розпоряджатися землями та контролюю-наглядових функцій. Усі ці повноваження передано на місця в об'єднані територіальні громади.

«Є три ключові маячки, якими рухаємось з точки зору запровадження ринку землі, — пояснював недавно Інтерфаксу-Україна **Роман Лещенко, уповноважений Президент України із земельних питань**. — Перше — не може бути запроваджено обіг земель без наповнення геокадастру, треба, щоб усі дані було оцифровано, кожна людина могла зайти подивитися свою ділянку, кадастрову норму, її нормативно-грошову оцінку. Друге — у нас має бути прописано фактично та юридично фінансові інструменти, ми не можемо запроваджувати ринок без забезпечення фінансових гарантій та субсидіювання ефективної ставки кредитування. І третє — ми не запроваджуємо ринок, якщо не передали на місця відповідні земельні ділянки і не сформува-ли всю необхідну вертикаль роботи».

Протистояння змінам жорстке. Поширюються чутки, мі-

і під час національного діалогу в межах регіональних земельних форумів за участі представників громадськості та всіх суб'єктів господарювання, які на 30 листопада пройшли в 15 областях, говорили здебільшого про недосконалість в законопроектах, ставили вимоги, висловлювали побажання. Адже рух реформаторів до обіцяного помітний. До прикладу, об'єднані територіальні громади вже отримали у своє розпорядження 1,7 мільйона га земель сільгосппризначення. А після ухвалення з урахуванням поправок законопроекту №2178-10, який спричиняє найбільше дискусій, ОТГ обіцяно, за словами Тараса Висоцького, заступника міністра профільного відомства, «додатково передати ще 3 мільйони га земель».

Чиї ж інтереси насамперед захищатиме згаданий законопроект, стане зрозуміло після завершення обговорень і вдосконалення документа між першим і другим читаннями. Під час його підготовки найбільш дискусійними залишаються два питання. Перше — можливість іноземців бути серед засновників українських юридичних осіб, які матимуть

альному напруженню між власниками паїв і орендарями, коли ринок землі буде відкрито? І скільки нині на балансі країни сільськогосподарських земель? Із цього приводу свого часу голова профільного комітету Верховної Ради Микола Присяжнюк сказав щиро: «Сьогодні цього ніхто конкретно не зможе сказати».

І найголовніше, про що в дискусіях про продаж землі майже не згадують або просто замовчують, бо бачать велику складність вирішення цих питань.

По-перше, скільки залишати в одних руках орендованої нині землі? В ухваленому 2011 року Верховною Радою законопроекті «Про ринок землі», який передбачав скасування мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення з 2013 року та створення державного земельного банку, максимальна площа орендованої землі мала обмежуватися 6 тисячами гектарів або 5% загальної площі землі в області.

По-друге, хто буде арбітром, як і через який механізм захищатимуть інтереси семи (або вже значно менше) мільйонів власників паїв щодо виконання орендарями їхніх зобов'язань, передбачених згаданим законом? А в ньому серед іншого записано: протягом чинності договору не змінювати цільового призначення земельної частки (паю), після закінчення терміну договору оренди повернути орендодавцеві орендовані землі у стані, придатному для використання за цільовим призначенням, не допускати погіршення екологічного стану й родючості земельної ділянки.

Переконалий приклад невиконання орендарями — і фермерами, й агрохолдингами — цього останнього пункту, який ми процитували, — цифри, які наводить Степан Капшук, гендиректор асоціації «Укроліагпро».

За 20 років потужність підприємств з переробки важких культур зросла вдев'ятеро

В інтерв'ю виданню «АПК-Інформ», на яке посилається Elevatorist.com, пан Капшук розповідає: з 1998 року в Україні збудовано 64 нових підприємств з переробки олійних культур. На початок 2018-го потужності зросли у 8,8 раза. За 20 років у країні збудовано 48 потужних олійно-екстракційних заводів, 16 терміналів з перевалки олії (до 90% обсягів транспортують морем), залучено понад 3 мільярди доларів інвестицій. Підприємства продовжують модернізацію.

«Створені в Україні потужності з переробки олійних культур дають змогу переробляти весь врощений врожай (соя, ріпак, соняшник, кукурудза) Однак, — бідкається пан Капшук, — через масовий експорт потужності недозавантажені».

Адже власники підприємств галузі, звісно, недоотримують значні прибутки, які планували отримувати, розробляючи бізнес-плани. Прибутками та надприбутками керуються переду-

сім і ті аграрії, які надають у сі-возмінах пріоритети технічним культурам, чудово знаючи про зміст поняття «тяжкі культури». Це синонім технічних культур, бо вони неймовірно виснажують землі, особливо коли не отримують необхідну кількість мінеральних та інших добрив. Але їхні лобісти — законотворці у Верховній Раді та чиновники у галузевому міністерстві зробили свою справу за останні десятиліття. Якщо на початку 2000-х «тяжких культур» у сівозмінах допускалося не більш як 7%, а через кілька років підняли цей відсоток до «не більш як 12—15», то останнім часом офіційно нормальним обсягом серед засіяних культур уже вважається 20% ріпаку, соняшнику, кукурудзи.

«Варварську експлуатацію земель (ріпак — після ріпаку, соняшник — після соняшнику, що призводить до деградації й фактичного знищення нашого національного багатства — унікальних чорноземів) треба припинити, і для цього земельновирядники докладуть неабияких зусиль, — закликав свого часу головний контролер країни із сівозмін Сергій Тимченко, голова Державного агентства земельних ресурсів. Але маємо нині те, що маємо: вміст гумусу в чорноземах України за останні роки, за різними даними, зменшився більш як на відсоток. Якщо нинішній середній у регіонах вміст гумусу 3,5% зменшиться, вважають фахівці, до 2,4%, то українські чорноземи (а це 40% світових запасів) не вважатимуть чорноземами. Чи передбачатиме згаданий законопроект із земельної реформи такі юридичні й контрольні важелі, які не дозволять подальшої загрозливої деградації нашого головного унікального багатства? І коли ми нарешті знайдемо такі державні правові й фінансові важелі, які спонукають і просто-го фермера, і головне, власників агрохолдингів, що жирують на технічних монокультурах, виснажуючи орендовані землі, обов'язково враховувати найкращий світовий досвід?

«Європейського фермера не треба змушувати впроваджувати сівозміни. Він і сам зацікавлений у них. Наголос не на сівозмінах, а на диверсифікації. Вирощування монокультур тут неприпустимо, — цитує Олександра Муляра, спеціаліста з аграрної політики Проєкту USAID «Агро-Інвест», сайт Fermer.org.ua. — Навіть якщо вона здатна забезпечити фермерові надприбуток. Усі усвідомлюють, що такий підхід нашкодить землі. І це ще не все. Встановлюють тимчасові обмеження на вирощування однієї й тієї самої культури на одному полі. У Румунії під особливий контроль потрапив соняшник. На одних землях його не можна вирощувати більш як два роки. У Болгарії льон, соняшник і цукровий буряк забороняють вирощувати на одних і тих самих полях протягом двох років. У багатьох країнах Євросоюзу немає деталізованих сівозмін. Але є правила контролю за якістю ґрунтів. Наглядові органи проводять вибіркові обстеження. Цю систему уніфіковано. Вважаю, цей досвід нам треба вивчити».

«Варварську експлуатацію земель (ріпак — після ріпаку, соняшник — після соняшнику, що призводить до деградації й фактичного знищення нашого національного багатства — унікальних чорноземів) треба припинити».

фи, фейки. Це роблять найперше ті, хто за подальший мораторій, бо на ньому добряче заробляють. Власники великих агрохолдингів, які вже прибрали до рук усе, що хотіли, володіючи земельними площами 300—500 тисяч гектарів, переконають: щойно буде узаконено продаж землі, «її одразу скуплять американці, китайці», «не чекайте чуда, Україна не стане багатою завдяки ринку землі». Вони, за словами народного депутата восьмого скликання Олексія Мушака, категорично проти запровадження ринку, «тому що тоді їм доведеться більше платити і за оренду». Адже земля — це актив, як машина, квартира, які ми можемо і продати, і здати в оренду. А землю офіційно продавати заборонено.

Та безальтернативність відкриття ринку сільгоспземель уже очевидна. По-перше, тому що відповідний основний законопроект №2178-10 після розгляду між першим і другим читаннями з майже 6000 поправок, як прогнозує Давид Арахамія, буде, звичайно, ухвалено. По-друге, не забуваймо, що у травні 2018 року Європейський суд з прав людини виніс вердикт, що мораторій із продажу сільгоспземель в Україні, яка прагне до Євросоюзу, порушує право приватної власності 7 мільйонів її громадян — власників земельних паїв. Залишається одне: тільки вперед.

Які пріоритети обирають?

І під час нещодавніх парламентських слухань і суспільного обговорення 26 листопада в Києві земельної реформи з керівниками територіальних громад,

ВИРОБНИЦТВО

«Країна потребує виваженої промислової політики»

Голова ради Полтавської обласної організації профспілки машинобудування та металообробки України Валерій ПУХАЙ



Попри загальну тенденцію до зниження чисельності членів профспілок, зумовлену зміною структури зайнятості, зниженням чисельності працівників, глобалізацією економіки, профспілки залишаються на сьогодні впливовою політичною силою в Україні, тією щукою, яка не дає карасям дрімати. Такий висновок випливає з інтерв'ю, яке «Урядовому кур'єру» дав голова ради Полтавської обласної організації профспілки машинобудування та металообробки України Валерій ПУХАЙ, якого нещодавно обрали заступником голови ЦК галузевої профспілки.

Поступ забезпечують особистості

УК Валерію Івановичу, за який напрям профспілкової роботи ви тепер відповідатимете на загальноукраїнському рівні? — Відразу уточню: мене обрали на цю посаду на громадських засадах. А відповідатиму за соціально-економічний захист і охорону праці. Фактично за виконання міжгалузевої угоди між Міністерством розвитку економіки, торгівлі і сільського господарства, профспілками та Фондом держмайна.

УК Яка нині ситуація на підприємствах галузі, яку ви представляєте?

— Ситуація зрозуміла, яка. Де в нас мудрі керманичі, енергійна молода зміна, де активно і нахненно працюють робітники та інженерно-технічні працівники, там усе гаразд. На жаль, машинобудівних підприємств, які стабільно працюють, у країні нині небагато. Зокрема на Сумщині це Насосенергомаш, на Харківщині — Турбоатом, на Донеччині — Новокраматорський машинобудівний та ПАТ «Енергомаш-спецсталь» і ще кілька підприємств. А скажімо, в Одеській, Запорізькій, Львівській, Житомирській областях машинобудівні підприємства зупиняються. Почасти тому, що тамтешнє працездатне населення заробляє на життя в Польщі.

Полтавщині пощастило, що у нас є такі керівники з державним мисленням, як Володимир Приходько, Микола Данилейко, Віктор Самусенко, відповідно очолювані ними ПАТ «Крюківський вагонобудівний завод», Кременчуцький завод дорожніх машин і Кременчуцький сталеливарний завод навіть у цих непростих політичних та економічних умовах працюють добре, випускають конкурентоспроможну продукцію, а працівники там вчасно отримують гідну зарплатню. Тому що реалізація заходів, передбачених колективними

ми договорами, дала змогу підвищити рівень середньої заробітної плати порівняно з аналогічним періодом минулого року на 20—25%.

УК Маючи такий досвід, вам буде нескладно виконувати свої нові обов'язки із захисту й підтримки вітчизняного товаровиробника.

— У нас достатньо пропозицій для керівників держави щодо його підтримки, але поки що не бачимо кроків назустріч. Зокрема ПАТ «КВБЗ» у 2018 році виграв тендер на виготовлення Укрзалізничі шести дизель-поїздів, але вона від них відмовилася, заявивши, що в неї немає коштів, тому купить лише один дизель-поїзд. Через порушення цієї угоди збитків зазнав і завод, і 180 інших українських підприємств, залучених до виготовлення цієї техніки. А 20 листопада дізналися, що чиновники Міністерства інфраструктури провели зустріч із представниками корейської компанії «Хюндай» і обговорили питання модернізації та оновлення пасажирського рухомого складу. Як це розуміти?

УК Чи вдалося профспілкам налагодити співпрацю з новим головою Полтавської облдержадміністрації?

— Олега Синегубова нещодавно призначено на цю посаду, він лише знайомиться зі станом справ в області. Але профспілки готують відповідну пропозицію щодо зустрічі з ним. Плануємо разом розглянути нинішній стан трудових відносин на підприємствах і шляхи вдосконалення взаємодії соціальних партнерів у вирішенні соціально-економічних питань. Зокрема через посилення ролі обласної тристоронньої соціально-економіч-

ної ради, яку не збирали вже два роки.

У нас кризові явища в окремих галузях економіки, які призводять до скорочення робочих місць і зростання боргів із заробітної плати та соціальних виплат. Профспілки вважають, що це спричинено тим, що немає виваженої державної промислової політики. Виникли й питання щодо запланованого скорочення держслужбовців.

Що написано у колдоговорі...

УК А з новоствореними об'єднаними територіальними громадами?

— Ми підготували проект угоди про співпрацю між Полтавським регіональним відділенням Асоціації міст України, Центром розвитку місцевого самоврядування в Полтавській області (об'єднані територіальні громади) та Полтавською обласною радою профспілок. Але поки що наші пропозиції вивчають. Вважаю, профспілки мають взяти

У першому кварталі 2020 року потрібно провести колдоговірні конференції, збори, на яких слід надати змогу профспілковим організаціям разом із керівництвом підприємств ухвалити колективний договір, який, можливо, і підвищить заробітну плату працівників та надасть їм інші пільги й соціальні гарантії.

участь і в підбитті підсумків першого етапу децентралізації в області.

УК Ви говорили про відтік кадрів на підприємствах. Ваша профспілка якось може цьому зарадити?

— Можемо вплинути на цей процес через колективні договори. Скоро у нашій обласній галузевій раді профспілки буде засідання, приурочене колективному договірному регулюванню у 2020 році, де розглянемо й можливість активнішого використання профспілковою спільнотою цього основного інструменту захисту прав працівників. Нашим лідерам буде дано відповідні доручення, зокрема провести у першому кварталі 2020

ДОСЬЄ «УК»

Валерій ПУХАЙ. Народився 26 листопада 1950 року в м. Полтаві. Закінчив Полтавський електротехнічний технікум, Вищу школу профспілкового руху імені Шверника. Працював пакувальником світлотехнічних наборів на Полтавському заводі газорозрядних ламп, після служби у війську — інженером на Полтавському електромеханічному заводі (нині завод «Лтава»), інструктором Полтавської облпрофради, профорганізатором центрального комітету профспілки працівників важкого машинобудування в Полтавській області.

Із 1991 року — голова ради Полтавської обласної організації профспілки машинобудування та металообробки України.

Член ради Федерації профспілок України. Заступник голови ЦК профспілки «Машметал».

Заслужений працівник профспілок України.

року колдоговірні конференції, збори, на яких слід надати змогу профспілковим організаціям разом із керівництвом підприємств ухвалити колективний договір, який, можливо, і підвищить заробітну плату працівників та надасть їм інші пільги й соціальні гарантії.

УК Чи обмінюються полтавські профспілки досвідом з колегами з інших областей?

— Нещодавно ми побували на Рівненщині, відвідали там шість ОТГ і уклали угоду про співпра-

— Таких «ефективних менеджерів», яким ми нібито заважаємо працювати, справді вистачає, але їхня думка відрізняється від думки простих робітників, для яких профспілки — єдина надія в обстоюванні їхніх прав. Комуś не подобається і чинний Трудовий кодекс, готують новий, який попередньо не було винесено на широке громадське обговорення. Але профспілки будуть завжди, вони захищатимуть не роботодавця, а сторону, про яку я говорив.

УК Лакмусовий папірець потрібності чи непотрібності профспілок на виробництві — це присутність у їхніх лавах молоді.

— Цілком з вами згоден. Так ось, на 1 січня 2019 року в лавах нашої профспілки молоді було 37%, а нині її, можливо, навіть більше.

УК Тобто ви залишаєтеся однією з найчисленніших профспілок серед тих, які працюють у машинобудівному комплексі країни?

— Так. До речі, з'їзд ФПУ поставив завдання об'єднати всі ці спілки у профспілку машинобудівного комплексу України, як ми свого часу створили Асоціацію профспілок промислового комплексу Полтавської області, головою координаційної ради якої залишаюся й досі.

УК Скоро свято Миколая. Чи підготувала профспілка «Машметал» подарунки?

— Авжеж. Вручатимемо їх дітям не тільки на Миколая, а й на Новий рік. За традицією, це буде у БК Кредмашу та ПК ім. Котлова вагонобудівного заводу. Хоч наші європейські колеги й кажуть, що подарунки — не наша турбота, сфера відповідальності профспілок — це заробітна плата, зайнятість і охорона праці. Але ми ще з радянських часів залишили за собою культурно-масову, спортивну й оздоровчу роботу. Так і витрачаємо на це третину членських внесків.

Ми, члени президії «Машметал», з гордістю оглядаємося на зроблене полтавськими машинобудівниками у 2019 році. І креслимо амбітні плани на рік прийдешній. Нехай набирає темпу відродження українського машинобудівного комплексу, портфелі повняться замовленнями та інвестиціями, а гаманці машинобудівників — вагомими статками.

Принагідно запевняємо спільчан у незмінній налаштованості профспілки «Машметал» на реальний захист прав та інтересів працівників, взаємовигідне партнерство з роботодавцями. Зичимо всім машинобудівникам та їхнім сім'ям щасливих свят, міцного здоров'я, миру й любові.

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»



На ПАТ «Кременчуцький сталеплавильний завод» знову нарощують випуск продукції для народного господарства України

Фото із заводського сайту

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ	КОМЕНТАРІ	КОНСУЛЬТАЦІЇ	РЕКЛАМА
-----------	-----------	--------------	---------

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виконання військового обов’язку та проходження військової служби

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Статуті внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194 із наступними змінами):

1) у розділі «Вступ»:

у частині першій слова «полку і його» замінити словами і цифрами «бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону) та її»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Дія Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв’язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями»;

доповнити частиною п’ятою такого змісту:

«Положення Статуту поширюються на військовозобов’язаних та резервістів під час проходження ними зборів»;

2) у третьому реченні статті 7 слово «старшина» замінити словами «головний сержант»;

3) статтю 10 викласти в такій редакції:

«10. Кожний військовослужбовець має військове звання відповідно до Закону України «Про військовий обов’язок і військову службу». Військові звання поділяються на армійські та корабельні згідно із частиною другою статті 5 Закону України «Про військовий обов’язок і військову службу»;

4) у частині другій статті 24 слова «Збройних Сил України» замінити словами «у Збройних Силах України»;

5) статтю 32 викласти в такій редакції:

«32. За своїми військовими званнями начальниками є:

військовослужбовці сержантського і старшинського складу — для військовослужбовців рядового складу однієї з ними військової частини;

військовослужбовці молодшого офіцерського складу — для військовослужбовців молодшого сержантського і старшинського складу однієї з ними військової частини та військовослужбовців рядового складу;

майори, капітани 3 рангу, підполковники, капітани 2 рангу — для військовослужбовців рядового, молодшого і старшого сержантського і старшинського складу;

полковники, капітани 1 рангу, генерал-майори, контр-адмірали, генерал-лейтенанти, вице-адмірали — для військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу та молодшого офіцерського складу;

генерал-полковники, адмірали, генерали армії України — для військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу, молодшого та старшого офіцерського складу»;

6) перше речення частини третьої статті 33 після слів «Служби правопорядку» доповнити словами «адміністративне стягнення у вигляді арешту з утриманням на гауптвахті, та які утримуються в кімнатах для тимчасово затриманих Служби правопорядку»;

7) у статті 39:

у частині другій слова «Перший механізований полк» замінити словами «Перша механізована бригада», а слова «Командир полку» замінити словами «Командир бригади»;

у частині третій слова «підрозділ полку» замінити словами «підрозділ бригади»;

8) частину першу статті 41 викласти в такій редакції:

«41. Новопризначені до військової частини військовослужбовці офіцерського складу, військовослужбовці сержантського і старшинського складу, призначені на посади головного сержанта (головного старшини) бригади (полку, корабля 1 рангу), батальйону, головного сержанта роти, відрекомендовуються командирів військової частини та його заступників, а після направлення до підрозділу — командирів підрозділу та його заступників»;

9) у статті 50:

у частині другій слова «Прапорщику Мороз», «Пане (пані) прапорщику» виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«До курсантів військово-навчальних закладів, які не мають військових звань сержантського і старшинського складу, звертаються «Курсанте Стадников», «Пане (пані) курсанте»;

10) статтю 53 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Під час звертання до Міністра оборони України та його заступників, які є цивільними особами, військовослужбовець називає їх посаду, додаючи перед назвою посади слово «Пане (пані)»;

11) у статті 57 слова «прапорщиків і мічманів, осіб молодшого, старшого і вищого офіцерського складу, які перебувають у запасі і у відставці» замінити словами «осіб, звільнених з військової служби»;

12) частину першу статті 58 після слів «морально-психологічний стан» доповнити словами «збереження життя і зміцнення здоров’я»;

13) у частині першій статті 64 слова і цифри «полку (корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)» замінити словами і цифрами «бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)»;

14) назву розділу 3 викласти в такій редакції:

«Розділ 3. Обов’язки посадових осіб, військовослужбовців рядового складу»;

15) назву підрозділу «Командир полку (корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)» викласти в такій редакції:

«Командир бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)»;

16) у статті 66:

частину першу викласти в такій редакції:

«66. Командир бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)* в мирний і воєнний час відповідає за бойову та мобілізаційну готовність, укомплектованість особовим складом, успішне виконання бригадою (полком, кораблем 1 і 2 рангу, окремим батальйоном) бойових завдань: бойову підготовку, виховання, військової дисципліни, морально-психологічний стан, збереження життя і зміцнення здоров’я особового складу; внутрішній порядок; стан і збереження зброї, боєприпасів, бойової та іншої техніки, пального та інших матеріальних засобів; стан фінансового господарства; всебічне забезпечення бригади, стан пожежної та екологічної безпеки»;

у частині другій та виносці «*» до статті слова «командир полку» замінити словами «командир бригади»;

17) у статті 67:

абзац шостий викласти в такій редакції:

«своєчасно вживати заходів для виконання завдань соціально-психологічного забезпечення бойової підготовки та професійної діяльності військовослужбовців, організації заходів з морально-психологічного забезпечення»;

в абзаці десятому слова «нового поповнення» замінити словами «поповнення, яке прибуло до бригади», а слово «нове» виключити;

в абзаці дванадцятому слова «якості та морально-психологічний стан кожного офіцера, прапорщика (мічмана) і старшини підрозділу» замінити словами «та морально-психологічні якості кожного військовослужбовця офіцерського складу бригади, головного сержанта бригади та головних сержантів підрозділів, до роти включно»;

після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«знати стан укомплектованості підрозділів бригади та вживати заходів до підвищення її рівня, організовувати ефективне та раціональне службове використання підготовленого особового складу, який надходить на комплектування бригади».

У зв’язку з цим абзаци п’ятнадцятий — тридцять четвертий вважати відповідно абзацами шістнадцятим — тридцять п’ятим;

абзац вісімнадцятий викласти в такій редакції:

«керувати правовим вихованням військовослужбовців бригади, у разі вчинення військовослужбовцем кримінального правопорушення негайно повідомляти про його вчинення органу досудового розслідування»;

в абзаці дев’ятнадцятому слова «кримінальні чи корупційні правопорушення та надзвичайні події» замінити словами «події, кримінальні правопорушення, адміністративні корупційні та військові адміністративні правопорушення»;

в абзаці двадцять третьому слова «кожного періоду навчання» замінити словами «навчального року (періоду навчання)»;

в абзаці двадцять п’ятому слова «а також тримання заарештованих на гауптвахті» виключити;

абзац тридцять третій викласти в такій редакції:

«організовувати забезпечення сприятливих для здоров’я військовослужбовців умов служби, підготовки, побуту та відпочинку; дотримання санітарних норм і правил, виконання військовослужбовцями правил особистої та колективної гігієни, піклуватися про здоров’я підлеглих, вживати всіх необхідних заходів для їх фізичного зміцнення, попередження та профілактики травматизму і професійних захворювань»;

у тексті статті слово «полк» у всіх відмінках замінити словом «бригада» у відповідному відмінку;

18) після підрозділу «Командир бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)» доповнити підрозділом такого змісту:

«Головний сержант (головний старшина) бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону)

67¹. Головний сержант (головний старшина) бригади (полку, корабля 1 і 2 рангу, окремого батальйону) (далі — головний сержант бригади) в мирний і воєнний час відповідає за надання командирів бригади інформації та пропозицій з питань проходження військової служби військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу, рівня індивідуальної підготовки та морально-психологічного стану рядового і сержантського (старшинського) складу в підрозділах, організації по сержантській (старшинській) вертикалі своєчасного і ефективного виконання завдань, визначених командиром бригади, інформування та координацію діяльності головних сержантів підрозділів та згуртування сержантського (старшинського) складу бригади.

Головний сержант бригади підпорядковується командирів бригади та є прямим начальником для військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу бригади. Він є головним радником командира бригади з усіх питань, що стосуються рядового і сержантського (старшинського) складу.

67². Головний сержант бригади зобов’язаний:

брати участь у роботі з підтримання підрозділів бригади в бойовій готовності; знати основи тактики дій бригади в різних видах бою, основні види озброєння та військової техніки бригади;

постійно підтримувати високий рівень професійних знань, умінь та навичок, працювати над їх удосконаленням, бути зразком для особового складу бригади щодо виконання службових обов’язків;

брати участь у плануванні, організації та проведенні заходів з бойової підготовки бригади та заходів з професійного розвитку сержантського (старшинського) складу, здійснювати моніторинг ефективності підготовки рядового і сержантського (старшинського) складу, контролювати дотримання вимог керівних документів з бойової підготовки та стандартів підготовки сержантським (старшинським) складом;

брати участь у проведенні контрольних занять з бойової підготовки з військовослужбовцями рядового, сержантського (старшинського) складу бригади, доповідати командирів бригади про виявлені недоліки в підготовці військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу, надавати пропозиції щодо їх усунення; координувати діяльність головних сержантів батальйонів (дивізіонів) та окремих рот (батарей) бригади, надавати їм практичну допомогу, інструктувати та наставляти, вимагати ефективного виконання покладених на них обов’язків;

координувати роботу сержантів (старшин) штабу бригади, надавати пропозиції та рекомендації керівникам структурних підрозділів штабу бригади в частині, що стосується рядового і сержантського (старшинського) складу;

доводити командирів бригади про всі порушення норм, стандартів та положень керівних документів, що регламентують проходження військової служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, їх навчання і підготовку, всебічне забезпечення та соціальний захист, надавати пропозиції щодо їх усунення, здійснювати моніторинг морально-психологічного стану військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу в підрозділах;

брати участь в опрацюванні проектів наказів командира бригади з питань, що належать до його компетенції;

за рішенням командира бригади супроводжувати його під час роботи в підрозділах бригади, проведення перевірки стану здійснення заходів з бойової підготовки, участі в заходах міжнародного військового співробітництва та зустрічах із громадськістю;

здійснювати контроль за додержанням військовослужбовцями рядового, сержантського (старшинського) складу військової дисципліни, виконанням ними правил носіння військової форми одягу, перевіряти виконання розпорядку дня в підрозділах бригади, несення служби добовим нарядом;

знати військове звання, прізвище, ім’я та по батькові головних сержантів батальйонів (дивізіонів) та окремих рот (батарей) підрозділів бригади, дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять до військової служби, рідний стан, успіхи і недоліки у службі;

ставитися з повагою до підлеглих, не принижувати їх честі та гідності, порушувати перед командиром бригади питання про задоволення потреб військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу;

працювати над згуртуванням сержантського (старшинського) колективу бригади, здійснювати моніторинг відповідності сержантів (старшин) стандартам підготовки та положенням Кодексу сержанта Збройних Сил України, виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу бригади до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України;

проводити індивідуально-виховну роботу з головними сержантами батальйонів (дивізіонів) та окремих рот (батарей) підрозділів бригади;

організовувати проведення зборів військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу бригади, проведення конкурсів і змагань;

брати участь в організації збору, аналізу та узагальнення досвіду, отриманого особовим складом під час виконання завдань за призначенням, доводити його до військовослужбовців сержантського (старшинського) складу бригади;

періодично проводити робочі наради з головними сержантами батальйонів (дивізіонів) та окремих рот (батарей), здійснювати їх інформування за усіма напрямками діяльності, доводити накази (директиви, розпорядження) керівного складу, проводити щомісяця підбиття підсумків з військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу бригади з питань бойової підготовки, стану служби військ та військової дисципліни;

організовувати роботу Ради сержантів бригади, брати участь в її засіданнях особисто, забезпечувати реалізацію прийнятих рішень;

надавати командирів бригади пропозиції щодо заохочення або притягнення до дисциплінарної відповідальності військовослужбовців сержантського (старшинського) складу бригади;

організовувати надання командирам підрозділів та командирів бригади пропозицій стосовно направлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу на навчальні курси (в тому числі на ті, що проводяться за кордоном) та призначення їх на посади;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання та атестації військовослужбовців сержантського (старшинського) складу бригади.

Головний сержант бригади для виконання покладених на нього завдань повинен знати визначені місця дислокації бригади, організаційно-штатну структуру, бойовий та чисельний склад підрозділів, морально-психологічні якості особового складу, вплив соціально-політичної обстановки в районі дислокації бригади на бойову готовність військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, рівень готовності підрозділів бригади до виконання завдань за призначенням»;

19) у назві підрозділу «Начальник штабу полку (окремого батальйону)» слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

20) у статті 68:

у частині першій слова «(окремого батальйону)», «(батальйоном)» виключити;

у частині другій слова «(окремого батальйону)» виключити, а слова «є його першим заступником і прямим начальником» замінити словами «і є прямим начальником»;

у частині третій слово «(батальйону)» виключити;

у тексті статті слово «полк» у всіх відмінках замінити словами «бригада (полк, окремий батальйон)» у відповідному відмінку;

21) у статті 69:

в абзаці першому слова «(окремого батальйону)» виключити;

в абзаці дев’ятому слова «якості та морально-психологічний стан кожного офіцера та прапорщика полку, а також усіх сержантів» замінити словами «та морально-психологічні якості кожного військовослужбовця офіцерського складу бригади (полку, окремого батальйону), головного сержанта бригади та головних сержантів підрозділів, до роти включно, а також усіх військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці десятому слова «нове поповнення» замінити словами «поповнення, яке прибуло до»;

абзац одинадцятий доповнити словом «бригади»;

абзац чотирнадцятий доповнити словами «та раціональне службове використання особового складу відповідно до набутого фаху»;

у тексті статті слово «полк» у всіх відмінках замінити словами «бригада (полк, окремий батальйон)» у відповідному відмінку;

22) у назві підрозділу «Заступник командира полку (окремого батальйону)» слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

23) у статті 70:

у частині першій слова «за винахідницьку та раціоналізаторську роботу» і «та стан» виключити, а слово «полку» замінити словами «бригаді (полку, окремому батальйоні)»;

у тексті статті слова «полк (окремий батальйон)» у всіх відмінках замінити словами «бригада (полк, окремий батальйон)» у відповідному відмінку;

24) у статті 71:

в абзаці першому слова «(окремого батальйону)» виключити;

в абзаці третьому слова «офіцерами і прапорщиками» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці шостому слова «якості та морально-психологічний стан офіцерів, прапорщиків і старшин підрозділів» замінити словами «та морально-психологічні якості кожного військовослужбовця офіцерського складу бригади (полку, окремого батальйону), головного сержанта бригади та головних сержантів підрозділів, до роти включно»;

в абзаці сьомому слова «прапорщиків (мічманів) та» виключити;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«керувати роботою пожежно-технічної комісії у бригаді (полку, окремому батальйоні), методичною радою; упроваджувати у практику передові методи навчання особового складу»;

у тексті статті слово «полку» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

25) назву підрозділу «Заступник командира полку (окремого батальйону) з виховної роботи» викласти в такій редакції:

«Заступник командира бригади (полку, окремого батальйону)з морально-психологічного забезпечення»;

26) у статті 72:

у частині першій слова «організацію і проведення виховної роботи» замінити словами «організацію і проведення заходів морально-психологічного забезпечення»;

у тексті статті слова «полку (окремого батальйону) з виховної роботи» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону) з морально-психологічного забезпечення»;

27) у статті 73:

абзац другий доповнити словами «відповідно до своєї спеціальності»;

в абзаці п’ятому слова «виховну роботу, спрямовану» замінити словами «заходи морально-психологічного забезпечення, спрямовані»;

абзаци сьомий — дев’ятий та чотирнадцятий викласти в такій редакції:

«знати ділові та морально-психологічні якості осіб офіцерського складу бригади (полку, окремого батальйону), головного сержанта бригади та головних сержантів підрозділів, до роти включно, особисто навчати їх практиці роботи з особовим складом, надавати необхідну методичну допомогу; брати участь у добірї кандидатів для прийняття на військову службу за контрактом, а також у розподілі за підрозділами поповнення, яке прибуло до бригади (полку, окремого батальйону);

брати участь у роботі з кадрами, їх атестації, у доборі кандидатів для вступу до вищих військових навчальних закладів, здійснювати вивчення, добір, навчання спеціалістів із морально-психологічного забезпечення бригади (полку, окремого батальйону);

планувати, організовувати і контролювати проведення в підрозділах заходів з морально-психологічного супроводу повсякденної діяльності особового складу, доповідати командирів бригади (полку, окремого батальйону) та заступників командира з морально-психологічного забезпечення вищої ланки управління про результати їх виконання»;

«вивчати суспільно-політичну обстановку в районі розташування бригади (полку, окремого батальйону), надавати командирів пропозиції щодо удосконалення організації заходів з морально-психологічного забезпечення»;

в абзаці шістнадцятому слова «особисто керувати однією з груп гуманітарної підготовки офіцерів» виключити;

в абзаці вісімнадцятому слова «культурно-виховну, духовно-освітню роботу і дозвілля особового складу, членів їх сімей, працівників військової частини» замінити словами «заходи культурологічної роботи та дозвілля особового складу та членів їх сімей бригади (полку, окремого батальйону)»;

в абзаці двадцятomu слова «виховної роботи» замінити словом «пропаганди»;

абзац двадцять третій викласти в такій редакції:

«доводити командирів бригади (полку, окремого батальйону) та заступників командира з морально-психологічного забезпечення вищої ланки управління про стан військової дисципліни та морально-психологічний стан особового складу, а також про заходи, здійснені фахівцями структур морально-психологічного забезпечення»;

у тексті статті слова «полк (окремий батальйон)» у всіх відмінках замінити словами «бригада (полк, окремий батальйон)» у відповідному відмінку;

28) у назві підрозділу «Заступник командира полку (окремого батальйону) з озброєння (інженерно-авіаційної служби) — начальник технічної частини» слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

29) у тексті статті 74 слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

30) у статті 75:

в абзаці четвертому слова «якості та морально-психологічний стан кожного офіцера, прапорщика і сержанта» замінити словами «та морально-психологічні якості військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці п’ятому слова «офіцерами і прапорщиками полку» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу, які обіймають посади не нижче головного сержанта роти»;

у тексті статті слова «полку (окремого батальйону)» та «полку» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

31) у назві підрозділу «Заступник командира полку (окремого батальйону) з тилу» слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

32) у тексті статті 76 слова «полку (окремого батальйону)» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

33) у статті 77:

абзац третій викласти в такій редакції:

«керувати діяльністю та бойовою підготовкою підпорядкованих підрозділів і служб бригади (полку, окремого батальйону), проводити заняття з військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу, які обіймають посади не нижче головного сержанта роти з організації тилового забезпечення, а з головними сержантами рот, сержантами із матеріального забезпечення (старшинами) рот — з ведення військового господарства»;

в абзаці сьомому слова «якості та морально-психологічний стан офіцерів, прапорщиків, сержантів» замінити словами «та морально-психологічні якості військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці п’ятнадцятому слова «пожежної сигналізації» замінити словами «засобами протипожежного захисту»;

абзац вісімнадцятий викласти в такій редакції:

«контролювати якість надання послуг з організації харчування суб’єктами господарювання, брати участь у складанні розкладки продуктів та подавати її на затвердження командирів військової частини, здійснювати контроль за станом здійснення суб’єктами господарювання заходів щодо обладнання і удосконалення переданих їм об’єктів, правильності експлуатації та своєчасним ремонтом таких об’єктів»;

у тексті статті слова «полку (окремого батальйону)» та «полку» замінити словами «бригади (полку, окремого батальйону)»;

34) у назві підрозділу «Начальник артилерії полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

35) у тексті статті 78 слово «полку» замінити словом «бригади», а слово «полкової» словом «бригадної»;

36) у статті 79:

в абзаці п’ятому слова «якості та морально-психологічний стан офіцерів, прапорщиків, старшин і сержантів артилерійських підрозділів» замінити словами «та морально-психологічні якості військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу артилерійських підрозділів бригади»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

37) у назві підрозділу «Командир дивізіону — начальник протиповітряної оборони полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

38) у статті 80 слово «полку» замінити словом «бригади»;

39) у статті 81:

в абзаці четвертому слова «офіцерами і прапорщиками полку» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу бригади, які обіймають посади не нижче головного сержанта батареї»;

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

«знати ділові та морально-психологічні якості військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу підрозділів протиповітряної оборони бригади»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

40) у назві підрозділу «Начальник служби полку» та у виносці «*» слово «полку» замінити словом «бригади»;

41) у статті 82 слово «полку» замінити словом «бригади»;

42) у статті 83:

в абзаці п’ятому слова «якості та морально-психологічний стан кожного офіцера, прапорщика і сержанта» замінити словами «та морально-психологічні якості кож-

ОРІЄНТИР № 47

ного військовослужбовця офіцерського, сержантського (старшинського) складу», а слова «індивідуальну виховну»- словами «індивідуально-виховну»;

в абзаці шостому слова «офіцерами, прапорщиками і» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу та»;

в абзаці десятому слово «застосування» замінити словом «використання»;

абзац вісімнадцятий виключити;

у тексті статті слово «полк» у всіх відмінках замінити словом «бригада» у відповідному відмінку;

43) у статті 84 слово «полку» замінити словом «бригади»;

44) у назві підрозділу «Начальник інженерної служби полку» та у тексті статті 85 слово «полку» замінити словом «бригади»;

45) у назві підрозділу «Начальник служби радіаційного, хімічного, біологічного захисту — начальник служби екологічної безпеки полку» та у тексті статті 86 слово «полку» замінити словом «бригади»;

46) абзац дев'ятій частини другої статті 86 виключити;

47) підрозділ «Начальник медичної служби полку» викласти в такій редакції:

«Начальник медичної служби бригади

87. Начальник медичної служби бригади відповідає за організацію та проведення лікувально-профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів у бригаді, своєчасне надання необхідної медичної допомоги травмованим (пораненим) та хворим.

Начальник медичної служби бригади підпорядковується командирові бригади і є прямим начальником для особового складу медичної служби бригади.

На доповнення вимог, викладених у статтях 82-84 цього Статуту, начальник медичної служби бригади зобов'язаний:

організовувати медичне забезпечення заходів бойової та мобілізаційної підготовки у бригаді;

організовувати медичне забезпечення підрозділів бригади, які не мають у штаті медичних працівників (фахівців);

організовувати проведення медичних заходів, що сприяють підвищенню якості бойової підготовки особового складу;

організовувати підбір та розстановку медичних працівників (фахівців);

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців медичних спеціальностей бригади та надавати начальникові кадрового органу пропозиції щодо зарахування кращих медичних працівників (фахівців) у резерв кандидатів для просування по службі;

брати участь у розробленні заходів щодо захисту особового складу бригади від ядерної, хімічної і біологічної зброї, а також заходів на випадок виникнення аварії на потенційно небезпечних об'єктах, розміщених у районі розташування бригади;

дотримуватися правил деонтології і лікарської етики та вимагати цього від підлеглих;

організовувати створення в бригаді системи надання екстреної медичної допомоги та стабілізації стану хворого, що проводиться терміново у разі гострого захворювання (поранення, травми, отруєння);

особисто володіти прийомами надання екстреної медичної допомоги і стабілізації стану хворого та навчати ім підлеглих;

проводити лікувально-профілактичні і покладені на медичну службу протиепідемічні заходи; вивчати умови, що забезпечують безпеку проведення навчально-бойових заходів; стежити за виконанням установлених санітарних норм розміщення, харчування, водопостачання, лазно-прального обслуговування особового складу;

організовувати санітарно-просвітницьку роботу з пропаганди гігієнічних знань, здорового способу життя, особисто проводити з військовослужбовцями заняття з особистої та колективної гігієни;

організовувати проведення диспансеризації та особисто брати участь у її проведенні;

організовувати проведення медичних оглядів та обстежень особового складу підрозділів бригади, які не мають у штаті медичних працівників (фахівців);

щотижня особисто контролювати проведення амбулаторного прийому хворих, а також проводити обхід хворих у медичній роті та медичних пунктах батальйонів, контролювати якість надання ім медичної допомоги та лікування, знати стан хворих, що лікуються в медичних пунктах, медичній роті та інших лікувально-профілактичних закладах;

організовувати постійне медичне спостереження за особами з хронічними захворюваннями, надавати командирам підрозділів бригади рекомендації щодо зміцнення їх здоров'я і контролювати їх виконання;

здійснювати медичний контроль за фізичною підготовкою особового складу бригади; разом із начальником фізичної підготовки та спорту розробляти заходи із зміцнення здоров'я та фізичного розвитку військовослужбовців;

організовувати проведення медичною службою заходів з профілактики травматизму, отруєнь, теплових (сонячних) ударів, відморожень та інших нещасних випадків;

у взаємодії із заступником командира бригади з морально-психологічного забезпечення організовувати проведення заходів з пропагування серед військовослужбовців і членів їх сімей здорового способу життя;

керувати роботою санаторно-відбіркової комісії, контролювати правильність направлення військовослужбовців на санаторно-курортне лікування;

у разі розміщення бригади у віддалених від населених пунктів районах організовувати надання медичної допомоги членам сімей військовослужбовців, працівникам Збройних Сил України;

брати участь у розробленні режиму харчування і складанні розкладок продуктів; здійснювати систематичний медичний контроль за якістю та безпекою харчування особового складу, а також якістю води, що ним вживається;

вивчати разом із командирами підрозділів та їх заступниками з морально-психологічного забезпечення, військовим психологом бригади військовослужбовців, схильних до алкоголізму, токсикоманії та вживання наркотичних засобів і психотропних речовин;

контролювати санітарний стан району розташування бригади, ідалень, жилих приміщень та господарських служб;

аналізувати стан захворюваності серед особового складу бригади, щомісяця доповідати командирові бригади і начальникові медичної служби вищій ланки управління про результати аналізу з пропозиціями щодо запобігання захворюванням і поліпшення санітарного стану особового складу та об'єктів бригади, негайно — про інфекційні захворювання або випадки, які можуть позначитися на санітарно-епідемічному стані бригади, про кожен випадок госпіталізації військовослужбовців, зумовленої пораненням (травмуванням, отруєнням);

організовувати ведення обліку, зберігання і належного використання отруйних і наркотичних засобів і психотропних речовин, не рідше ніж один раз на три місяці проводити перевірку їх наявності, не допускати їх використання не за призначенням; готувати медичні документи, необхідні для проходження військовослужбовцем медичного огляду військово-лікарською комісією, та доповідати командирові бригади про його результати;

за результатами проведеного службового розслідування щодо отримання військовослужбовцем поранення (травми, отруєння) складати довідку встановленого зразка про обставини одержання поранення (травми, отруєння). Довідку про поранення (травму, отруєння) в усіх випадках подавати до закладу охорони здоров'я, в якому лікується поранений (травмований), після проведення службового розслідування, але не пізніше 10 діб після отримання поранення (травми, отруєння);

організовувати виконання заходів щодо ліцензування провадження господарської діяльності з медичної практики медичних пунктів батальйонів та медичної роти бригади»;

48) після підрозділу «Начальник медичної служби бригади» доповнити новим підрозділом такого змісту:

«Начальник медичної служби полку (окремого батальйону, батальйону)

87¹. Начальник медичної служби полку відповідає за організацію та проведення лікувально-профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів у полку, своєчасне надання необхідної медичної допомоги пораненим (травмованим, отруєним) та хворим.

Начальник медичної служби полку підпорядковується командирові полку і є прямим начальником для особового складу медичної служби полку.

На доповнення вимог, викладених у статтях 82-84 цього Статуту, начальник медичної служби полку зобов'язаний:

брати участь у розробленні заходів щодо захисту особового складу полку від ядерної, хімічної і біологічної зброї, а також заходів на випадок виникнення аварії на потенційно небезпечних об'єктах, розміщених у районі розташування полку;

дотримуватися правил деонтології і лікарської етики та вимагати цього від підлеглих;

організовувати створення в полку системи надання екстреної медичної допомоги та стабілізації стану хворого, що проводиться терміново у разі гострого захворювання (поранення, травми, отруєння);

особисто володіти прийомами надання екстреної медичної допомоги і стабілізації стану хворого та навчати ім підлеглих;

проводити лікувально-профілактичні і покладені на медичну службу протиепідемічні заходи; вивчати умови, що забезпечують безпеку виконання навчально-бойових завдань; стежити за виконанням установлених санітарних норм розміщення, харчування, водопостачання, лазно-прального обслуговування особового складу;

організовувати якісне проведення медичного огляду та обстеження особового складу, особисто брати участь в амбулаторному прийомі, оглядати хворих, що перебувають у медичному пункті і направляються до закладів охорони здоров'я; знати стан хворих, що залишаються в медичному пункті, і контролювати їх лікування; знати стан хворих, що перебувають в інших закладах охорони здоров'я, і періодично їх відвідувати;

організовувати медичне забезпечення особового складу полку на заняттях з бойової підготовки, а також під час проведення спортивних заходів;

організовувати проведення медичною службою заходів з профілактики травматизму, отруєнь, теплових (сонячних) ударів, відморожень та інших нещасних випадків;

здійснювати медичний контроль за фізичною підготовкою особового складу полку; разом із начальником фізичної підготовки та спорту розробляти заходи із зміцнення здоров'я та фізичного розвитку військовослужбовців;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців медичного пункту та надавати начальникові кадрового органу пропозиції щодо зарахування медичних працівників (фахівців) до резерву кандидатів для просування по службі;

організовувати санітарно-просвітницьку роботу, особисто проводити з військовослужбовцями заняття з особистої та колективної гігієни;

у взаємодії із заступником командира полку з морально-психологічного забезпечення пропагувати серед військовослужбовців і членів їх сімей здоровий спосіб життя;

брати участь у розробленні режиму харчування і складанні розкладок продуктів; здійснювати систематичний медичний контроль за якістю харчування особового складу та якістю води, що ним вживається;

вести постійне медичне спостереження за особами з хронічними захворюваннями, надавати командирам підрозділів рекомендації щодо зміцнення їх здоров'я і контролювати їх виконання;

вивчати разом із командирами підрозділів та їх заступниками з морально-психологічного забезпечення, військовим психологом полку військовослужбовців, схильних до алкоголізму, токсикоманії та вживання наркотичних засобів і психотропних речовин;

контролювати санітарний стан району розташування полку, ідалень, жилих приміщень та господарських служб; здійснювати контроль за своєчасністю миття військовослужбовців строкової військової служби в лазні і заміни ім натільної та постільної білизни, рушників та шкарпеток;

аналізувати стан захворюваності серед особового складу полку, щомісяця доповідати командирові полку і начальникові медичної служби вищій ланки управління про результати аналізу з пропозиціями щодо запобігання захворюванням і поліпшення санітарного стану особового складу та об'єктів полку, негайно — про інфекційні захворювання або випадки, які можуть позначитися на санітарно-епідемічному стані полку, про кожен випадок госпіталізації військовослужбовців, зумовленої травмуванням;

організовувати ведення обліку, зберігання і належне використання медичного майна і техніки, не рідше ніж двічі на рік проводити їх перевірку, а перевірку наявності отруйних речовин і наркотичних засобів (психотропних речовин) — не рідше ніж один раз на три місяці, не допускати їх використання не за призначенням;

організовувати проведення заходів щодо ліцензування провадження господарської діяльності з медичної практики медичного пункту полку»;

49) у назві підрозділу «Помічник командира полку з фінансово-економічної роботи — начальник фінансової служби» слово «полку» замінити словом «бригади»;

50) у статті 88: абзац другий частини другої доповнити словами «та отримання заробітної плати працівниками»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

51) у назві підрозділу «Начальник фізичної підготовки і спорту полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

52) у статті 89 слово «полку» замінити словом «бригади», а слово «полкові» виключити;

53) у назві підрозділу «Начальник розвідки полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

54) у статті 90: в абзаці третьому частини другої слово «з'єднання» замінити словами «вищій ланки управління»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

55) у назві підрозділу «Начальник зв'язку полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

56) у статті 91: абзац четвертий частини другої доповнити словами «та друкованих періодичних видань»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

57) у назві підрозділу «Начальник служби метрології та стандартизації (метропол) полку» та у тексті статті 92 слово «полку» замінити словом «бригади»;

58) у назві підрозділу «Начальник служби ракетно-артилерійського озброєння полку» та у тексті статті 93 слово «полку» замінити словом «бригади»;

59) у назві підрозділу «Начальник бронетанкової служби полку» та у тексті статті 94 слово «полку» замінити словом «бригади»;

60) у назві підрозділу «Начальник автомобільної служби полку» та у тексті статті 95 слова «полку» та «полк» замінити відповідно словами «бригади» та «бригаду»;

61) у назві підрозділу «Начальник служби пально-мастильних матеріалів полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

62) у статті 96: в абзаці третьому частини другої слово «проведення» замінити словом «виконання»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

63) у назві підрозділу «Начальник продовольчої служби полку» та у тексті статті 97 слово «полку» замінити словом «бригади»;

64) у назві підрозділу «Начальник речової служби полку» слово «полку» замінити словом «бригади»;

65) у статті 98: у частині другій:

в абзаці четвертому слова «старшинами підрозділів» замінити словами «сержантами із матеріального забезпечення (старшинами) рот»;

абзаци п'ятий — восьмий викласти в такій редакції:

«забезпечувати своєчасну видачу обмундирування військовослужбовцям, його пошиття військовослужбовцям офіцерського складу, а також контролювати якість такого пошиття»;

забезпечувати підрозділи необхідним інвентарем та інструментом для стрижки волосся, проведення поточного ремонту обмундирування і взуття;

організовувати щотижневий миття в лазні особового складу підрозділів бригади, залученого до навчань та занять у полі, забезпечувати його миючими засобами, проводити заміну натільної та постільної білизни і рушників, інструктувати чергового лазні;

організовувати через сержантів із матеріального забезпечення (старшин) рот індивідуальне приписування обмундирування та взуття, таврування майна перед видачею його в підрозділи, правильну експлуатацію та ремонт техніки, речового та іншого майна служби»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

66) у назві підрозділу «Помічник командира полку з правової роботи (юрисконсулт полку)» та у тексті статті 99 слово «полку» замінити словом «бригади»;

67) у статті 100: абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«організовувати та проводити заходи з правової підготовки та брати участь у правовому вихованні особового складу бригади, правовому інформуванні особового складу, надавати консультації з питань, пов'язаних із діяльністю бригади»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

68) у частині другій статті 101 слова «полку (дивізіону кораблів)» замінити словом «бригади»;

69) у статті 102: в абзаці четвертому слова «офіцерами, сержантами (старшинами)» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці восьмому слова «прапорщиків (мічманів), сержантів (старшин)» замінити словами «військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;

в абзаці дев'ятому слова «якості та морально-психологічний стан офіцерів, прапорщиків (мічманів), сержантів (старшин)» замінити словами «та морально-психологічні якості кожного військовослужбовця офіцерського, сержантського (старшинського) складу», а після слів «роботу з» доповнити словом «іх»;

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

«здійснювати добір кандидатів для прийняття на військову службу за контрактом на посади рядового, сержантського (старшинського) складу, кандидатів для вступу до вищих військових навчальних закладів; перевіряти відповідність кандидатів для призначення на вакантні посади рядового, сержантського (старшинського) складу визначеним вимогам до таких посад»;

70) після підрозділу «Командир батальйону (корабля 3 рангу)» доповнити новим підрозділом такого змісту:

«Головний сержант (головний старшина) батальйону (дивізіону, ескадрильї, корабля 2 рангу, бойової частини корабля 1 рангу)

102¹. Головний сержант (головний старшина) батальйону (дивізіону, ескадрильї, корабля 2 рангу, бойової частини корабля 1 рангу) (далі — головний сержант батальйону) в мирний і военний час відповідає за надання командирові батальйону інформації та пропозицій з питань проходження військової служби військовослужбовцями рядового, сержантського (старшинського) складу, рівня індивідуальної підготовки та морально-психологічного стану рядового і сержантського (старшинського) складу батальйону, організації по сержантській (старшинській) вертикалі своєчасного і ефективного виконання завдань, визначених командиром батальйону, інформування та координацію діяльності головних сержантів підрозділів, професійний роз-

виток сержантів (старшин), дотримання ними військової дисципліни, правильне несення служби добовим нарядом батальйону.

Головний сержант батальйону підпорядковується командирі батальйону та є прямим начальником для військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу батальйону. Він є головним радником командира батальйону з усіх питань, що стосуються рядового і сержантського (старшинського) складу.

102². Головний сержант батальйону зобов'язаний:

брати участь у роботі з підтримання бойової готовності особового складу, озброєння і техніки батальйону;

знати тактику дій батальйону в різних видах бою, основні види озброєння батальйону, досконало володіти особистою штатною зброєю;

постійно підтримувати високий рівень професійних знань, вмінь та навичок, працювати над їх удосконаленням, бути зразком для особового складу батальйону щодо виконання службових обов'язків;

знати, дотримуватися особисто та вимагати від підлеглого особового складу неухильного дотримання норм міжнародного гуманітарного права;

брати участь у плануванні, організації та проведенні заходів з бойової підготовки батальйону, організовувати заходи з професійного розвитку сержантського (старшинського) складу, здійснювати моніторинг ефективності підготовки рядового і сержантського (старшинського) складу, контролювати дотримання вимог керівних документів з бойової підготовки та стандартів підготовки сержантським (старшинським) складом;

брати участь в організації занять із бойової підготовки особового складу батальйону, безпосередньо проводити інструкторсько-методичні заняття із сержантами (старшинами) підрозділів, вести облік професійної підготовки військовослужбовців сержантського (старшинського) складу батальйону, доповідати командирові батальйону про стан готовності підрозділів до виконання завдань за призначенням та виявлені недоліки в підготовці військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу, надавати пропозиції щодо їх усунення;

контролювати та координувати проведення занять сержантами (старшинами) батальйону, надавати ім методичну та практичну допомогу, організовувати заходи із удосконалення їх методичної майстерності;

координувати діяльність головних сержантів рот (батарей) та окремих взводів батальйону, надавати ім практичну допомогу, інструктувати та наставляти, вимагати ефективного виконання покладених на них обов'язків;

координувати роботу сержантів (старшин) штабу батальйону, надавати пропозиції та рекомендації керівному складу батальйону в частині, що стосується рядового і сержантського (старшинського) складу;

довповідати командирові батальйону про всі порушення норм, стандартів та положень керівних документів, що регламентують проходження військової служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, їх навчання і підготовку, всебічне забезпечення та соціальний захист, надавати пропозиції щодо їх усунення;

здійснювати контроль за додержанням військовослужбовцями рядового, сержантського (старшинського) складу військової дисципліни, виконанням ними правил носіння військової форми одягу, перевіряти виконання розпорядку дня в підрозділах батальйону, несення служби добовим нарядом;

негайно доповідати командирові батальйону та головному сержанту бригади про надзвичайні події в батальйоні, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

знати військове звання, прізвище, ім'я та по батькові головних сержантів підрозділів батальйону, їх дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять до військової служби, родинний стан, успіхи і недоліки у службі;

підключатися про підлеглих, ставитися до них з повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати потреби військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, порушувати перед командиром батальйону та головним сержантом бригади питання про задоволення цих потреб;

проводити роботу з підтримання на належному рівні морально-психологічного стану військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, працювати над згуртуванням сержантського (старшинського) колективу батальйону, здійснювати моніторинг відповідності сержантів (старшин) стандартам підготовки та положенням Кодексу сержанта Збройних Сил України, виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу батальйону до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України;

проводити індивідуально-виховну роботу із сержантами (старшинами) батальйону, визначати завдання головному сержантам підрозділів щодо проведення індивідуально-виховної роботи з окремими військовослужбовцями, які потребують додаткової уваги;

брати участь в організації збору, аналізу та узагальнення досвіду, отриманого особовим складом під час виконання завдань за призначенням, його подальшого використання з метою підвищення ефективності виконання покладених на батальйон завдань, збереження життя і здоров'я особового складу;

розподіляти наряди на службу між підрозділами батальйону, перевіряти правильність ведення листів нарядів у підрозділах, хід несення служби особами добового наряду, які призначені від підрозділів батальйону;

організовувати підтримання внутрішнього порядку в батальйоні та утримання в чистоті території, закріпленої за ним;

періодично проводити робочі наради з головними сержантами рот (батарей) та окремими взводами, здійснювати їх інформування за усіма напрямками діяльності, доводити накази (директиви, розпорядження) керівного складу, проводити щомісяця підбиття підсумків з військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу батальйону з питань бойової підготовки, стану служби військ та військової дисципліни;

організовувати роботу Ради сержантів батальйону, брати участь в її засіданнях особисто, забезпечувати реалізацію прийнятих рішень;

надавати командирові батальйону пропозиції щодо заохочення або притягнення до дисциплінарної відповідальності військовослужбовців сержантського (старшинського) складу батальйону;

організовувати роботу сержантів (старшин) з перспективного планування підготовки (навчання) та просування по службі військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу батальйону, надавати командирові батальйону пропозиції стосовно направлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу на навчальні курси та призначення на посади;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців сержантського (старшинського) складу та погоджувати оцінки картик головних сержантів підрозділів батальйону, надавати пропозиції командирові батальйону щодо зарахування військовослужбовців до резерву кандидатів для просування по службі.

Головний сержант батальйону для виконання покладених на нього завдань зобов'яз

ОРІЄНТИР № 47

складу, а також у розподілі за підрозділами поповнення, яке прибуло до батальйону (корабля);

організовувати проведення навчально-виховних заходів з офіцерами батальйону (корабля), проводити з ними заняття з воєнної педагогіки і психології, особисто навчати їх практиці роботи з особовим складом, надавати необхідну методичну допомогу»;

«разом із штабом батальйону організовувати і здійснювати заходи щодо психологічної підготовки особового складу до дій в екстремальних умовах мирного і воєнного часу, захисту від інформаційно-психологічного впливу противника»;

в абзаці сімнадцятому слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;

в абзаці двадцятomu слова «культурно-виховну, духовно-освітню роботу і дозвілля особового складу» замінити словами «заходи культурологічної роботи та дозвілля особового складу бригади (полку, окремого батальйону) та членів їх сімей»;

в абзаці двадцять першому слова «виховної роботи» замінити словами «заходів морально-психологічного забезпечення»;

в абзаці двадцять четвертому слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;

у тексті статті слово «полку» замінити словом «бригади»;

76) у статті 110:

в абзаці четвертому слова «якості та морально-психологічний стан» замінити словами «та морально-психологічні якості», а слово «індивідуальну»- словом «індивідуально-виховну»;

в абзаці п'ятому слова «офіцерами та прапорщиками» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

77) після підрозділу «Заступник командира батальйону з озброєння (технічної частини)» доповнити новими підрозділами такого змісту:

«Начальник медичного пункту бригади (полку, окремого батальйону, батальйону)

110¹. Начальник медичного пункту бригади (полку, окремого батальйону, батальйону) відповідає за організацію і якість надання медичної допомоги, обстеження і лікування хворих, стан лікувально-діагностичної роботи в медичному пункті; підтримання внутрішнього порядку в лікувально-діагностичних відділеннях (кабінетах) та інших підрозділах медичного пункту, а також у лазареті; бойову і спеціальну підготовку, виховання, військову і трудову дисципліну особового складу медичного пункту; стан і збереженість техніки, медичного майна та інших матеріальних цінностей; матеріально-технічне і побутове забезпечення медичного пункту.

Начальник медичного пункту бригади безпосередньо підпорядковується начальникові медичної служби бригади (полку, окремого батальйону, батальйону), він є прямим начальником особового складу медичного пункту. На час відсутності начальника медичної служби начальник медичного пункту виконує його обов'язки.

Начальник медичного пункту бригади (полку, окремого батальйону, батальйону) зобов'язаний:

розробляти, організовувати та контролювати проведення заходів щодо набуття спроможності медичного пункту до роботи в екстремальних умовах мирного та воєнного часу;

керувати лікувально-діагностичною роботою в медичному пункті, розробляти заходи щодо її постійного вдосконалення, контролювати своєчасність, повноту та якість обстеження, лікування хворих і наглядку за ними; здійснювати керівництво підготовкою та вихованням особового складу медичного пункту, особисто проводити заняття з лікарями та середнім медичним персоналом з підвищення їх професійного рівня;

дотримуватися правил деонтології і лікарської етики та вимагати цього від підлеглих;

надавати командирам підрозділів допомогу з проведення військово-медичної підготовки, організовувати проведення інструкторсько-методичних занять з інструкторами з тактичної медицини (санітарними інструкторами) з організації навчання військовослужбовців прийомом надання домедичної допомоги в порядку само- і взаємодопомоги, а також заходам щодо попередження інфекційних захворювань, особистої та колективної гігієни, здорового способу життя;

установлювати і підтримувати розпорядок дня та статутний порядок у медичному пункті;

у встановленому порядку доповідати безпосередньому начальникові про надзвичайні випадки в медичному пункті, наявність значної кількості хворих з однорідними хворобами і хворих з ознаками насильства або отруєння та про медичні помилки, допущені в медичному пункті;

забезпечувати надання екстреної медичної допомоги та стабілізації стану хворого, що проводиться терміново у разі гострого захворювання (поранення, травми, отруєння);

особисто володіти прийомами надання екстреної медичної допомоги і стабілізації стану хворого та навчати їм підлеглих;

якісно проводити медичний огляд та обстеження особового складу в медичному пункті, особисто проводити амбулаторний прийом, забезпечувати стаціонарне обстеження і лікування хворих у лазареті медичного пункту до 14 діб;

організовувати стаціонарне лікування в лазареті медичного пункту нетранспорتابельних хворих (поранених, травмованих, отруєних) до поліпшення їх стану і переведення в лікувально-профілактичний заклад;

забезпечувати тимчасову ізоляцію інфекційних хворих, а також осіб з підозрою на інфекційні захворювання до направлення їх у лікувально-профілактичний заклад; проводити відновлювальне лікування в медичному пункті військовослужбовців після виписки їх з госпіталю відповідно до висновків медичних працівників (фахівців);

організовувати направлення і транспортування в госпіталь хворих, які потребують госпітального обстеження і лікування, проведення консультацій у медичних працівників (фахівців) лікувально-профілактичних закладів;

брати участь у плануванні та проводити диспансеризацію військовослужбовців військової частини з метою раннього виявлення хворих у підрозділах; виявляти осіб, які потребують санаторно-курортного лікування;

здійснювати медичний контроль за станом здоров'я військовослужбовців, які заступають у варту (проводити опитування щодо скарг і огляд безпосередньо перед заступанням у варту);

здійснювати санітарний нагляд за транспортними засобами, виділеними для перевезення особового складу, екіпіруванням, організацією харчування, водопостачання, розміщення, відпочинку військовослужбовців під час військових перевезень, а також за районами очікування, завантаження і розвантаження особового складу; організовувати медичне оснащення та забезпечувати санітарний стан кімнати особистої гігієни і профілактики гінекологічних захворювань для жінок-військовослужбовців;

брати участь у проведенні заходів військово-медичної підготовки особового складу, пропаганди гігієнічних знань, здорового способу життя;

брати участь у розробленні режиму харчування і складанні розкладок продуктів: здійснювати систематичний медичний контроль за якістю харчування особового складу та якістю води, що ним вживається;

вести постійне медичне спостереження за особами з хронічними захворюваннями, надавати командирам підрозділів рекомендації щодо зміцнення їх здоров'я і контролювати їх виконання;

брати участь у розробленні та здійсненні комплексу санітарно-гігієнічних і проти-епідемічних заходів;

аналізувати стан захворюваності серед особового складу батальйону, щотижня доповідати безпосередньому командирові (начальникові) про результати аналізу з пропозиціями щодо запобігання захворюванням і поліпшення санітарного стану особового складу та об'єктів батальйону, негайно — про інфекційні захворювання або випадки, які можуть позначитися на санітарно-епідемічному стані батальйону, про кожен випадок госпіталізації військовослужбовців, зумовленої травмуванням (отруєнням); визначати потребу та організовувати забезпечення медичного пункту лікарськими засобами і медичним майном, а також речовим майном, пально-мастильними матеріалами та іншими видами матеріального забезпечення;

організовувати накопичення та зберігання запасів медичного майна на особливий період, утримання його в постійній готовності до видачі і використання за призначенням;

організовувати ведення обліку, зберігання і належне використання медичного майна і техніки в медичному пункті, не рідше ніж двічі на рік проводити їх перевірку, а перевірку наявності отруйних речовин і наркотичних засобів (психотропних речовин)- не рідше ніж один раз на місяць, не допускати їх використання не за призначенням;

організовувати технічне і метрологічне забезпечення майна та техніки медичного пункту;

організовувати здійснення заходів щодо ліцензування провадження господарської діяльності з медичної практикимедичного пункту батальйону;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців медичного пункту та надавати пропозиції начальникові медичної служби щодо зарахування медичних працівників (фахівців) до резерву кандидатів для просування по службі.

Начальник медичної служби батальйону (дивізіону, окремої роти) — фельдшер

110². Начальник медичної служби батальйону (дивізіону, окремої роти) — фельдшер відповідає за організацію медичного забезпечення батальйону, проведення профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів у батальйоні, своєчасне виявлення та надання необхідної медичної допомоги хворим (пораненим, травмованим, отруєним).

Начальник медичної служби батальйону — фельдшер підпорядковується командирові батальйону і є прямим начальником особового складу медичної служби батальйону.

На доповнення вимог, зазначених у статтях 82-84 цього Статуту, начальник медичної служби батальйону — фельдшер зобов'язаний:

надавати медичну допомогу військовослужбовцям у разі хвороби (поранення, травми, отруєння) під час проведення занять, ремонтних та господарських робіт;

дотримуватися правил деонтології і лікарської етики та вимагати цього від підлеглих;

володіти прийомами надання екстреної медичної допомоги та стабілізації стану хворого, що проводиться терміново у разі гострого захворювання (поранення, травми, отруєння);

здійснювати постійний контроль за станом здоров'я та фізичного розвитку військовослужбовців батальйону;

брати участь у проведенні медичних оглядів особового складу підрозділів батальйону;

контролювати своєчасне і повне доведення до кожного військовослужбовця встановлених норм забезпечення;

здійснювати медичний контроль за якістю приготування їжі, а також за станом джерел водопостачання в районі розташування батальйону та забезпеченням водою особового складу;

організовувати виконання санітарно-гігієнічних та протиепідемічних заходів у батальйоні;

вимагати від військовослужбовців батальйону дотримання правил особистої та колективної гігієни, здорового способу життя;

отримувати медичне майно і лікарські засоби для комплектування сумок санітарів, санітарних інструкторів та аптечок індивідуальних, видавати індивідуальні засоби медичного захисту, домедичної допомоги та профілактики інструкторам з тактичної медицини рот; періодично контролювати укомплектованість сумок та аптечок;

проводити регулярні інструкторсько-методичні заняття з інструкторами з тактичної медицини рот, санітарями взводів та стрільцями-санітарями відділен з організації навчання військовослужбовців прийомом надання домедичної допомоги в порядку само- і взаємодопомоги, а також заходам щодо попередження інфекційних захворювань;

організовувати загартовування військовослужбовців батальйону з використанням водних, сонячних та повітряних процедур у поєднанні із заняттями з фізичної підготовки і спорту;

надавати пропозиції командирові батальйону щодо виконання правил техніки безпеки, виробничої санітарії та інших вимог щодо охорони праці під час проведення занять, ремонтних та господарських робіт»;

78) у статті 112:

в абзаці третьому слова «офіцерами, прапорщиками (мічманами) і сержантами (старшинами)» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

абзаці п'ятій і шостій викласти в такій редакції:

«досконало знати і вміло володіти всіма видами зброї і техніки роти, правильно їх зберігати, використовувати та особисто перевіряти їх наявність, утримання та бойову готовність, проводити планові та позапланові (раптові) перевірки наявності та стану озброєння, боеприпасів, бойової та іншої техніки, пально-мастильних матеріалів та майна роти;

перевіряти знання і практичні навички військовослужбовців роти (корабля)»;

в абзаці дев'ятому слова «солдатів, сержантів (старшин) і» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу та»;

в абзаці десятому слова «якості та морально-психологічний стан» замінити словами «та морально-психологічні якості», а слова «індивідуальну виховну» — словом «індивідуально-виховну»;

абзац двадцять третій викласти в такій редакції:

«здійснювати добір кандидатів для прийняття на військову службу за контрактом на посадах рядового, сержантського (старшинського) складу та вступу до вищих військових навчальних закладів»;

в абзаці двадцять четвертому слова «солдатів, сержантів (старшин)» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу», а слова «на конкурсній основі» виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Крім того, командир окремої роти зобов'язаний:

проводити контрольні заняття з підрозділами після закінчення їх бойового злагодження;

організовувати охорону роти, контроль за несенням служби, не менше ніж один раз на тиждень особисто перевіряти стан її несення;

затверджувати розкладку продуктів на тиждень, організовувати щоденний контроль за якістю приготування та повнотою видачі їжі для особового складу, особисто перевіряти не менше ніж один раз на тиждень якість приготування їжі;

забезпечувати збереження коштів під час доставлення їх до роти;

для доставлення коштів надавати транспорт і озброєну охорону;

забезпечувати правильне утримання та експлуатацію житлового фонду та інших споруд на території роти, а також їх пожежну безпеку;

вживати заходів для охорони навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів у місці розташування роти під час проведення заходів з бойової підготовки, всесуденної діяльності»;

79) після підрозділу «Командир роти (корабля 4 рангу)» доповнити новим підрозділом такого змісту:

«Головний сержант роти (батареї)

112¹. Головний сержант роти (батареї) (далі — головний сержант роти) в мирний і воєнний час відповідає за надання командирові роти інформації та пропозицій з питань професійного розвитку, просування по службі та з інших питань проходження військової служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу роти, їх навчання і виховання, військової дисципліну, організацію правильного зберігання і експлуатаціїозброєння, техніки та іншого майна роти, підтримання внутрішнього порядку в підрозділі, правильне несення служби добовим нарядом роти.

Головний сержант роти підпорядковується командирові роти та є прямим начальником військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу роти.

112². Головний сержант роти зобов'язаний:

організовувати роботу сержантського (старшинського) складу з підтримання бойової готовності особового складу, озброєння і техніки роти;

знати тактику дій роти в різних видах бою, досконало знати і вміло володіти всіма видами озброєння і техніки роти;

постійно підтримувати високий рівень професійних знань, вмінь та навичок, працювати над їх удосконаленням;

знати, дотримуватися особисто та вимагати від підлеглого особового складу неухильного дотримання норм міжнародного гуманітарного права;

знати керівні документи з бойової підготовки, вимагати виконання їх вимог сержантами (старшинами), надавати пропозиції командирові роти щодо планування, організації, проведення заходів із бойової підготовки та заходів з професійного розвитку сержантського (старшинського) складу роти, вдосконалення їх методичної підготовки, брати участь у складанні розкладу занять роти на тиждень;

організовувати проведення сержантським (старшинським) складом занять із бойової підготовки особового складу роти, контролювати та координувати проведення ними занять, надавати методичну та практичну допомогу, вести облік професійної підготовки військовослужбовців сержантського (старшинського) складу роти;

безпосередньо проводити показові, інструкторсько-методичні та контрольні заняття із сержантським (старшинським) складом роти;

надавати допомогу сержантському (старшинському) складу в організації роботи з особовим складом, вимагати ефективного виконання покладених на них обов'язків;

доводити командирові роти стосовно проблемних питань проходження військової служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу роти, здійснювати через сержанта із матеріального забезпечення (старшину) роти організацію їх всебічного забезпечення;

здійснювати контроль за додержанням військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу військової дисципліни, виконанням ними правил носіння військової форми одягу, доповідати командирові роти про застосованим ним заохочення і накладені на військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу стягнення;

стежити за виконанням розпорядку дня в підрозділі, вживати заходів для запобігання вчиненню правопорушень військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу роти;

негайно доповідати командирові роти та головному сержанту батальйону про надзвичайні події в роті, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

постійно працювати над удосконаленням особистого стилю роботи та керівництва, бути взірцем для особового складу роти щодо виконання службових обов'язків;

знати військове звання, прізвище, ім'я та по батькові сержантів (старшин), їх дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять перед військовою службою, родинний стан, успіхи і недоліки у службі;

підкуватися про підлеглих, ставитися до них із повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати потреби військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, порушувати перед командиром роти та головним сержантом батальйону питання про задоволення цих потреб;

організовувати спортивно-масову роботу в підрозділі та заходи із зміцнення здоров'я військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу роти, їх фізичної тренуваності та загартованості;

проводити роботу з підтримання на належному рівні морально-психологічного стану військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу роти, працювати над згуртуванням військового колективу, сприяти формуванню в особо-

вого складу почуття взаємоповаги і взаємодовіри, відповідальності за успішні дії підрозділу;

виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу роти до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України, працювати над вдосконаленням їх лідерських якостей; проводити індивідуально-виховну роботу з військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, визначати завдання сержантам (старшинам) підрозділів роти щодо проведення індивідуально-виховної роботи з окремими військовослужбовцями, які потребують додаткової уваги;

стежити за правильним зберіганням і експлуатацією озброєння, техніки та іншого майна роти, не менше ніж раз на місяць особисто проводити їх огляд та перевірку наявності;

надавати допомогу головним сержантам підрозділів роти в підготовці особового складу, озброєння, техніки до занять (навчань), виконання завдань за призначенням; організовувати збір, аналіз та узагальнення досвіду, отриманого особовим складом під час виконання завдань за призначенням, його подальше використання з метою підвищення ефективності виконання покладених на роту завдань, збереження життя і здоров'я особового складу;

вимагати дотримання військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу роти заходів безпеки на заняттях (стрільбах, навчаннях) та під час ремонтних та господарських робіт;

розподіляти наряди на службу між підрозділами роти, особисто визначати черговість нарядів сержантів (старшин), вести лист нарядів військовослужбовців сержантського (старшинського) складу роти, перевіряти правильність ведення листів нарядів у підрозділах;

організовувати і контролювати підготовку військовослужбовців роти до несення служби в добовому наряді, інструтувати їх та своєчасно направляти на розвід, перевіряти хід несення служби особами добового наряду роти;

стежити за підтриманням внутрішнього порядку в роті, організовувати утримання в чистоті та порядку приміщень роти і ділянки території, закріпленої за нею;

проводити роботу з перспективного планування підготовки (навчання) та просування по службі військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу роти, надавати командирові роти пропозиції стосовно їх направлення на навчальні курси та призначення на посади;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу та погоджувати оцінки картки сержантів (старшин) роти, надавати пропозиції командирові роти щодо зарахування військовослужбовців до резерву кандидатів для просування по службі;

один раз на місяць звіряти дані ротного обліку особового складу з обліковими даними військової частини;

надавати рекомендації командирам підрозділів роти щодо організації роботи із сержантським (старшинським) складом;

щотижня проводити підбітку підсумків із сержантським (старшинським) складом роти з питань бойової підготовки, стану служби військ та військової дисципліни, про результати та пропозиції доповідати командирові роти і головному сержанту батальйону;

брати участь у роботі з присвоєння чергових військових звань, класної кваліфікації військовослужбовцям рядового і сержантського (старшинського) складу роти»;

80) в абзаці четвертому статті 114 слова «прапорщиками, сержантами» замінити словами «військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу»;

81) назву підрозділу «Заступник командира роти з виховної роботи» викласти в такій редакції:

«Заступник командира роти з морально-психологічного забезпечення»;

82) у статті 115:

у частині першій слова «організацію і проведення виховної роботи» та «за гуманітарну підготовку, інформаційну і культурно-виховну роботу, дозволя військовослужбовців, за їх соціальний захист» замінити відповідно словами «організацію і проведення заходів з морально-психологічного забезпечення» та «за національно-патріотичну підготовку та інформаційну роботу, організацію дозвілля військовослужбовців роти, їх соціальний захист»;

у другому реченні частини другої слова «У виховній роботі з особовим складом» замінити словами «У заходах з морально-психологічного забезпечення»;

у тексті статті слова «з виховної роботи» замінити словами«з морально-психологічного забезпечення»;

83) у статті 116:

в абзаці другому слова «планувати виховну роботу» замінити словами «планувати заходи з морально-психологічного забезпечення»;

абзац п'ятий після слова «свої» доповнити словом «військової»;

абзаці дев'ятій, десятий та двадцятій викласти в такій редакції:

«знати ділові та морально-психологічні якості кожного військовослужбовця офіцерського, сержантського (старшинського) складу роти;

організовувати проведення навчально-виховних заходів з офіцерами роти, проводити з ними заняття з воєнної педагогіки і психології, особисто навчати їх практиці роботи з особовим складом, надавати необхідну методичну допомогу»;

«здійснювати заходи щодо психологічної підготовки особового складу до дій в екстремальних умовах мирного і воєнного часу, захисту від інформаційно-психологічного впливу противника»;

в абзаці тринадцятому слова «виховну роботу» замінити словами «заходи з морально-психологічного забезпечення»;

абзац п'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«організовувати і проводити заходи з культурологічної роботи та дозвілля особового складу роти та членів їх сімей»;

в абзаці вісімнадцятому слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;

в абзаці дев'ятнадцятому слова «разом з командиром роти організовувати та проводити культурно-масову та спортивну роботуз особовим складом, керувати художньою самодіяльністю роти» замінити словами «організовувати і проводити заходи з культурологічної роботи та дозвілля особового складу роти та членів їх сімей»;

в абзаці двадцятomu слова «виховної роботи» замінити словами «заходів з морально-психологічного забезпечення»

ОРІЄНТИР № 47

стежити за виконанням розпорядку дня в підрозділі, вживати заходів для запобігання вчиненню правопорушень військовослужбовцями навчальної роти; негайно доповідати командирів навчальної роти та головному сержанту навчального батальйону про надзвичайні події в навчальній роті, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

постійно працювати над удосконаленням особистого стилю роботи та керівництва, підвищенням методичної майстерності, бути взірцем для особового складу навчальної роти щодо виконання службових обов’язків;

знати військове звання, прізвище, ім’я та по батькові сержантів (старшин), їх дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять перед військовою службою, родинний стан, успіхи і недоліки у службі; піклуватися про підлеглих, ставитися до них з повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати потреби військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, порушувати перед командиром навчальної роти та головним сержантом навчального батальйону питання про задоволення цих потреб;

організовувати спортивно-масову роботу в підрозділі та заходи із зміцнення здоров’я рядового і сержантського (старшинського) складу навчальної роти, його фізичної тренованості та загартованості;

проводити роботу з підтримання на належному рівні морально-психологічного стану військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу навчальної роти, працювати над згуртуванням військового колективу, сприяти формуванню в особового складу почуття взаємоповаги і взаємодовіри, відповідальності за стан справ у підрозділі;

виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу навчальної роти до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України, працювати над удосконаленням їх лідерських якостей;

проводити індивідуально-виховну роботу з військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, визначати завдання сержантам (старшинам) щодо проведення індивідуально-виховної роботи з окремими військовослужбовцями, які потребують додаткової уваги;

стежити за правильним зберіганням і експлуатацією озброєння, техніки та іншого майна навчальної роти, не менше ніж раз на місяць особисто проводити їх огляд та перевірку наявності, проводити заходи з удосконалення навчально-матеріальної бази підрозділу;

надавати допомогу інструкторам підрозділів навчальної роти в підготовці особового складу, озброєння, техніки до занять;

вимагати дотримання військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу навчальної роти заходів безпеки на заняттях (стрільбах, навчаннях), під час ремонтних та господарських робіт;

розподіляти наряди на службу між підрозділами навчальної роти, особисто визначати черговість нарядів сержантів (старшин), вести лист нарядів військовослужбовців сержантського (старшинського) складу навчальної роти, перевіряти правильність ведення листів нарядів у підрозділах;

організовувати і контролювати підготовку військовослужбовців навчальної роти до несення служби в добовому наряді, інструктувати їх та своєчасно направляти на розвід, перевірятихід несення служби особами добового наряду навчальної роти; стежити за підтриманням внутрішнього порядку в навчальній роті, організовувати утримання в чистоті та порядку приміщень і ділянки території, закріпленої за нею; проводити роботу з перспективного планування підготовки (навчання) та просування по службі військовослужбовців сержантського (старшинського) складу навчальної роти, подавати командирів навчальної роти пропозиції стосовно їх направлення на навчальні курси та призначення їх на посади;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців сержантського (старшинського) складу та погоджувати оцінні картки сержантів (старшин), подавати командирів навчальної роти пропозиції щодо зарахування військовослужбовців до резерву кандидатів для просування по службі;

один раз на місяць звіряти дані ротного обліку особового складу з обліковими даними військової частини;

надавати рекомендації командирам підрозділів навчальної роти щодо організації роботи із сержантським (старшинським) складом;

щотижня проводити підбиття підсумків із сержантським (старшинським) складом навчальної роти з питань організації і проведення занять, стану служби військ та військової дисципліни, про результати та пропозиції доповідати командирів навчальної роти і головному сержанту навчального батальйону;

брати участь у роботі з присвоєння чергових військових звань, класної кваліфікації військовослужбовцям сержантського (старшинського) складу навчальної роти; організовувати проведення зворотного оцінювання особовим складом, який проходить підготовку, повноту виконання навчальних програм;

складати після закінчення навчання службові характеристики військовослужбовців сержантського (старшинського) складу, які пройшли навчання, з рекомендаціями щодо їх подальшого використання на військовій службі;

організовувати направлення до військових частин, до яких убувають військовослужбовці після проходження навчання, листів щодо проведення командирами підрозділів їх оцінювання та надання до навчальної роти відгуків і пропозицій.

Інструктор із тактичної медицини роти (батареї)

118⁷. Інструктор із тактичної медицини роти (батареї) (далі — інструктор із тактичної медицини роти) відповідає за своєчасне виявлення хворих, надання домедичної допомоги військовослужбовцям у разі їх поранення (травмування, отруєння), проведення санітарно-гігієнічних та протипідемічних заходів у роті (батареї).

Інструктор із тактичної медицини роти підпорядковується командирів роти і є прямим начальником для санітарів та стрільців-санітарів підрозділів роти.

118⁸. Інструктор із тактичної медицини роти зобов’язаний: здійснювати постійний контроль за станом здоров’я та фізичного розвитку військовослужбовців роти;

надавати домедичну допомогу військовослужбовцям у разі їх поранення (травмування, отруєння) під час проведення занять, ремонтних та господарських робіт; дотримуватися правил деонтології і лікарської етики та вимагати цього від підлеглих;

володіти прийомами надання екстреної медичної допомоги та стабілізації стану хворого, що проводиться терміново у разі гострого захворювання (поранення, травми, отруєння);

регулярно проводити медичні огляди особового складу роти; супроводжувати особовий склад роти, який направляється до медичного пункту на медичний огляд; організовувати проведення санітарно-гігієнічних та протипідемічних заходів у роті;

вимагати від військовослужбовців роти дотримання правил особистої та колективної гігієни, здорового способу життя;

отримувати медичне майно і видавати індивідуальні засоби надання домедичної допомоги та профілактики особовому складу роти;

навчати особовий склад роти прийомів надання домедичної допомоги в порядку само- і взаємодопомоги;

організовувати загартовування військовослужбовців роти з використанням водних, сонячних та повітряних процедур у поєднанні із заняттями з фізичної підготовки і спорту;

надавати командирів роти пропозиції щодо виконання правил техніки безпеки, виробничої санітарії та інших вимог щодо охорони праці під час проведення занять, ремонтних та господарських робіт»;

86) у статті 120:

в абзаци сьомому слова «солдатів, сержантів (старшин) і» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу та»;

в абзаци восьмому слова «якості та морально-психологічний стан» замінити словами «та морально-психологічні якості»;

після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснювати добір кандидатів для прийняття на військову службу за контрактом на посадах військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу, подавати командирів роти пропозиції щодо кандидатів для вступу до вищих військових навчальних закладів».

У зв’язку з цим абзаци дев’ятий — шістнадцятий вважати відповідно абзацами десятим — сімнадцятим;

в абзаци тринадцятому слова «солдатів, сержантів (старшин)» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу»;

87) назву підрозділу «Старшина роти» викласти в такій редакції:

«Сержант із матеріального забезпечення роти (батареї), старшина роти (батареї)»;

88) статтю 121 викласти в такій редакції:

«121. Сержант із матеріального забезпечення роти (батареї), старшина роти (батареї) (далі — сержант із матеріального забезпечення (старшина) роти) в мирний і воєний час відповідає за облік та правильне зберігання стрілецької зброї, боєприпасів до неї, іншого майна роти, зберігання особистих речей військовослужбовців у кімнаті для зберігання майна роти, стан пожежної безпеки приміщень роти і закріпленої за нею території, ведення ротного (корабельного) господарства.

Сержант із матеріального забезпечення (старшина) роти підпорядковується командирів роти, а з питань внутрішньої служби — головному сержантові роти»;

89) статтю 122 викласти в такій редакції:

«122. Сержант із матеріального забезпечення (старшина) роти зобов’язаний: знати тактику дій роти в різних видах бою, досконало знати і вміло володіти особистою зброєю;

забезпечувати всіма необхідними матеріальними засобами заняття з бойової підготовки кі роти;

здійснювати всебічне забезпечення особового складу роти відповідно до вказівок командира роти, головного сержанта роти та заявок головних сержантів взводів;

своєчасно одержувати і оглядати зброю, боєприпаси, спорядження та інші матеріальні засоби, що надходять до роти, стежити за їх наявністю, правильним зберіганням і експлуатацією, своєчасно передавати їх у ремонт;

негайно доповідати командирів роти та головному сержантові роти про виявлені випадки нестачі, втрати чи несправності зброї, боєприпасів та інших матеріальних засобів;

стежити за наявністю майна роти, щомісячно проводити звірку обліку військового майна роти з обліком служб військової частини та вести облік і звітність;

забезпечувати всіма необхідними матеріальними засобами підрозділи роти під час підготовки та проведення занять (навчань), виконання завдань за призначенням; забезпечувати поповнення матеріальних засобів відповідно до вказівок командира роти, головного старшини роти та заявок головних сержантів взводів;

забезпечувати харчуванням та питною водою особовий склад роти під час навчань, занять на полігонах та під час несення служби в добовому наряді, виконання завдань за призначенням;

з дозволу командира роти або головного сержанта роти видавати боєприпаси особовому складу, а також особисто приймати і оглядати їх після повернення; забезпечувати особовий склад усім необхідним для прибирання приміщень роти і ділянки території, закріпленої за нею, та для проведення поточного ремонту майна роти;

особисто водити роту до лазні, водити особисто або направляти військовослужбовців строкрової служби до їдальні під команду одного з головних сержантів взводів (командирів відділень);

забезпечувати всім необхідним, оглядати та відправляти під команду старшого робочі команди, призначені від роти;

стежити за дотриманням правил опалення приміщень, справністю засобів пожежогаасіння і дотриманням військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу роти правил пожежної безпеки;

організовувати зберігання особистих речей військовослужбовців роти в кімнаті для зберігання майна роти, приймати за описом та зберігати гроші і цінні речі заарештованих військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу перед їх відправленням на гауптвахту»;

90) підрозділ «Заступник командира взводу» викласти в такій редакції:

«Головний сержант взводу (обслуги, заступник командира взводу)

123. Головний сержант взводу (обслуги, заступник командира взводу) (далі — головний сержант взводу) в мирний і воєнний час відповідає за успішне виконання взводом завдань за призначенням, навчання і виховання військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, їх військової дисципліну,охайний зовнішній вигляд, фізичну підготовку, правильне зберігання і експлуатацію озброєння, техніки та іншого майна взводу, внутрішній порядок у підрозділі, правильне несення служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу в добовому наряді.

Головний сержант взводу підпорядковується командирів взводу та є прямим начальником військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу.

124. Головний сержант взводу зобов’язаний: підтримувати бойову готовність особового складу, озброєння та техніки взводу; знати тактику дій взводу в різних видах бою, вміти управляти особовим складом під час виконання завдань за призначенням;

досконало знати і вміло володіти всіма видами озброєння і техніки взводу; постійно підтримувати високий рівень професійних знань, умінь та навичок, працювати над їх удосконаленням;

знати, дотримуватися особисто та вимагати від підлеглого особового складу неухильного дотримання норм міжнародного гуманітарного права;

знати керівні документи з бойової підготовки, забезпечувати виконання їх вимог сержантським (старшинським) складом взводу, надавати командирів взводу пропозиції щодо планування, організації, проведення заходів із бойової підготовки та заходів з професійного розвитку сержантського (старшинського) складу взводу, вдосконалення їх методичної підготовки;

організовувати проведення сержантським (старшинським) складом занять з особовим складом взводу, контролювати та координувати проведення ними занять, надавати методичну та практичну допомогу, вести облік професійної підготовки військовослужбовців сержантського (старшинського) складу взводу;

безпосередньо проводити заняття з бойової підготовки з військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу взводу;

надавати допомогу військовослужбовцям сержантського (старшинського) складу щодо організації роботи з особовим складом, вимагати ефективного виконання покладених на них обов’язків;

доводити командирів взводу стосовно проблемних питань проходження військової служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу взводу, надавати сержанту із матеріального забезпечення (старшині) роти заявки щодо їх всебічного забезпечення;

здійснювати контроль за додержанням військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу військової дисципліни, виконанням ними правил носіння військової форми одягу, доповідати командирів взводу про застосовані ним заохочення і накладені на військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу стягнення;

забезпечувати виконання розпорядку дня особовим складом підрозділу, вживати заходів для запобігання вчиненню правопорушень військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу взводу;

негайно доповідати командирів взводу та головному сержантові ротипро надзвичайні події у взводі, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

постійно працювати над удосконаленням особистого стилю роботи та керівництва,бути взірцем для особового складу взводу щодо виконання службових обов’язків;

знати військове звання, прізвище, ім’я та по батькові військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу, їх дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять до військової служби, родинний стан, успіхи і недоліки у службі;

піклуватися про підлеглих, ставитися до них із повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати потреби військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, порушувати перед командиром взводу та головним сержантом роти питання про задоволення цих потреб;

організовувати здійснення заходів щодо зміцнення здоров’я військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу, їх фізичної тренованості та загартованості, своєчасно доповідати командирів взводу та головному сержантові роти про захворювання військовослужбовців та організовувати їх направлення до медичного підрозділу;

підтримувати на належному рівні морально-психологічний стан військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу, працювати над згуртуванням військового колективу, сприяти формуванню в особового складу почуття взаємоповаги і взаємодовіри, відповідальності за успішні дії підрозділу;

виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу взводу до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України, працювати над удосконаленням їх лідерських якостей, формувати в них професійні навички керівництва особовим складом та управління підпорядкованими підрозділами;

проводити індивідуально-виховну роботу з військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, визначати завдання сержантам (старшинам) щодо проведення індивідуально-виховної роботи з окремими військовослужбовцями, які потребують додаткової уваги;

стежити за правильним зберіганням і експлуатацією озброєння, техніки та іншого майна взводу, їх наявністю та утриманням у належному стані, за правильним припасуванням військовослужбовцями спорядження і екіпірування та його обслуговуванням, не менше ніж раз на тиждень особисто проводити їх огляд та перевірку наявності, виховувати в особового складу дбайливе ставлення до них;

організовувати та безпосередньо проводити підготовку особового складу, озброєння, техніки взводу до занять (навчань), виконання завдань за призначенням; контролювати наявність озброєння і техніки протягом занять (навчань), виконання завдань за призначенням, доповідати командирів взводу щодо втрат серед особового складу, втрат та пошкодження озброєння і техніки, потреби в їх евакуації та поповненні (відновленні);

перевіряти наявність особового складу та наявність, стан і комплектність озброєння, техніки, боєприпасів, навчально-тренувальних, імітаційних і бойових засобів, іншого майна після закінчення занять (навчань), виконання завдань за призначенням, організовувати технічне обслуговування озброєння і техніки, чищення зброї і шанцевого інструменту, поповнення боєприпасів та інших матеріально-технічних засобів;

проводити збір та надання командирів взводу і головному сержантові роти інформації про досвід, отриманий особовим складом під час виконання завдань за призначенням, організовувати його подальше використання з метою підвищення ефективності виконання покладених на взвод завдань, збереження життя і здоров’я особового складу;

стежити за дотриманням військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу взводу заходів з безпеки на заняттях (стрільбах, навчаннях), під час ремонтних та господарських робіт, перевіряти, щоб після занять, стрільб, навчань у підлеглих не залишалося боєприпасів, гранат, запалів, вибухових речовин; призначати військовослужбовців рядового складу у наряди, вести лист нарядів взводу;

забезпечувати підготовку військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу до несення служби в добовому наряді та своєчасно направляти їх на інструктаж до головного сержанта роти;

забезпечувати утримання в чистоті та порядку приміщень взводу і ділянки території, закріпленої за ним;

надавати командирів взводу та головному сержантові роти пропозиції щодо планування підготовки (навчання) та просування по службі військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу взводу;

брати участь у проведенні щорічного оцінювання військовослужбовців рядового складу та погоджувати їх оцінні картки, надавати командирів взводу пропозиції щодо зарахування військовослужбовців рядового складу до резерву кандидатів для просування по службі;

вести облік особового складу, озброєння, техніки та майна взводу; щодня проводити підбиття підсумків із сержантським (старшинським) складом взводу з питань бойової підготовки, стану служби військ, військової дисципліни та внутрішнього порядку;

постійно знати наявність особового складу взводу та місце його перебування; залишаючись за командира взводу, виконувати його обов’язки»;

91) після підрозділу «Заступник командира взводу» доповнити новим підрозділом такого змісту:

«Інструктор (старший інструктор, сержант-інструктор) навчального взводу

124¹. Інструктор (старший інструктор, сержант-інструктор) навчального взводу (далі — інструктор навчального взводу) в мирний воєнний час відповідає за якість проведення занять та ефективність навчання особового складу інструкторами навчального взводу, навчання і виховання військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, їх військову дисципліну,охайний зовнішній вигляд, фізичну підготовку, правильне зберігання і експлуатацію озброєння, техніки та іншого майна взводу, внутрішній порядок у підрозділі, правильне несення служби військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу в добовому наряді.

Інструктор навчального взводу підпорядковується командирів навчального взводу та є прямим начальником військовослужбовців сержантського (старшинського) складу навчального взводу та особового складу, який проходить навчання.

124². Інструктор навчального взводу зобов’язаний:

знати основи тактики дій підрозділів виду Збройних Сил України в різних видах бою за напрямом підготовки, досконало знати і вміло володіти основними видами озброєння і техніки навчального взводу, на які проводиться навчання особового складу;

постійно підтримувати високий рівень професійних знань, умінь та навичок, працювати над їх вдосконаленням;

знати керівні документи з бойової підготовки, забезпечувати виконання їх вимог військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу навчального взводу, надавати командирів навчального взводу пропозиції щодо планування, організації, проведення занять за предметами навчання, заходів із підвищення ефективності підготовки особового складу, вдосконалення навчальних програм та методичної підготовки сержантів (старшин) підрозділу;

організовувати проведення військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу занять за предметами навчання, контролювати їх проведення, надавати методичну та практичну допомогу, організовувати заходи з удосконалення методичної майстерності сержантів (старшин), вести облік професійної підготовки військовослужбовців сержантського (старшинського) складу навчального взводу;

безпосередньо проводити заняття із сержантським (старшинським) складом навчального взводу та з особовим складом, який проходить навчання, забезпечувати повноту виконання навчальних програм;

вживати необхідних заходів для якісного засвоєння особовим складом, який проходить підготовку, навчального матеріалу, об’єктивно оцінювати його знання, вміння та навички, працювати над їх підвищенням, у разі потреби визначати завдання сержантам (старшинам) щодо проведення індивідуальних занять за предметами підготовки з окремими військовослужбовцями; особисто проводити додаткові заняття та консультації з військовослужбовцями, які не в повному обсязі засвоюють програму навчання, організовувати методичне та технічне забезпечення самостійної підготовки військовослужбовців;

доводити командирів навчального взводу стосовно проблемних питань проходження військової служби військовослужбовцями сержантського (старшинського) складу, проходження навчання переміним особовим складом, надавати сержантові з матеріального забезпечення (старшині) навчальної роти заявки щодо їх всебічного забезпечення;

здійснювати контроль за додержанням військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу військової дисципліни, виконанням ними правил носіння військової форми одягу, доповідати командирів навчального взводу про застосовані ним заохочення і накладені на військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу стягнення;

забезпечувати виконання розпорядку дня особовим складом підрозділу, вживати заходів для запобігання вчиненню правопорушень військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу навчального взводу;

негайно доповідати командирів навчального взводу та сержантові-інструкторові навчальної ротипро надзвичайні події в навчальному взводі, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

постійно працювати над удосконаленням особистого стилю роботи та керівництва, підвищенням методичної майстерності, бути взірцем для особового складу навчального взводу щодо виконання службових обов’язків;

знати військове звання, прізвище, ім’я та по батькові військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу навчального взводу, їх дату народження, віросповідання, ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять перед військовою службою, родинний стан, успіхи і недоліки у службі;

піклуватися про підлеглих, ставитися до них із повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати і виникати в потреби військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу, порушувати перед командиром навчального взводу та сержантом-інструктором навчальної роти питання про задоволення цих потреб;

організовувати здійснення заходів із зміцнення здоров’я військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу навчального взводу, їх фізичної тренованості та загартованості, своєчасно доповідати командирів навчального взводу та сержантові-інструкторів навчальної роти про захворювання військовослужбовців та організовувати їх направлення до медичного підрозділу;

підтримувати на належному рівні морально-психологічний стан військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу навчального взводу, працювати над згуртуванням військового колективу, сприяти формуванню в особового складу почуття взаємоповаги і взаємодовіри, відповідальності за стан справ у підрозділі;

виховувати поважне ставлення військовослужбовців сержантського (старшинського) складу взводу до їх належності до професійного сержантського корпусу Збройних Сил України, працювати над вдосконаленням їх лідерських якостей;

проводити індивідуально-виховну роботу з військовослужбовцями рядового і сержантського (старшинського) складу, визначати завдання сержантам (старшинам) щодо проведення індивідуально-виховної роботи з окремими військовослужбовцями, які потребують додаткової уваги;

стежити за правильним зберіганням і експлуатацією озброєння, техніки та іншого майна навчального взводу, їх наявністю та утриманням у належному стані, за правильним припасуванням військовослужбовцями спорядження і екіпірування та його обслуговуванням, не менше ніж раз на ти

ОРІЄНТИР № 47

складати після закінчення навчання службові характеристики військовослужбовців рядового складу, які пройшли навчання, з рекомендаціями щодо їх подальшого використання на військовій службі;

постійно знати наявність особового складу, місце його перебування та чим він займається;

виконувати у разі відсутності командира навчального взводу його обов'язки»;

92) статті 125 і 126 викласти в такій редакції:

«125. Командир відділення в мирний і воєнний час відповідає за успішне виконання відділенням завдань за призначенням, навчання і виховання військовослужбовців відділення, їх військову дисципліну, морально-психологічний стан, охайний зовнішній вигляд, стройову та фізичну підготовку, правильне зберігання, експлуатацію і утримання в належному стані озброєння, техніки та іншого майна відділення.

Командир відділення підпорядковується командирі взводу та головному сержантові взводу і є безпосереднім начальником особового складу відділення.

126. Командир відділення зобов'язаний:

підтримувати бойову готовність особового складу, озброєння і техніку відділення; знати тактику дій відділення в різних видах бою, вміло командувати особовим складом під час виконання завдань за призначенням;

досконало знати і вміло володіти всіма видами озброєння і техніки відділення; постійно працювати над удосконаленням особистого рівня професійних знань, умінь та навичок за фахом;

знати, дотримуватися особисто та забезпечувати неухильне дотримання підлеглим особовим складом норм міжнародного гуманітарного права;

знати керівні документи з бойової підготовки, надавати пропозиції головному сержантові взводу щодо планування, організації, проведення заходів із бойової підготовки та заходів з удосконалення рівня індивідуальної підготовки військовослужбовців відділення;

навчати і виховувати особовий склад відділення, безпосередньо проводити заняття з бойової підготовки, тренування, спрямовані на підвищення рівня індивідуальної підготовки військовослужбовців та рівня їх фізичної підготовленості;

доповідати головному сержантові взводу стосовно проблемних питань проходження військової служби особовим складом відділення, надавати заявки головному сержантові взводу щодо всебічного забезпечення військовослужбовців відділення;

забезпечувати додержання особовим складом відділення військової дисципліни, виконання правил носіння військової форми одягу, доповідати головному сержантові взводу про застосовані ним заохочення і накладені на військовослужбовців відділення стягнення;

забезпечувати виконання розпорядку дня особовим складом підрозділу, вживати заходів для запобігання вчиненню правопорушень військовослужбовцями відділення;

негайно доповідати командирів взводу та головному сержантові взводу про надзвичайні події у відділенні, факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

постійно працювати над удосконаленням особистого стилю роботи, бути взірцем для особового складу відділення щодо виконання службових обов'язків;

знати військове звання, прізвище, ім'я та по батькові військовослужбовців відділення, їх дату народження, віросповідання, особисто-ділові та морально-психологічні якості, захоплення, рід занять до військової служби, родинний стан, успіхи і недоліки у службі;

підкупуватися про підлеглих, ставитися до них із повагою, не принижувати їх честі та гідності, знати потреби військовослужбовців, порушувати перед командиром взводу та головним сержантом взводу питання про задоволення цих потреб;

організовувати здійснення заходів із зміцнення здоров'я особового складу відділення, їх фізичної тренуваності та загартованості, своєчасно доповідати головному сержантові взводу про заховорювання військовослужбовців;

підтримувати на належному рівні морально-психологічний стан військовослужбовців відділення, сприяти формуванню в особового складу почуття взаємоповаги і взаємодовіри, відповідальності за успішні дії підрозділу;

виховувати поважне ставлення особового складу відділення до військової служби та свого військового фаху, розвивати в них патріотичні почуття та моральну готовність до захисту держави;

проводити індивідуально-виховну роботу з військовослужбовцями відділення;

забезпечувати правильне зберігання і експлуатацію озброєння, техніки та іншого майна відділення, стежити за їх наявністю та утриманням в належному стані, за правильним приписуванням військовослужбовцями спорядження і екіпірування та його обслуговуванням, щодня проводити їх огляд, перевірку наявності та справності, виховувати в особового складу дбайливе ставлення до них;

проводити підготовку особового складу, озброєння, техніки та іншого майна відділення до занять (стрільб, навчань), виконання завдань за призначенням;

контролювати наявність озброєння і техніки протягом занять (навчань), виконання завдань за призначенням, доповідати командирів взводу та головному сержантові взводу щодо втрат серед особового складу, втрат та пошкодження озброєння і техніки, потреб в їх евакуації та поповненні (відновленні);

перевіряти наявність особового складу та наявність, стан і комплектність озброєння, техніки, боєприпасів, навчально-тренувальних, імітаційних та бойових засобів, іншого майна після закінчення занять (стрільб, навчань), виконання завдань за призначенням, проводити технічне обслуговування озброєння і техніки, чищення зброї і шанцевого інструменту, організовувати поповнення боєприпасів та інших матеріально-технічних засобів;

здійснювати збір та надання головному сержантові взводу інформації про досвід, отриманий особовим складом під час виконання завдань за призначенням, використовувати його з метою підвищення ефективності виконання покладених на відділення завдань, збереження життя і здоров'я особового складу;

забезпечувати дотримання військовослужбовцями відділення правил безпеки під час користування зброєю і технікою, її обслуговування, заходів з безпеки на заняттях (стрільб, навчаннях), під час ремонтних та господарських робіт, перевіряти, щоб після занять (стрільб, навчань) у підлеглих не залишалося боєприпасів, гранат, запалів, вибухових речовин;

надавати головному сержантові взводу пропозиції щодо призначення військовослужбовців відділення для несення служби в добовому наряді, своєчасно відправляти визначений особовий склад для підготовки до несення служби в добовому наряді;

підтримувати внутрішній порядок у відділенні, утримувати в чистоті та порядку приміщення і територію, закріплені за ним;

надавати головному сержантові взводу пропозиції щодо планування підготовки (навчання) та призначення на посади військовослужбовців відділення;

постійно знати наявність особового складу відділення, місце його перебування та чим він займається»;

93) підрозділ «Обов'язки солдата (матроса)» викласти в такій редакції:

«Загальні обов'язки військовослужбовців рядового складу

127. Солдат (матрос) (далі — солдат) у мирний і воєнний час відповідає за точне та вчасне виконання покладених на нього обов'язків і поставлених йому завдань, особисту бойову готовність, утримання своєї зброї та дорученої техніки у справному стані, збереження виданого йому майна.

Солдат підпорядковується командирів відділення.

128. Солдат зобов'язаний:

підтримувати на високому рівні особисту бойову готовність, досконало володіти закріпленою за ним зброєю і технікою, тримати їх завжди справними, чистими, готовими до бою;

знати тактику дій відділення в різних видах бою та вміло діяти в бою;

знати та неухильно дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права;

сумлінно вичити військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники), бути готовим до виконання завдань за призначенням;

постійно вдосконалювати свої знання за фахом, уміння та навички;

знати посади, військові звання і прізвища своїх безпосередніх та прямих начальників (до командира бригади включно);

додержуватися військової дисципліни, мати охайний зовнішній вигляд, додержуватися правил особистої та колективної гігієни;

бути хоробрим та ініціативним, не допускати негідних вчинків і стримувати від них інших військовослужбовців;

виконувати правила носіння військового одягу і взуття, своєчасно та акуратно їх лагодити, щоденно чистити і зберігати у визначених місцях;

виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням військовослужбовців, шанувати честь і гідність товаришів по службі, додержуватися правил військової ввічливості, поведінки та військового вітаня;

повсякденно загартовувати себе, систематично вдосконалювати свою фізичну підготовку;

своєчасно доповідати командирів відділення про захворювання, надзвичайні події та факти порушення військової дисципліни, випадки втрати чи несправності озброєння, техніки та інших матеріальних засобів;

ретельно готуватися особисто, готувати зброю, техніку та інше майно до занять (стрільб, навчань), виконання завдань за призначенням, постійно стежити за їх наявністю і станом, своєчасно чистити зброю і шанцевий інструмент, проводити технічне обслуговування озброєння та техніки;

неухильно виконувати правила безпеки під час використання зброї, в роботі з технікою та в інших випадках, додержуватися правил пожежної безпеки;

виконувати розпорядок дня військової частини; точно, вчасно та сумлінно виконувати накази командирів (начальників);

у разі потреби відлучитися питати дозволу в командира відділення, а після повернення доповідати йому про прибуття;

під час перебування поза розташуванням військової частини поводитися з гідністю і чесно, не допускати порушень громадського порядку та негідних вчинків.

Старший солдат (старший матрос) є помічником командира відділення та зобов'язаний допомагати командирів відділення в навчанні солдатів, замішувати його у разі відсутності»;

94) у статті 130:

в абзаці другому слово «військовими» виключити;

в абзаці шостому слово «військових» виключити;

95) частини третю і четверту статті 131 виключити;

96) у статті 133:

абзац третій викласти в такій редакції:

«інформаційний центр»;

після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«кімнату головного сержанта роти».

У зв'язку з цим абзаці п'ятий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами шостим — вісімнадцятим;

97) у статті 137 слово «комірів» виключити, а після слова «хустинок» доповнити словом «шкарпеток»;

98) у статті 148:

перше речення частини другої викласти в такій редакції:

«Пістолети та патрони до них військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу управління та штабу військової частини зберігаються в чергового військової частини в замкненій металевій шафі»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Пістолети та патрони до них військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу підрозділів військової частини зберігаються у чергового військової частини в замкненій металевій шафі разом із пістолями військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу управління та штабу військової частини, але в окремому замкненому металевому ящику»;

99) статті 150 і 152 викласти в такій редакції:

«150. Ставниці із зброєю, шафи і ящики з боєприпасами, а також кімната для зберігання зброї повинні замикатися та запечатуватися мастиковими печатками: ставниці — печаткою чергового роти, шафи і ящики з боєприпасами — печаткою сержанта із матеріального забезпечення (старшини) роти, кімната для зберігання зброї — печаткою чергового роти та командира роти (у разі його відсутності — головного сержанта роти)»;

«152. Зброя та боєприпаси особовому складу військової частини видаються в установленому командиром військової частини порядку під особистий підпис у книзі видачі зброї та боєприпасів.

Боєприпаси особового складу варті (крім патронів до пістолетів) видаються начальникові варті під особистий підпис у книзі видачі зброї та боєприпасів. Начальник варті здійснює видачу боєприпасів особовому складу варті під особистий підпис у відомості видачі боєприпасів.

У разі приведення військової частини в бойову готовність (переведення на функціонування в умовах особливого періоду) пістолети та патрони до них видаються військовослужбовцям офіцерського, сержантського (старшинського) складу управління і штабу військової частини черговим військової частини за картками-замінниками зданої на зберігання зброї, при цьому запис у книзі видачі зброї та боєприпасів не робиться. Сержант із матеріального забезпечення (старшина) роти одержує під особистий підпис опечатані ящики з пістолями та патронами до них військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу підрозділу, перевіряє цілісність печаток, замків і вивозить у район зосередження. Прибувши до району зосередження, сержант із матеріального забезпечення (старшина) роти відмікає зазначені ящики, перевіряє наявність пістолетів та патронів до них, за командою прямих начальників видає їх військовослужбовцям офіцерського, сержантського (старшинського) складу підрозділу під особистий підпис у книзі видачі зброї та боєприпасів. Зброя, що зберігається в підрозділі, видається особовому складу підрозділу черговим підрозділу за командою чергового військової частини під особистий підпис кожного військовослужбовця у книзі видачі зброї та боєприпасів»;

100) статтю 159 викласти в такій редакції:

«159. На всіх військовослужбовців, які проживають поза військовою частиною, повинні бути іменні списки із зазначенням адреси, номерів телефонів і способів виклику кожного.

Списки військовослужбовців роти, які проживають поза військовою частиною, зберігаються в командира роти і чергового роти.

Списки військовослужбовців управління та штабу військової частини, які проживають за межами військової частини, зберігаються у штабі військової частини, а також у чергового військової частини або чергового штабу військової частини, якщо він призначається»;

101) у частині першій статті 162 слова «старшини роти» замінити словами «сержанта із матеріального забезпечення (старшини) роти», а слова «пожежної служби» — словами «служби пожежної безпеки»;

102) у частині третій статті 167 слова «старшини роти» замінити словами «головного сержанта роти»;

103) у частині першій статті 170 слова «старшин підрозділів» замінити словами «сержантів із матеріального забезпечення (старшин) роти»;

104) у статті 175:

у частині другій слово «старшину» замінити словами «сержанта із матеріального забезпечення (старшину) роти», а слово «частини» — словами «військової частини»;

у частині п'ятій слова «старшиною роти» замінити словами «сержантом із матеріального забезпечення (старшиною) роти»;

105) статтю 179 викласти в такій редакції:

«179. Військові частини (підрозділи військових частин) розміщуються в населених пунктах за наказом Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, командувачів військ оперативних командувань Збройних Сил України в адміністративних, господарських, житлових та інших будинках і спорудах, а в разі їх відсутності під час тимчасового розміщення військових частин (підрозділів військових частин) — у придатних для житла будівлях (приміщеннях) на умовах, визначених законодавством України»;

106) у частині третій статті 180 слова «Офіцери і прапорщики» замінити словами «Військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу, які проходять військову службу за контрактом»;

107) у статті 192 слова «офіцери (прапорщиків)» замінити словами «військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу», а слова «за сумісництвом» виключити;

108) у статті 193:

у частині першій слова «і сержантського» замінити словами «сержантського (старшинського)»;

у частині третій слова «Офіцери, прапорщики органів пожежної охорони» замінити словами «Військовослужбовці, які проходять військову службу в органах пожежної безпеки»;

109) в абзаці третьому статті 195 слова «офіцерами, прапорщиками та старшинами» замінити словами «військовослужбовцями офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

110) у частині третій статті 200 слова «період навчання» замінити словами «навчальний рік (період навчання)»;

111) у частині першій статті 201 слово «гуманітарної» замінити словом «національно-патріотичної», а після слів «спортивно-масової роботи» доповнити словами «підбиття підсумків стану бойової підготовки, військової дисципліни, внутрішнього порядку, озброєння і техніки»;

112) у статті 202:

у частині третій слово «полку» замінити словом «бригади»;

доповнити частинною четвертою такого змісту:

«Для керівництва роботами в паркові і парко-господарські дні в порядку чергового призначаються військовослужбовці офіцерського складу, кількість яких визначається планом проведення паркового чи парко-господарського дня»;

113) частину другу статті 204 доповнити словами «Військовослужбовців строкової військової служби»;

114) статтю 205 викласти в такій редакції:

«205. Для ранкового огляду за командою чергового роти «Рота, для ранкового огляду — СТАВАЙ» головні сержанти (заступники командирів) взводів та командири відділень шикують свої підрозділи у визначеному місці, прикомандировані шикуються на лівому фланзі. Черговий роти доповідає головному сержантові роти або особі, яка його заміщує, про готовність роти до огляду. За командою головного сержанта роти головні сержанти (заступники командирів) взводів і командири відділень проводять ранковий огляд»;

115) у частині третій статті 206 слова «заступники командирів» в усіх відмінках замінити словами «головні сержанти (заступники командирів)» у відповідному відмінку, а слово «старшини» — словами «головному сержантові»;

116) у статті 207:

частину першу викласти в такій редакції:

«207. У передбачений розпорядком дня час під керівництвом головного сержанта роти або одного з головних сержантів (заступників командирів) взводів проводиться вечірня прогулянка. Під час вечірньої прогулянки особовий склад строкової військової служби виконує стройові пісні у складі підрозділів. Після прогулянки за командою чергового роти «Рота, на вечірню повірку — СТАВАЙ» головні сержанти (заступники командирів) взводів та командири відділень шикують свої підрозділи для перевірки особового складу. Черговий роти доповідає головному сержантові роти або особі, яка його заміщує, про готовність роти до вечірньої повірки»;

у частині другій:

у першому реченні слова «Старшина роти» замінити словами «Головний сержант роти», а після слова «навичко» доповнити словами і цифрами «згідно з Порядком зарахування військовослужбовців Збройних Сил України до списків особового складу військових частин навічно (додаток 20 до цього Статуту)»;

у другому реченні слова «Заступник командира» замінити словами «Головний сержант (заступник командира)», а слово «Вітчизни» — словом «України»;

перше речення частини третьої викласти в такій редакції:

«Після цього головний сержант роти перевіряє особовий склад із числа військовослужбовців строкової військової служби за іменним списком»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Після перевірки особового складу головний сержант роти уточнює бойовий, пожежний розрахунки на випадок приведення військової частини в бойову готовність (переведення на функціонування в умовах особливого періоду) або пожежі, оголошує накази та розпорядження, які стосуються всіх військовослужбовців, та наряди на наступний день. Після закінчення вечірньої повірки головний сержант роти віддає команду «Вільно» і встановлює час для вечірнього туалету. В установлений час подається сигнал «Відбій» і вмикається чергове освітлення»;

117) у статті 208:

у частині першій слова «старшина роти» замінити словами «головний сержант роти», а слово «перевірки» — словом «повірки»;

частину другу доповнити словами «Військовослужбовців строкової військової служби»;

118) у частині другій статті 212 слова «заступники командирів» замінити словами «головні сержанти (заступники командирів)»;

119) частину першу статті 214 викласти в такій редакції:

«214. Військовослужбовці строкової військової служби приходять до їдальні в почищеному взутті та одязі строєм під командою одного з командирів відділень або головних сержантів (заступників командирів) взводів»;

120) друге речення статті 216 викласти в такій редакції: «Військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу, які проходять службу за контрактом, що виїжджають за межі гарнізону, письмово повідомляють про це команди ра військової частини»;

121) у статті 217:

частину другу викласти в такій редакції:

«Військовослужбовці строкової військової служби звільняються з розташування військової частини командиром роти в установленому командиром військової частини порядку. Військовослужбовці одержують право на звільнення з розташування військової частини після складання ними Військової присяги»;

у частині четвертій слова «заступниками командирів» замінити словами «головними сержантами (заступниками командирів)»;

122) у статті 218:

частину першу після слова «військовослужбовець» доповнити словами «строкової військової служби»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Головні сержанти (заступники командирів) взводів подають головному сержантові роти для доповіді командирів роти підписані командиром взводу списки на звільнення військовослужбовців строкової військової служби»;

123) у статті 219:

у першому реченні слова «старшині роти» замінити словами «головному сержантові роти»;

у другому реченні слова «Старшина роти» замінити словами «Головний сержант роти»;

124) у частині третій статті 220 слова «старшині роти» замінити словами «головному сержантові (старшині) роти»;

125) статтю 221 виключити;

126) друге речення частини першої статті 223 викласти в такій редакції: «Якщо у відраження відправляються військовослужбовці рядового, сержантського (старшинського) складу різних підрозділів, формується команда, начальником якої призначається старший за посадою чи військовим званням військовослужбовець»;

127) статтю 226 викласти в такій редакції:

«226. Військовослужбовці рядового, сержантського (старшинського) складу роти, які вирушають для виконання службових завдань, а також на екскурсії в меж-ах гарнізону, рухаються командою на чолі із старшим команди — призначеним командиром роти старшим за посадою чи військовим званням військовослужбовцем.

Старший команди збирає її особовий склад, шикую його, оглядає, складає список, що затверджується командиром роти, і після готовності команди та одержання дозволу відводить команду до місця призначення»;

128) назву підрозділу «Прийм молодого поповнення» викласти в такій редакції:

«Прийом поповнення, яке прибуло до військової частини»;

129) у частині другій статті 231 слова «молодого поповнення» замінити словами «поповнення, яке прибуло до військової частини»;

130) у частині другій статті 242 слова «тільки офіцерам і прапорщикам (мічманам)» виключити;

131) у статті 249:

у частині першій:

в абзаці другому слово «полку» замінити словом «бригади»;

в абзаці третьому слова «рядовий, сержантський і старшинський склад» замінити словами «Військовослужбовці строкової військової служби»;

абзац одинадцятій викласти в такій редакції:

«засуджені до арешту — перед відправленням на гауптвахту, а також після повернення до підрозділу»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Поглиблені медичні обстеження проводяться один раз на рік з метою оцінки фізичного розвитку і стану здоров'я військовослужбовців. Крім того, поглибленому медичному обстеженню підлягає поповнення протягом двох тижнів після його прибуття до військової частини»;

у частині третій слова «військово-лікувальних закладів» замінити словами «військових закладів охорони здоров'я»;

132) у статті 251 слова «старшина роти» замінити словами «головний сержант роти», а слова «офіцери і прапорщики» — словами «військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;

133) у статті 256:

частину першу викласти в такій редакції:

«256. Військовослужбовці строкової військової служби направляються до медичного пункту частини черговим роти під командою інструктора з тактичної медицини роти або старшого, призначеного з числа хворих. Книга запису хворих (згідно з додатком 14 до цього Статуту) та підписом головного сержанта роти подається черговому медичного пункту не пізніше ніж за 2 години до початку амбулаторного прийому. Черговий медичного пункту контролює прибуття до медичного пункту всіх військовослужбовців, занесених до книги запису хворих»;

у частині четвертій слова «санітарного інструктора» замінити словами «інструктора з тактичної медицини», а слова «старшина роти» — словами «головний сержант роти»;

134) статті 261 і 262 викласти в такій редакції:

«261. Про прибуття військовослужбовців, яких направлено до військового закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування, начальник військового закладу охорони здоров'я зобов'язаний у той самий день повідомити командира військової частини, з якої вони прибули, а про військовослужбовців, які прибули з інфекційними захворюваннями, — також найбільший санітарно-епідеміологічний заклад охорони здоров'я. Військовослужбовці, які захворіли в період відпустки або відрадження, на стаціонарне лікування направляються начальниками відповідних органів управління Служби правопорядку в гарнізонах або військовими комендантами.

262. Начальник військового закладу охорони здоров'я зобов'язаний за п'ять днів до випуски військовослужбовців повідомити про це командира військової частини, з якої вони прибули. У день випуски із військового закладу охорони здоров'я військовослужбовцям видаються відповідні документи і вони самостійно (якщо не прибув супроводжуючий із військової частини) направляються до військової частини, з якої прибули. Після повернення до військової частини і доповіді безпосередньому командирів (начальників) військовослужбовці направляються до медичного пункту військової частини, де здають медичні документи; інші документи здаються сержантові із матеріального забезпечення (старшини) роти»;

135) назву підрозділу «Банно-пральне обслуговування» викласти в такій редакції: «Лазно-пральне обслуговування»;

136) у статті 264:

у частині першій:

у першому реченні слова «старшини роти» замінити словами «сержанта із матеріального забезпечення (старшини) роти»;

друге речення після слова «Військовослужбовці» доповнити словами «строкової військової служби», слова «старшини роти» замінити словами «сержанта із матеріального забезпечення (старшини) роти», а слово «сержантів» — словами «військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;

частину другу виключити;

у частині третій слово «сержантів» замінити словами «військовослужбовців сержантського і старшинського складу»;

у частині четвертій слово «солдатів» замінити словами «Військовослужбовців рядового складу»;

137) статтю 265 викласти в такій редакції:

«265. Прання натільної і постільної білизни, бавовняного обмундирування військовослужбовців здійснюється у пральнях. Порядок прання встановлюється командиром військової частини. Сушіння шкарпеток та бавовняного обмундирування проводиться в сушарнях або обладнаних для цього місцях.

Натільна та постільна білизна, рушники підлягають заміні один раз на тиждень — у день миття в лазні; кухарям і пекарям у разі організації харчування силами військової частини натільна білизна видається не рідше ніж двічі на тиждень. Чиста натільна білизна і рушники видаються, а брудна білизна здається безпосередньо в лазні.

За потреби зміна білизни і рушників проводиться частіше»;

ОРІЄНТИР № 47

138) у статті 268:
у частині першій слова «період навчання» замінити словами «навчальний рік (період навчання)»;
частину другу викласти в такій редакції:
«Добовий наряд військової частини призначається, як правило, у такому складі: черговий військової частини;
помічник чергового військової частини;
варта;
черговий і днювальні парку, а також механіки-водії (водії) чергових тягачів;
черговий підрозділ;
черговий і помічники чергового контрольно-пропускного пункту;
черговий штабу військової частини та посильні;
черговий і днювальні медичного пункту;
черговий ідальні та робітники ідальні;
черговий сигналіст;
пожежний наряд;
водії чергових автомобілів»;
після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:
«За рішенням командира військової частини окремі складові добового наряду можуть не призначатися або призначатися із складу чергового підрозділу, про що зазначається в наказі по військовій частині».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;
у тексті статті слово «частина» в усіх відмінках замінити словами «військова частина» у відповідному відмінку;
139) статтю 269 доповнити другим реченням такогозмісту: «Військовослужбовців-жінок залежно від військового звання та посади дозволяється призначати помічником чергового військової частини, черговим або помічником чергового контрольно-пропускного пункту, черговим чи днювальним медичного пункту (з числа медичних працівників (фахівців), черговим штабу, ідальні, посильним, черговим чи днювальним гуртожитку»;
140) статтю 273 викласти в такій редакції:
«273. Черговий військової частини та його помічник, черговий парку, призначені з військовослужбовців офіцерського складу, повинні мати на озброєнні пістолет із двома спорядженими магазинами.
Черговий парку, черговий контрольно-пропускного пункту, черговий штабу військової частини, призначені з військовослужбовців сержантського складу (старшинського) складу, помічники чергового контрольно-пропускного пункту, чергові та днювальні підрозділи, а також днювальні парку та посильні повинні мати на озброєнні багнет. За рішенням командира військової частини зазначені особи добового наряду можуть озброюватися автоматом (карабіном) із двома спорядженими магазинами»;
141) у частині першій статті 277:
перше речення після слів «в наказі по» доповнити словом «військової»;
у другому реченні слова «офіцерів, прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу»;
142) статті 279 і 280 викласти в такій редакції:
«279. Підрозділи призначаються в наряд разом із своїми командирами.
Черговість перебування в наряді військовослужбовців офіцерського складу військової частини, військовослужбовців сержантського (старшинського) складу (крім строкової військової служби) управління та штабу військової частини, а також черговість перебування в наряді підрозділів військової частини встановлюється начальником штабу військової частини.
Черговість перебування в наряді в роті між взводами встановлюється головним сержантом роти, а у взводі між військовослужбовцями — головним сержантом (заступником командира) взводу.
Наряди розподіляються серед військовослужбовців рівномірно.
280. Листи нарядів на кожний місяць ведуться окремо: на військовослужбовців рядового складу — головним сержантом (заступником командира) взводу; на військовослужбовців сержантського (старшинського) складу — головним сержантом роти; на військовослужбовців офіцерського складу військової частини, військовослужбовців сержантського (старшинського) складу (крім строкової військової служби) штабу — начальником штабу військової частини (додаток 8 до цього Статуту).
Листи нарядів зберігаються у штабі та підрозділах військової частини протягом року»;
143) у частині першій статті 285 слова «старшиною роти» замінити словами «головним сержантом роти»;
144) у частині другій статті 289 слово «прапорщика» замінити словами «військовослужбовця сержантського (старшинського) складу»;
145) у статті 295:
друге речення частини першої викласти в такій редакції: «Він відповідає за своєчасне оповіщення підрозділів та управління військової частини про приведення військової частини в бойову готовність (переведення на функціонування в умовах особливого періоду), за підтримання внутрішнього порядку у військової частині і несення служби добовим нарядом, а також за зберігання пістолетів та патронів до них військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу військової частини»;
у частині другій слова «а також прапорщиків управління батальйонів» виключити;
146) частину другу статті 296 викласти в такій редакції:
«Після розводу новопризначений черговий приймає від попереднього чергового документи (додаток 7 до цього Статуту), а також пістолети та патрони до них військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу військової частини. Зброя приймається поштучно згідно з номерами та комплектноістю. Після цього разом із попереднім черговим військової частини новопризначений черговий перевіряє справність технічних засобів оповіщення та охорони, приладів радіаційної і хімічної розвідки»;
147) у статті 298:
абзац четвертий викласти в такій редакції:
«видавати зброю та боеприпаси до неї військовослужбовцям офіцерського, сержантського (старшинського) складу управління та штабу військової частини під особистий підпис, а ашки із зброєю та боеприпасами до неї військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу підрозділів військової частини — під особистий підпис сержанта із матеріального забезпечення (старшини) підрозділу у книзі видачі зброї та боеприпасів (додаток 10 до цього Статуту). У разі приведення військової частини в бойову готовність зброєю та боеприпаси до неї військовослужбовцям офіцерського, сержантського (старшинського) складу управління та штабу військової частини дозволяється видавати за картками-замінниками зданої на зберігання зброї; здійснювати контроль за своєчасністю здавання зброї та боеприпасів»;
абзац п'ятнадцятий виключити;
148) у статті 299:
у частині першій слова «і список заарештованих» виключити;
у тексті статті слова «черговий частини» в усіх відмінках замінити словами «черговий військової частини» у відповідному відмінку;
149) статтю 301 викласти в такій редакції:
«301. Помічник чергового військової частини призначається з військовослужбовців молодшого офіцерського складу, а також сержантського (старшинського) складу, які проходять військову службу за контрактом, та підпорядковуються черговому військової частини. Зазначений помічник чергового повинен знати інструкцію чергового військової частини, вміти поводитися із засобами оповіщення та зв'язку, приладами радіаційної і хімічної розвідки, які перебувають у чергового військової частини; залишаючись за чергового, виконувати його обов'язки. У разі відсутності у складі добового наряду чергового штабу військової частини після закінчення робочого дня проводити огляд пожежного стану приміщень штабу військової частини»;
150) у статті 302:
у частині першій слова «частини» та «офіцерів» замінити відповідно словами «військової частини» та «військовослужбовців офіцерського складу»;
частину другу викласти в такій редакції:
«Помічники чергового військової частини, призначеному з військовослужбовців сержантського (старшинського) складу, підпорядковуються всім військовослужбовцям добового наряду, крім військовослужбовців офіцерського складу»;
151) у частині першій статті 303:
у першому реченні слова «прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;
у другому і третьому реченнях слова «частини» замінити словами «військової частини»;
152) абзац другий статті 307 викласти в такій редакції:
«пропускати на територію (з території) військової частини військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, своїй військової частини за документами, що посвідчують особу військовослужбовця; військовослужбовців строкової військової служби — за записками про звільнення (відпускними квитками, посвідченнями про відрадження, приписами), пред'явленими разом із військовим квитком; інших осіб — за перепустками»;
153) статтю 309 викласти в такій редакції:
«309. У батальйоні, розташованому окремо від інших підрозділів військової частини, черговий батальйону призначається з військовослужбовців офіцерського складу і виконує обов'язки чергового військової частини. Його помічником призначається військовослужбовець сержантського (старшинського) складу»;
154) у статті 310:
перше речення частини першої викласти в такій редакції:
«310. Черговий роти призначається з військовослужбовців сержантського (старшинського) складу та, як виняток, із найпідготовленіших військовослужбовців рядового складу»;
у першому реченні частини другої слова «черговому частини» та «та старшині роти» замінити відповідно словами «черговому військової частини» та «головному сержантові роти»;

155) у статті 311:
у тексті статті слово «старшина» в усіх відмінках замінити словами «головний сержант» у відповідному відмінку;
у другому реченні частини четвертої слово «молодший» виключити;
156) у статті 312:
у частині першій:
абзац другий викласти в такій редакції:
«у разі приведення військової частини в бойову готовність (переведення на функціонування в умовах особливого періоду) здійснити підйом особового складу, оповіщення військовослужбовців, які перебувають поза межами розташування роти; до прибуття в роту військовослужбовців офіцерського складу або головного сержанта роти виконувати вказівки чергового військової частини»;
в абзаці восьмому слова «рядовим чи сержантським складом» замінити словом «військовослужбовцями»;
у частині другій слова «офіцерам і прапорщикам» замінити словами «військовослужбовцям офіцерського складу»;
частину третю викласти в такій редакції:
«із прибуттям до роти військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу інших підрозділів, військових частин черговий відрекомендовується їм і супроводжує до командира чи головного сержанта роти»;
у тексті статті слова «старшина» і «черговий частини» в усіх відмінках замінити відповідно словами «головний сержант» і «черговий військової частини» у відповідному відмінку;
157) абзац дев'ятий частини другої статті 314 викласти в такій редакції:
«із прибуттям до роти прямих начальників від командира роти та вище та чергового військової частини подавати команду «Струнко»; із прибуттям до роти інших військовослужбовців офіцерського складу, головного сержанта роти або військовослужбовців не своєї роти викликати чергового, наприклад: «Черговий роти, на вихід»;
158) у статті 315:
у першому реченні слова «прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;
у третьому реченні слова «черговому частини» замінити словами «черговому військової частини»;
159) у статті 317:
в абзаці чотирнадцятому слова «старшин рот» замінити словами «головних сержантів (старшин) рот»;
в абзаці дев'ятнадцятому слово «прапорщик» замінити словом «сержант»;
160) в абзаці чотирнадцятому статті 319 слово «прапорщик» замінити словом «сержант»;
161) у частині першій статті 321:
у першому реченні слова «Черговий штабу частини» замінити словами «Черговий штабу військової частини», а слова «прапорщиків, сержантів» — словами «військовослужбовців сержантського (старшинського) складу»;
у другому реченні слова «Черговий штабу частини» замінити словами «Черговий штабу військової частини», а слова «черговому частини» — словами «черговому військової частини»;
162) у частині другій статті 335 слова «офіцерам, прапорщикам та» виключити;
163) у частині третій статті 346 слова «офіцерів, прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;
164) перше речення статті 351 викласти в такій редакції:
«351. Черговий парку призначається з військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу»;
165) статтю 371 викласти в такій редакції:
«371. Для ранкового огляду та вечірньої повірки головні сержанти рот шикують військовослужбовців строкової військової служби на передніх або бокових лінійках. У разі неогоди за розпорядженням чергового військової частини повірку дозволяється проводити в наметах»;
166) у частині третій статті 372 слова «Старшини рот» замінити словами «Головні сержанти рот»;
167) у першому реченні статті 399 слова «старшині роти» замінити словами «головному сержантові роти»;
168) у тексті Статуту:
слова «строкової служби» в усіх відмінках замінити словами «строкової військової служби» у відповідному відмінку;
слова «вечірна перевірка», «спортивна робота», «гуманітарна підготовка», «культурно-освітня» в усіх відмінках замінити словами «вечірна повірка», «спортивно-масова робота», «національно-патріотична підготовка», «культурологічна» у відповідному відмінку;
слово «військово-навчальний» в усіх відмінках і числах замінити словами «військовий навчальний» у відповідному відмінку і числі;
169) у додатках до Статуту:
у додатку 1:
друге речення пункту 7 після слів «У воєнний час» доповнити словом «військова»;
у пункті 8:
у четвертому реченні абзацу першого слова «офіцери та прапорщики військової частини, військовослужбовці строкової служби» замінити словами «військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) та рядового складу військової частини»;
в абзаці другому слова «командир частини» замінити словами «військової частини»;
у додатку 2:
у пункті 1:
в абзаці першому слово «дивізіям» виключити, а слова «учбовим частинам» замінити словами «навчальним військовим частинам»;
в абзаці другому слово «Частинам» замінити словами «Військовим частинам»;
доповнити абзацом третім такого змісту:
«Рішення про вручення військової частини Бойового Прапора приймається Президентом України за поданням Міністра оборони України. До подання додається Грамота Президента України про вручення військової частини Бойового Прапора. Виготовлення Бойового Прапора організовується після підписання Грамоти Президентом України»;
в абзаці першому пункту 3 слова «виду Збройних Сил України, оперативного командування або іншим командиром (начальником)» замінити словами «Генеральному штабу Збройних Сил України, командування виду Збройних Сил України або оперативного командування Збройних Сил України»;
у пункті 5 слова «офіцерів, прапорщиків або сержантів, переважно нагороджених орденами і медалями» замінити словами «військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу, переважно нагороджених державними нагородами України, відомчими заохочувальними відзнаками»;
у пункті 7 слова «Перший механізований полк» замінити словами «Перша механізована бригада», а слова «Командир полку» — словами «Командир бригади»;
абзац перший пункту 15 виключити;
у пункті 16 слово «варті» виключити;
абзац перший пункту 20 доповнити третім реченням такого змісту: «Окремо перевіряється стан тасьми з китицями, орденських стрічок, кількість і стан орденів»;
у пункті 23:
в абзаці другому слова «через управління служби військ і режиму Генерального штабу Збройних Сил України» виключити;
доповнити абзацом третім такого змісту:
«Бойові прапори розформованих частин із державними нагородами, грамотами Президента України та історичними довідками за погодженням із Міністерством оборони України в разі забезпечення їх зберігання та тримання можуть бути передані також на зберігання до музею (кімнати) Бойової Слави військових частин або місцевих музеїв для відкритої експозиції»;
у пункті 24:
третє речення абзацу другого викласти в такій редакції: «Акт огляду Бойового Прапора затверджується першим заступником начальника Генерального штабу Збройних Сил України, якому надається право приймати рішення про проведення ремонту або заміну Бойового Прапора»;
абзац третій викласти в такій редакції:
«Порядок заміни Бойового Прапора визначається Генеральним штабом Збройних Сил України»;
абзац четвертий виключити;
пункт 26 викласти в такій редакції:
«26. Проводити ремонт полотнища Бойового Прапора силами і засобами військової частини забороняється. Дозволяється лише в разі нагальної потреби ремонтувати дрекво, верхівку та підток.
Якщо виникає потреба в ремонті полотнища Бойового Прапора, тасьми з китицями, орденських стрічок, командир військової частини порушує в порядку підпорядкованості клопотання з цього приводу. Після одержання дозволу на ремонт полотнища Бойового Прапора, тасьма з китицями, орденські стрічки в установленому порядку передаються до Тилу Збройних Сил України.
Здавання полотнища Бойового Прапора, тасьми з китицями та орденських стрічок на ремонт оформлюється актом»;
у пунктах 28 і 29 слова «почесна назва» в усіх відмінках і числах замінити словами «почесне найменування і державні нагороди» у відповідному відмінку і числі;
пункт 30 виключити;
у додатку 4:
в абзаці другому пункту 2 слово «старшинами» замінити словами «головними сержантами»;
у пункті 5 слово «старшини» замінити словами «головні сержанти»;

в абзаці першому пункту 3 додатка 5 слова «й військових статутів» замінити словами «та статутів Збройних Сил України»;
у додатку 6:
в абзаці першому пункту 3:
у першому реченні слова «склад прапорщиків і мічманів» та «військовослужбовці-жінки» виключити;
у третьому реченні слова «управління частини» замінити словами «управління військової частини», а слово «офіцерів» — словами «військовослужбовців офіцерського складу»;
в абзаці першому пункту 4 слова «Офіцери, прапорщики (мічмани), сержанти (старшини)» замінити словами «Військовослужбовці офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;
у додатку 7:
у підпункті «а» пункту 1:
в абзаці другому слова «оголошення тривоги офіцерів, прапорщиків і військовослужбовців, що проходять службу за контрактом управління» замінити словами «приведення військової частини в бойову готовність (переведення на функціонування в умовах особливого періоду) військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, управління військової»;
абзац четвертий викласти в такій редакції:
«металеві шафи (ящики) для зберігання пістолетів, патронів до них та дзозиметрів військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського) складу військової частини»;
у пункті 3:
в абзаці сьомому слово «військових» виключити;
абзац дванадцятий підпункту «а» виключити;
в абзаці сьомому підпункту «в» слово «журнал» замінити словом «книга»;
у тексті додатка слова «черговий частини» в усіх відмінках замінити словами «черговий військової частини» у відповідному відмінку;
у додатку 8:
слова «Заступник командира» замінити словами «Головний сержант (заступник командира)»;
у пункті 2 приміток до додатка слова «періоду навчання» замінити словами «навчального року (періоду навчання)»;
у примітках до додатка 10:
у пункті 1 слова «старшини» замінити словами «головного сержанта»;
у другому реченні пункту 2 слово «старшиною» замінити словами «головним сержантом»;
у додатку 14 слово «Старшина» замінити словами «Головний сержант»;
у додатку 16:
абзац третій підпункту «б» розділу I викласти в такій редакції:
«інформаційний центр»;
в абзаці другому пункту 1 приміток до розділу II слово «військово-навчальних» замінити словами «військових навчальних»;
у пункті 1 приміток до розділу III:
у першому реченні слова «навчальних закладів» замінити словами «військових навчальних закладів», а слова «військових комендатур» виключити;
доповнити абзацом третім такого змісту:
«Дозволяється промислове виготовлення вивісок у разі їх відповідності вимогам, зазначеним у цій примітці»;
у додатку 18:
у пункті 7:
абзац п'ятий викласти в такій редакції:
«Військовослужбовці сержантського (старшинського) складу взводів розміщуються у своїх підрозділах. Головний сержант бригади, головні сержанти батальйонів та рот, разом із сержантами із матеріального забезпечення (старшинами) рот, розміщуються в окремих наметах. Документація роти зберігається в наметі головного сержанта роти»;
в абзаці шостому слова «Офіцери, прапорщики» замінити словами «Військовослужбовці офіцерського складу»;
у пункті 8 слова «народозначчих світлиць» замінити словами «інформаційних центрів»;
доповнити додатком 20 такого змісту:

«Додаток 20
до Статуту внутрішньої служби (стаття 207)
**ПОРЯДОК
зарахування військовослужбовців Збройних Сил України до списків особового складу військових частин навічно**

Загальні питання
1. Зарахування військовослужбовців Збройних Сил України (далі — військовослужбовці) до списків особового складу військових частин, штабів, організацій, установ та вищих військових навчальних закладів Збройних Сил України (далі — військові частини) навічно є ритуалом вшанування військовослужбовців Збройних Сил України, які загинули (померли від отриманих ран), проявили мужність та героїзм під час виконання військового обов'язку із захисту територіальної цілісності та незалежності України.
2. Метою зарахування військовослужбовців до списків військових частин навічно є формування почуття патріотизму, вірності Військовій присязі, готовності до збройного захисту України.
3. Військовослужбовці можуть бути зараховані навічно лише до однієї з військових частин, де вони проходили військову службу (виконували бойові завдання), або її правонаступника.
4. Зарахування військовослужбовців до списків особового складу військових частин навічно здійснюється наказом Міністерства оборони України на підставі поданого клопотання.
5. Клопотання щодо зарахування військовослужбовців до списків особового складу військових частин навічно подається командирами військових частин за підпорядкованістю.
6. Рішення командира військової частини щодо подання клопотання про зарахування військовослужбовця до списків особового складу військової частини навічно приймається на підставі рішення загальних зборів особового складу військової частини.

Книга пам'яті військової частини
7. Книга пам'яті військової частини (далі — Книга пам'яті) ведеться з метою увіковічення пам'яті військовослужбовців, полеглих за свободу і незалежність України, та вшанування особового складу на їх героїчних прикладах.
8. До Книги пам'яті включаються відомості про військовослужбовців, які загинули під час виконання військового обов'язку із захисту територіальної цілісності та незалежності України.
На сторінці, де розміщена фотокартка військовослужбовця, зазначаються військове звання, прізвище, ім'я та по батькові, посада, дата народження та дата смерті, а на її зворотній стороні — короткий опис героїчного вчинку (вчинків), інформація про нагороди та відзнаки.
9. Рішення про занесення військовослужбовців до Книги пам'яті приймається на загальних зборах особового складу військової частини.
10. Книга пам'яті реєструється в нетаємному діловодстві. Відповідальність за її збереження та ведення покладається на осіб, визначених наказом командира військової частини.
11. Записи в Книзі пам'яті робляться під керівництвом заступника командира військової частини з морально-психологічного забезпечення, акуратно, каліграфічним почерком, чорнилом або пастою чорного кольору.
12. Книга пам'яті зберігається в музеї або кімнаті історії, бойової слави військової частини чи в іншому відповідно обладнаному місці за рішенням командира військової частини під склом з урахуванням можливості ознайомлення з нею особового складу військової частини.
13. Під час проведення урочистих заходів, присвячених Дню Збройних Сил України, Дню військової частини, Дню захисника України, складанню Військової присяги, визначеною посадовою особою оголошуються військові звання та прізвища військовослужбовців, включених до Книги пам'яті.
14. У разі розформування військової частини Книга пам'яті передається правонаступнику або до Національного військово-історичного музею України.

Вшанування військовослужбовців, зарахованих до списків особового складу військових частин навічно
15. На підставі наказу Міністерства оборони України про зарахування військовослужбовця до списків особового складу військової частини навічно відповідно до рішення командира військової частини вносяться зміни до списку вечірньої повірки підрозділу військової частини, у складі якого проходив військову службу (виконував бойові завдання) військовослужбовець.
16. Прізвище, ім'я, по батькові, посада та військове звання військовослужбовця, якого навічно зараховано до списків особового складу військової частини, зазначаються у Книзі пам'яті та історичному формулярі військової частини.
17. Під час проведення вечірньої повірки оголошуються військові звання та прізвища військовослужбовців, зарахованих до списків особового складу військової частини навічно.
18. У розташуванні підрозділу, до списків особового складу якого навічно зараховано військовослужбовця, розміщуються його фотографія, інформація про його життєвий шлях, героїчний вчинок, нагороди та відзнаки».

2. У Стройовому статуті Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Стройовий статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 195 із наступними змінами):

1) у преамбулі:

ОРІЄНТИР № 47

частину четверту викласти в такій редакції:
«Для цього Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями»;
доповнити частиною п'ятою такого змісту:
«Положення цього Статуту поширюються на військовозобов'язаних та резервістів під час проходження ними зборів»;
2) у статті 79:
у частині третій слова «офіцерів, генералів та адміралів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського складу»;
у частині п'ятій слова «офіцери, прапорщики та мічмани» замінити словами «військовослужбовці офіцерського та сержантського (старшинського) складу»;
у третьому реченні частини сьомої слова «Офіцери, прапорщики та мічмани» замінити словами «Військовослужбовці офіцерського та сержантського (старшинського) складу»;
3) у частині першій статті 162 слова «офіцерів, прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу»;
4) частину другу статті 202 виключити;
5) у частині першій статті 212 слова «сержантів, прапорщиків або офіцерів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу»;
6) доповнити статтею 252 такого змісту:
«252. З метою вшанування державних символів України, відзначення державних свят у військових частинах Збройних Сил України здійснюється ритуал підняття Державного Прапора України.
У визначений командиром військової частини час підрозділи та військовослужбовці військової частини прибувають до місця шиккування.
Начальник штабу військової частини організовує заходи щодо винесення Бойового Прапора військової частини до місця шиккування відповідно до статей 220-221 цього Статуту.
На флагштоку, встановленому на плацу військової частини перед шиккуванням особового складу військової частини в нижньому крайньому положенні закріплюється Державний Прапор України.
На одній лінії з флагштоком (обличчям до строю) розташовуються два військово-службовці військової частини.
Зустріч командира військової частини здійснюється відповідно до статей 231-236 цього Статуту.
Після виконання сигналу «Слухайте всі» командир військової частини виголошує промову та вітає особовий склад військової частини з державним святом.
Після закінчення промови командир військової частини оголошує посади, військові звання військовослужбовців, яким надано право підняти Державний Прапор України, та подає команду для підняття Державного Прапора України: «На Державний Прапор України — СТРУНКО, Державний Прапор України ПІДНЯТИ!».
Визначені військовослужбовці повертаються обличчям до флага. Один із них піднімає Державний Прапор України, другий приймає стройове положення та прикладає руку до головного убору.
Оркестр виконує Державний Гімн України (у разі відсутності оркестру звучить фонограма Державного Гімну України), особовий склад військової частини виконує Державний Гімн України.
Після виконання Державного Гімну України командир військової частини подає команду «ВІЛЮНО», а військовослужбовці, які здійснювали підняття Державного Прапора України, стають до строю своїх підрозділів.
Підрозділи військової частини проходять урочистим маршем відповідно до порядку, визначеного статтями 238-249 цього Статуту.
Після проходження урочистим маршем командир військової частини організовує повернення Бойового Прапора військової частини до штабу військової частини відповідно до статті 222 цього Статуту»;
7) у другому реченні абзацу першого додатка 4 слово «блакитною» замінити словом «малиновою».
3. У Статуті гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 196 із наступними змінами):
1) у преамбулі:
частину третю викласти в такій редакції:
«Для цього Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями»;
доповнити частиною четвертою такого змісту:
«Положення Статуту поширюються на військовозобов'язаних та резервістів під час проходження ними зборів»;
2) статтю 1 викласти в такій редакції:
«1. Військові частини, штаби, організації, установи та військові навчальні заклади Збройних Сил України, військові частини (установи, організації, органи тощо) Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, розташовані (дислоковані) постійно як тимчасово в населеному пункті (пунктах) або поза ним (ними) (далі — військові частини), територіально об'єднуються в гарнізон.
Для взаємодії з іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями, правоохоронними органами спеціального призначення, Державною спеціальною службою транспорту, Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями і громадянами відповідно до існуючого адміністративно-територіального устрою України гарнізнам визначаються зони відповідальності»;
3) у частинах першій і другій статті 3 слово «Міністра» замінити словом «Міністерства»;
4) у статті 4:
у частині п'ятій слова «Командувачі військ оперативних командувань і всі прямі начальники» замінити словами «Командувачі військ оперативних командувань і всі прямі начальники командирів військових частин, призначених начальниками гарнізонів»;
частину шосту викласти в такій редакції:
«Накази начальника гарнізону з питань гарнізонної служби повинні точно виконуватися військовими частинами, дислокованими в межах гарнізону, командами, які перебувають у межах гарнізону, та окремими військовослужбовцями»;
5) у статті 6:
у частині третій слова «командувач військ оперативного командування» замінити словами «начальник гарнізону»;
перше речення частини четвертої викласти в такій редакції:
«Військові частини інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту у разі спільного розміщення з військовими частинами Збройних Сил України залучаються до несення служби в гарнізоні, крім гарнізонних варт»;
у частині п'ятій слово «Міністром» замінити словом «Міністерством»;
6) у статті 7:
у частині першій слово «Міністра» замінити словом «Міністерства»;
частину другу доповнити словами «який з питань гарнізонної та вартової служб підпорядковується начальникові гарнізону»;
7) у статті 8:
в абзаці третьому частини першої слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;
частини другу та п'яту виключити;
8) у статті 9:
частину першу викласти в такій редакції:
«9. Начальник гарнізону відповідає за підтримання військової дисципліни, організації несення гарнізонної та вартової служб, забезпечення необхідних умов для повсякденного життя та підготовки військових частин гарнізону, проведення гарнізонних заходів за їх участю, стан екологічної та пожежної безпеки гарнізону, взаємодію відповідно до компетенції з іншими утвореними відповідно до законів України військовими формуваннями, правоохоронними органами спеціального призначення, Державною спеціальною службою транспорту, Державною службою спеціального зв'язку та захисту інформації України, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями»;
у частині п'ятій:
абзац третій викласти в такій редакції:
«за погодженням з відповідним органом управління Служби правопорядку розробляти та подавати на затвердження своєму безпосередньому начальнику план пожежної безпеки гарнізону та розклад гарнізонних варт»;
в абзаці дванадцятому слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;
абзац двадцять третій виключити;
9) статтю 10 викласти в такій редакції:
«10. Начальник гарнізону зустрічає Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України, Голову Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України, які прибули до гарнізону, відрекомендовується їм

і супроводжує їх. Для зустрічі зазначених осіб почесна варта вишиковується за особливим розпорядженням тільки в гарнізонах, де розташовуються штаби видів, оперативних командувань Збройних Сил України. Крім того, начальник гарнізону зустрічає заступників Міністра оборони України, командувачів військ оперативних командувань Збройних Сил України та всіх своїх прямих начальників»;
10) у статті 11 слова «вищих офіцерів» та «вищим офіцерам» замінити відповідно словами «військовослужбовців вищого офіцерського складу» та «військовослужбовцям вищого офіцерського складу»;
11) у назві підрозділу «Заступник начальника гарнізону з виховної роботи» слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;
12) у статті 12:
у тексті слова «з виховної роботи» замінити словами «з морально-психологічного забезпечення»;
у частині другій:
абзац другий виключити;
абзац десятий викласти в такій редакції:
«брати участь у проведенні роботи з додержання вимог законодавства України про охорону навколишнього природного середовища»;
в абзаці тринадцятому слова «виховної роботи з особовим складом варт» замінити словами «заходів морально-психологічного забезпечення особового складу варт»;
13) у частині другій статті 13:
абзаци другий — четвертий, восьмий і дев'ятий виключити;
в абзаці сьомому слова «житлової комісії гарнізону» замінити словами «житлових комісій»;
абзац десятий викласти в такій редакції:
«проводити з військовослужбовцями офіцерського складу служб тилу військових частин гарнізону заходи з обміну досвідом роботи і ведення військового господарства кращих військових частин гарнізону»;
доповнити абзацом тринадцятим такого змісту:
«визначати, на забезпеченні яких військових частин перебуватимуть засуджені, взяті під варту та затримані військовослужбовці, які утримуються на гауптвахтах, у кімнатах тимчасово затриманих Служби правопорядку»;
14) абзац другий частини другої статей 15 і 16 виключити;
15) у частині другій статті 18:
абзац другий виключити;
в абзаці шостому слова «хлібопекарських підприємств, боєнь» виключити;
абзац сьомий викласти в такій редакції:
«організовувати не рідше одного разу на місяць перевірку санітарного стану приміщень гауптвахт, кімнат тимчасово затриманих Служби правопорядку та щотижня — медичні огляди засуджених, узятих під варту, та затриманих військовослужбовців, які утримуються на гауптвахті, у кімнатах тимчасово затриманих Служби правопорядку, та надання їм медичної допомоги»;
16) абзац другий частини другої статей 19 і 20 виключити;
17) в абзаці сьомому частини другої статті 22 слово «старшинами» замінити словами «головними сержантами»;
18) абзац третій частини третьої статті 23 викласти в такій редакції:
«організовувати збір, супроводження та охорону військовополонених»;
19) у другому реченні частини першої статті 49 слова «офіцерів, прапорщиків» замінити словами «військовослужбовців офіцерського та сержантського (старшинського) складу»;
20) у статті 76:
у другому реченні частини першої слова «офіцерів та прапорщиків або сержантів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського або сержантського (старшинського) складу»;
у частині другій слово «офіцери» замінити словами «військовослужбовці офіцерського складу»;
21) статтю 99 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:
«З метою посилення охорони військових об'єктів дозволяється до складу варті разом із військовослужбовцями призначати особовий склад воєнізованої охорони від однієї з ними військової частини. Особливості організації спільного несення служби на периметрі охорони на визначених постах, розміщення у вартовому приміщенні, зберігання зброї та боеприпасів визначаються наказом Міністерства оборони України з урахуванням вимог цього Статуту».
У зв'язку з цим частини третю — п'яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;
22) у статті 103:
частину першу після слова «тризмінні» доповнити словами «або двозмінні»;
у частині третій слова «гарнізонних гауптвахт за наявності в них тільки військовослужбовців, які заарештовані у дисциплінарному порядку» виключити;
23) частину першу статті 107 викласти в такій редакції:
«107. Особовий склад варті повинен бути у вартовій формі одягу (додаток 14 до цього Статуту), озброєний справною, готовою до застосування зброєю (автоматами (карабінами) з багнеттами), бронежилетами та шоломами. Вартові контрольно-пропускних постів повинні бути озброєні спеціальними засобами (киками гумовими), а також, як виняток, можуть бути озброєні пістолетами. Начальники варт озброюються своєю штатною зброєю»;
24) статтю 109 викласти в такій редакції:
«109. У гарнізонних вартях ящики з набоями замикає та запечатує сургучевою печаткою заступник начальника гарнізону, у внутрішніх вартях — начальник штабу військової частини. Цими особами перевіряються наявність і стан запасу набоїв (гранат і запалів до них) не рідше ніж один раз на місяць. Результати перевірки записуються до книги обліку запасу бойових набоїв варті (додаток 10 до цього Статуту) і до постової відомості. Іншими посадовими особами перевіряються наявність і стан запасу набоїв (гранат і запалів до них) тільки у присутності заступника начальника гарнізону (начальника штабу військової частини)»;
25) частину першу статті 115 після слів «заносяться до книги» доповнити словами «додобору паролів»;
26) частину другу статті 116 після слів «розписується в журналі» доповнити словами «видачі паролів»;
27) у статті 120:
у другому реченні цифру і букву «5в» замінити цифрою «7»;
третє речення виключити;
28) перше речення частини шостої статті 121 доповнити словами «(начальника штабу військової частини)»;
29) статтю 123 викласти в такій редакції:
«123. Начальником варті призначається військовослужбовець офіцерського або сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом у військовому званні не нижче ніж перший сержант (головний корабельний старшина), за наявності менше трьох постів — військовослужбовець сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом у військовому званні не нижче ніж старший сержант (головний старшина). Начальником чергової зміни на гауптвахті Служби правопорядку призначається військовослужбовець офіцерського складу або, як виняток, найбільш підготовлений військовослужбовець сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом.
Начальником варті, яка охороняє особливо важливий об'єкт, незалежно від кількості постів призначається військовослужбовець офіцерського складу або сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом у військовому званні штаб-сержант (штаб-старшина).
Помічником начальника варті призначається військовослужбовець сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом у військовому званні сержант (старшина 1 статті). У разі потреби помічником начальника варті дозволяється призначати військовослужбовців сержантського (старшинського) складу військової служби за контрактом у військовому званні перший сержант (головний корабельний старшина)»;
30) частину третю статті 126 виключити;
31) частину третю статті 127 викласти в такій редакції:
«Вивідні і конвойні призначаються з розрахунку один вивідний (конвойний) на п'ять — сім засуджених і тих, хто перебуває під слідством»;
32) у частині п'ятій статті 130 слова «військовим комендантом гарнізону» замінити словами «начальником органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності»;
33) у частині третій статті 134 слова «чергової частини» замінити словами «черговий військової частини», а слова «військовому комендантові» — словами «заступникові начальника гарнізону»;
34) у першому реченні частини першої статті 146 слова «військовий комендант» замінити словами «заступник начальника»;
35) у другому реченні частини третьої статті 157 слово «старшині» замінити словами «головному сержантові»;
36) статтю 159 викласти в такій редакції:
«159. Тривалість несення служби чатовим на посту встановлюється командиром військової частини відповідно до пори року, стану погоди і температури повітря, при цьому вона не повинна перевищувати 4 години.
За температури повітря -20 (град.) С і нижче (під час вітру — і при слабкішому морозі) зміна чатових зовнішніх постів, а також внутрішніх постів, що перебувають в неопалюваних приміщеннях, проводиться через 1 або 2 години (за рішенням командира військової частини). За температури повітря +30 (град.) С і вище (в затинок) зміна чатових проводиться через 1 або 2 години (за рішенням командира військової частини). Вказівку про зміну чатових через 1 або 2 години в таких випадках дає черговий військової частини, про що начальником варті робиться відповідний запис у постовій відомості.
Зміна чатових біля входу до вартового приміщення проводиться через кожні 30 хвилин начальником варті або його помічником»;

37) в останньому реченні частини першої статті 172 слова «військового коменданта» замінити словами «заступника начальника»;
38) у статті 173:
частину першу викласти в такій редакції:
«173. Під час подачі команди «За зброєю» весь особовий склад варті одягається, у тому числі одягає бронежилети та шоломи, бере зброю і вишиковується всередині вартового приміщення згідно із своїми номерами»;
у частині другій слова «а де їх немає — один із вартових» виключити;
39) у третьому реченні статті 175 слова «військовим комендантом» замінити словами «заступником начальника»;
40) у першому реченні статті 181 слова «або військовим комендантом» виключити;
41) статтю 183 доповнити частиною четвертою такого змісту:
«Прийом під охорону сховища (складу, парку) начальника варті здійснює тільки в разі наявності в осіб, які прибули для запечатування, пожежного жетона»;
42) у частині другій статті 187 слова «та військовому комендантові» замінити словами «(заступникові начальника)»;
43) у статті 203:
у частині першій слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;
в абзаці вісімнадцятому частини другої слова «виховної роботи» замінити словами «морально-психологічного забезпечення»;
44) у першому реченні статті 262 слова «офіцером (прапорщиком, мічманом)» замінити словами «військовослужбовцем офіцерського (сержантського і старшинського) складу»;
45) у частині третій статті 270 слово «старшині» замінити словами «головному сержантові», а слова «командиром частини» — словами «командиром військової частини»;
46) у частині першій статті 297 слова «офіцеру, прапорщику або мічману» замінити словами «військовослужбовцю офіцерського (сержантського і старшинського) складу»;
47) у частині другій статті 306 слова «офіцерові (прапорщиківі, мічманові)» замінити словами «військовослужбовцеві офіцерського (сержантського і старшинського) складу»;
48) у тексті Статуту слова «військово-навчальні», «Служба правопорядку в гарнізоні» в усіх відмінках замінити відповідно словами «військові навчальні», «Служба правопорядку в зоні відповідальності» у відповідному відмінку;
49) в абзаці десятому пункту 2 додатка 1 слова «офіцерів, прапорщиків (мічманів), сержантів (старшин), солдатів (матросів)» замінити словами «військовослужбовців офіцерського, сержантського (старшинського), рядового складу»;
50) у додатку 3:
пункт 2 після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«металевий ящик із замком для зберігання індивідуальних перев'язувальних пакетів для всього особового складу варті (чергової зміни)».
У зв'язку з цим абзаци п'ятнадцятий — двадцять другий вважати відповідно абзацами шістнадцятим — двадцять третім;
доповнити пунктом 12 такого змісту:
«12. У вартовому приміщенні обладнується сушарня для просушування постового одягу»;
51) в абзаці шостому пункту 1 додатка 4 слова «де немає огорожі» виключити;
52) абзац другий примітки 1 до додатка 5 викласти в такій редакції:
«військовослужбовець офіцерського, сержантського (старшинського) складу»;
53) в абзаці другому примітки 1 до додатка 7 слова «офіцер (прапорщик, мічман, сержант, старшина)» замінити словами «військовослужбовець офіцерського (сержантського і старшинського) складу»;
54) у додатку 8 на четвертій сторінці постової відомості пункт 2 приміток викласти в такій редакції:
«2. Постові відомості варт зберігають у штабі військової частини протягом наступного року»;
55) додаток 12 викласти в такій редакції:

«Додаток 12
до Статуту гарнізонної та вартової служби
(статті 2, 98, 218, 220, 245)

ПРО ГАУПТВАХТУ

Загальні питання

1. Для утримання військовослужбовців, засуджених до арешту, а також до яких застосовано таке адміністративне стягнення, як арешт з утриманням на гауптвахті, обладнується спеціальне приміщення — гауптвахта Служби правопорядку.
2. На гауптвахті, крім військовослужбовців, зазначених у пункті 1 цього додатка, можуть триматися:
військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти під час проходження ними зборів (далі — військовозобов'язані та резервісти), для яких як запобіжний захід обрано тримання під вартою;
військовослужбовці, засуджені судом, які направляються до дисциплінарного батальйону (частини), — до набрання вироком законної сили;
військовозобов'язані та резервісти, до яких застосовано адміністративне стягнення, — арешт з утриманням на гауптвахті.
3. Для утримання затриманих військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів обладнується кімната для тимчасово затриманих військовослужбовців.
У кімнаті для тимчасово затриманих військовослужбовців можуть триматися військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти, затримані:
за вчинення адміністративних правопорушень — не більш як три години, а в разі затримання за порушення військової дисципліни з ознаками алкогольного, наркотичного або іншого сп'яніння до виходу з такого стану, але не більше однієї доби;
за підозрою або в разі вчинення кримінального правопорушення — до передачі їх органам досудового розслідування (строки доставлення визначені статтями 191 і 211 Кримінального процесуального кодексу України), а в разі утримання на підставі протоколу про затримання, складеного слідчим або прокурором, до прийняття рішення судом — не більш як 72 години;
без документів — до встановлення їх особи, але не більше однієї доби.
Також у кімнаті для тимчасово затриманих військовослужбовців можуть триматися затримані особи у військовій формі одягу без документів до встановлення їх особи, але не більше однієї доби.
4. Якщо гауптвахта Служби правопорядку розташована на великій відстані, з дозволу начальника гарнізону (командира з'єднання) у військових частинах може обладнуватися спеціальна кімната для перебування тимчасово затриманих військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів (кімната для тимчасово затриманих). Контроль за перебуванням тимчасово затриманих у такому разі покладается на оперативного чергового (черговою) військової частини (корабля). Строк перебування військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів у кімнатах для тимчасово затриманих становить не більше однієї доби.

Відправлення на гауптвахту та конвоювання

5. Військовослужбовців, до яких обрано запобіжний захід тримання під вартою, засуджених судом до арешту та заарештованих, відправляють на гауптвахту на підставі рішення суду, яке набрало законної сили.
6. Начальник органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності після одержання розпорядження про виконання судового рішення та копії рішення суду, яке набрало законної сили, забезпечує направлення конвою до місця проходження військової служби військовослужбовцем з метою здійснення конвоювання засудженого військовослужбовця до гауптвахті Служби правопорядку. Командир військової частини повинен забезпечити передачу засудженого військовослужбовця, відповідних документів та речей начальникові конвою.
7. Про відправлення засуджених до арешту військовослужбовців до місця відбування покарання командир військової частини (начальник органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності) зобов'язаний у триденний строк повідомити його сім'ю або близьким родичам про те, ким, коли і куди він відправлений. З цієї метою засудженому, який відбуває покарання, видається поштовий конверт, на якому засудженийзначає адресу, прізвище, ім'я та по батькові адресата. За дорученням командира військової частини (начальника органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності) відповідною службовою особою в конверт укладається повідомлення про те, хто, коли і куди (адреса органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності (гауптвахті) вибув для відбування покарання.
8. Супроводження засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців за вчинення кримінальних правопорушень здійснюється під охороною конвою, який призначається від відповідного органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності.
9. Для конвоювання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців із числа військовослужбовців офіцерського складу призначається офіцерський конвой, а для конвоювання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців із числа військовослужбовців сержантського (старшинського) складу — із числа військовослужбовців сержантського (старшинського) складу. Для конвоювання засуджених, узятих під варту, та затриманих військовослужбовців-жінок конвойні призначаються з числа військовослужбовців-жінок.
10. Конвойний зобов'язаний мати зброю в положенні «на ремінь». Зброю заряджають лише за вказівкою начальника, який призначив конвой, згідно з положеннями статей 111 і 112 цього Статуту.
Конвой може застосовувати зброю та спеціальні засоби згідно з правилами, визначеними статтею 241 цього Статуту, та іншими нормативно-правовими актами.
11. Військовослужбовці з числа осіб офіцерського, сержантського (старшинського) і рядового складу (крім строків військової служби), до яких застосовано адміністративне стягнення у вигляді арешту з утриманням на гауптвахті, для відбуван-

ОРІЄНТИР № 47

ня арешту можуть прибувати самостійно, а військовослужбовці строкової військової служби — тільки в супроводі представника військової частини (установи), призначеного командиром (начальником) військової частини (установи).

12. На автомобілях засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих розміщують обличчям у бік, протилежний рухові. Особовий склад конвою розміщується в передній частині кузова так, щоб вони мали змогу стежити за засудженими, узятими під варту, заарештованими та затриманими військовослужбовцями.

Конвоювання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців пішим порядком у населених пунктах, через місця значного купчення людей, а також проїзд із засудженими, узятими під варту, заарештованими та затриманими військовослужбовцями у громадському транспорті забороняється.

13. Порядок організації конвоювання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців визначається Міністерством оборони України.

Тримання на гауптвахті Служби правопорядку засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців

14. Підставою для тримання на гауптвахті Служби правопорядку засуджених до арешту, узятих під варту та заарештованих військовослужбовців є рішення суду, яке набрало законної сили.

Засуджені та заарештовані військовослужбовці утримуються на одній гауптвахті Служби правопорядку. Переведення засудженого або заарештованого з однієї гауптвахті (камери) Служби правопорядку до іншої допускається в разі його хвороби або для забезпечення його особистої безпеки, а також за інших виняткових обставин, що перешкоджають подальшому перебуванню засудженого, заарештованого в цій гауптвахті (камері). Переведення засуджених або заарештованих у межах однієї гауптвахті Служби правопорядку здійснюється за письмовим розпорядженням начальника органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності, а переведення до іншої гауптвахті Служби правопорядку — за рішенням начальника Служби правопорядку за поданням начальника органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності.

15. Засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців розміщують у камерах із дотриманням таких умов: військовослужбовців офіцерського складу — окремо від інших категорій військовослужбовців; військовослужбовців сержантського (старшинського) складу — окремо від військовослужбовців рядового складу; військовослужбовців строкової військової служби — окремо від військовослужбовців, які проходять службу за контрактом; засуджених, узятих під варту, та затриманих військовослужбовців-жінок — окремо від військовослужбовців-чоловіків; засуджених військовослужбовців, яких уперше притягнуто до кримінальної відповідальності, — окремо від засуджених, які раніше притягувалися до кримінальної відповідальності;

засуджених військовослужбовців, які раніше працювали в правоохоронних органах, органах юстиції та суді, — окремо від інших засуджених військовослужбовців.

У разі потреби та з метою захисту засудженого, узятю під варту, заарештованого та затриманого військовослужбовця від можливих посягань на його життя з боку інших військовослужбовців чи запобігання винчненню ним нового правопорушення або за наявності медичного висновку за мотивованим рішенням начальника органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності його можуть тримати в одиночній камері.

16. Порядок і умови прийняття, утримання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців визначаються Міністерством оборони України.

17. Засуджених та заарештованих військовослужбовців на підставі письмового розпорядження на виконання робіт, виданого начальником гауптвахті Служби правопорядку, можуть залучати до робіт із господарського обслуговування гауптвахті та прилеглої до неї території. Тривалість виконання робіт не повинна перевищувати дві години на добу.

Засуджені та заарештовані військовослужбовці виводяться на роботи за категоріями під наглядом вивідного (помічника начальника чергової зміни), який під час роботи забезпечує ізоляцію від контакту з іншими засудженими та заарештованими військовослужбовцями.

18. Засуджені, взяті під варту, та заарештовані військовослужбовці забезпечуються речовим майном у порядку, визначеному Міністерством оборони України.

19. Засудженим, взятим під варту, заарештованим та затриманим військовослужбовцям несуть матеріальну відповідальність за завдані ними збитки відповідно до законодавства.

20. Заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та зброя застосовуються до засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців особовим складом чергової зміни та посадовими особами органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності відповідно до законодавства, про що начальник чергової зміни і службові особи органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності негайно доповідати начальникові органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності та повідомляють відповідному прокуророві.

Обладнання гауптвахті

21. Гауптвахта Служби правопорядку має приміщення для утримання засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців і окремі приміщення в органі управління Служби правопорядку в зоні відповідальності. У разі розміщення гауптвахті в одному будинку із черговою зміною підрозділу Служби правопорядку прохід засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців через приміщення Служби правопорядку не допускається.

22. На гауптвахті Служби правопорядку повинні бути: загальні та одиночні камери для засуджених військовослужбовців офіцерського складу, військової служби за контрактом, призваних на військову службу під час мобілізації та строкової військової служби, а також військовослужбовців-жінок; загальні та одиночні камери для військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які підозрюються у винчненні кримінального правопорушення, обвинувачених (підсудних), до яких за вмотивованим рішенням суду обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту;

кімнати для тимчасово затриманих військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, яких затримано за винчнення адміністративних правопорушень, за винчнення кримінальних правопорушень, до передачі їх органам досудового розслідування, а також затриманих без документів до встановлення особи.

В одиночних камерах повинні бути нари, які зачиняються на замок удень, або ліжко з дерев'яним лежаком, тумбочка, стіл, табурет.

У загальних камерах повинні бути ліжка з дерев'яним лежаком, тумбочки, столи, лави (табурети), полиці для книг, баки з питною водою, обладнані фонтанчиками. Загальні та одиночні камери обладнуються відгородженими санвузлами з дверцятами, умивальниками з проточною гарячою і холодною водою, примусовою механічною вентиляцією з можливістю подачі теплого повітря в холодну пору року.

23. Кімнати камер для засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців, гауптвахті Служби правопорядку має такі приміщення: кімнату для допиту засуджених, узятих під варту, та затриманих військовослужбовців;

приміщення чергової зміни (якщо воно не розташоване в будинку (приміщенні) органу управління Служби правопорядку в зоні відповідальності);

кімнату начальника гауптвахті;

кімнату для роботи штатного складу гауптвахті;

окреме приміщення для приготування (підігрівання) їжі з необхідними виробничими, допоміжними та побутовими приміщеннями;

ідальню;

кімнату для зберігання особистих речей засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців, обладнану стелажима (вішалками);

кімнату для вмивання;

душову кімнату;

внутрішні або зовнішні туалети;

кімнату для проведення медичного огляду;

кімнату для проведення процесуальних дій у режимі відеоконференції;

кімнату для проведення короткострокових та тривалих побачень;

кімнату (місце) для побутового обслуговування;

приміщення (місце) для виконання фізичних вправ;

прогулянкові камери (майданчик для прогулянок);

місце для зберігання книжкового фонду, газет та журналів.

24. У кімнаті начальника гауптвахті повинні бути стіл, два — три стільці (табурети), ліжко, вішалка, а також металевий сейф для документів, грошей і цінних речей, прийнятих на зберігання від засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців.

25. Двері та вікна в камерах і місцях загального користування (у кімнатах для вмивання, туалетат) обладнуються металевими ґратами. Двері камер обладнують оглядовими вікнами. У коридорах гауптвахті повинні бути шафи, які зачиняються на замки, для зберігання приладдя для чищення одягу та взуття, курток і головних уборів. Ключі від шаф зберігаються у начальника чергової зміни. Гауптвахта обладнується радіотелефонами для прослуховування радіопередач.

26. У кожній гауптвахті повинні бути прогулянкові камери (майданчик для прогулянок), які розташовуються на території гауптвахті та з'єднуються з приміщенням гауптвахті наземними переходами чи прилягають до них, і місце для проведення занять із строювйої підготовки. Стіни прогулянкових камер (майданчика для прогулянок) повинні бути завищені не менш як 2 метри.

Допускається обладнання стін прогулянкових камер (майданчика для прогулянок) металевою решіткою з вічками не більше 15х15 сантиметрів, товщина прута —

не менше 10 міліметрів (металевую сіткуо «рабиця» з вічками не більше 5 х 5 сантиметрів).

На кожную особу, яка виводиться на прогулянку, повинно припадати 2,5-3 квадратні метри площі прогулянкової камери (майданчика для прогулянок).

27. Вхідні двері у приміщення гауптвахті, двері (у разі потреби вікна) камер, вихід у двір для прогулянок обладнуються автономною сигналізацією, яка виводиться на пульт начальника чергової зміни.

28. Особливості обладнання приміщень гауптвахті, де тримають засуджених, узятих під варту, заарештованих та затриманих військовослужбовців, визначаються Міністерством оборони України».

4. У Дисциплінарному статуті Збройних Сил України, затверджену Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 197 із наступними змінами):

1) у преамбулі: частину першу після слів «під час проходження» доповнити словами «навчальних (перевірочних) і спеціальних»; частину четверту викласти в такій редакції:

«Для цього Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями»;

2) у статті 1 слова «військовими статутами» замінити словами «статутами Збройних Сил України»;

3) абзац третій статті 3 після слова «дотримання» доповнити словами «Конституції та законів України», а слова «військових статутів» замінити словами «статутів Збройних Сил України»;

4) у статті 4:

в абзаці другому слова «військових статутів» замінити словами «статутів Збройних Сил України»;

в абзаці третьому слова «та військову» виключити;

в абзаці четвертому слова «військовими статутами» замінити словами «статутами Збройних Сил України»;

5) у статті 5:

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

«5. За стан військової дисципліни у з'єднанні, військовій частині (підрозділі), закладі та установі відповідає командир»;

у частині другій слово «(начальників)» виключити;

6) у статті 6:

у частині третій слова «законами та військовими статутами» замінити словами «статутами Збройних Сил України», а слова «арешту винного й» виключити;

7) статтю 8 викласти в такій редакції:

«8. Командири, посади яких у цьому Статуті не визначені, користуються дисциплінарною владою стосовно підлеглих військовослужбовців згідно з військовим званням, передбаченим їх посадою:

а) молодший сержант (старшина 2 статті), сержант (старшина 1 статті) — владою командира відділення;

б) старший сержант (головний старшина) — владою головного сержанта взводу;

в) перший сержант (головний корабельний старшина, штаб-сержант (штаб-старшина), майстер-сержант (майстер-старшина), старший майстер-сержант (старший майстер-старшина), головний майстер-сержант (головний майстер-старшина) — владою головного сержанта роти;

г) молодший лейтенант, лейтенант, старший лейтенант — владою командира взводу (групи);

г) капітан (капітан-лейтенант) — владою командира роти (корабля 4 рангу);

д) майор, підполковник (капітан 3 рангу, капітан 2 рангу) — владою командира батальйону (корабля 3 рангу);

е) полковник, генерал-майор (капітан 1 рангу, контр-адмірал) — владою командира бригади (полку, корабля 1 рангу);

є) генерал-лейтенант (вище-адмірал) — владою командира корпусу;

ж) генерал-полковник (адмірал), генерал армії України — владою командувача військ оперативного командування Збройних Сил України»;

8) частину першу статті 9 викласти в такій редакції:

«9. Заступники командирів з'єднань, військових частин (підрозділів), закладів, установ та організацій користуються стосовно підлеглих дисциплінарною владою на один ступінь нижчою, ніж їх безпосередні командири»;

9) статті 10-12 викласти в такій редакції:

«10.Військовослужбовці офіцерського складу під час перебування з підрозділами у відрадженні як їх командири (начальники), а також під час виконання визначеного наказом командира військової частини самостійного завдання поза місцем дислокації військової частини користуються дисциплінарною владою на один ступінь вищою за владу, передбачену посадою, яку вони обіймають. Військовослужбовці рядового, сержантського і старшинського складу, призначені начальниками команд, у зазначених випадках користуються дисциплінарною владою командира взводу.

11. Особи офіцерського складу, призначені командирами підрозділів слухачів, курсантів вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів, користуються дисциплінарною владою стосовно підлеглих на один ступінь вищою за владу, передбачену посадою, яку вони обіймають.

12. Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України, Міністр оборони України, начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України, керівники державних органів, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, утворені відповідно до законів України, Голова Служби зовнішньої розвідки України, Голова Служби безпеки України, Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, командувач Національної гвардії України, Голова Державної прикордонної служби України, Голова Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту, начальник Управління державної охорони України, керівники інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями користуються дисциплінарною владою в повному обсязі цього Статуту, крім відповідних повноважень, визначених цим Статутом для кожного з них особисто.

Міністр внутрішніх справ України також має право нагороджувати відомчими заохочувальними відзнаками Міністерства внутрішніх справ України військовослужбовців Державної прикордонної служби України.

Заступники Міністра оборони України, командувачі видів,окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, заступники керівників державних органів, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, утворені відповідно до законів України, Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями користуються стосовно підлеглих військовослужбовців дисциплінарною владою командувача виду Збройних Сил України.

Керівники (начальники) регіональних (територіальних) органів і регіональних (територіальних) органів управління військових формувань, утворених відповідно до законів України, Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інші утворені відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями користуються стосовно підлеглих військовослужбовців дисциплінарною владою командувача військ оперативного командування.

Керівники (начальники) структурних підрозділів Міністерства оборони України і Генерального штабу Збройних Сил України, головних органів військового управління інших утворених відповідно до законів України військових формувань, Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту, Адміністрації Державної спеціальної служби зв'язку та захисту інформації України, Державної прикордонної служби України, Управління державної охорони України, начальники функціональних підрозділів Центрального управління Служби безпеки України із статусом головного управління і ще, начальники регіональних органів Служби безпеки України користуються стосовно підлеглих військовослужбовців дисциплінарною владою командира корпусу»;

10) статті 15-44 та назви відповідних підрозділів розділу II виключити;

11) включити розділ II після статті 14 нові підрозділи та статті 15-33 такого змісту: «Заохочення, які застосовуються до військовослужбовців

15. До військовослужбовців застосовуються такі заохочення:

а) схвалення;

б) подяка;

в) додаткове звільнення з розташування військової частини або корабля на берег поза чергою (для військовослужбовців строкової військової служби та курсантів вищих військових навчальних закладів, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти);

г) повідомлення батькам або колективу за місцем роботи чи навчання військовослужбовця до призову (вступу) на військову службу про зразкове виконання ним військового обов'язку та отримані заохочення;

г) додаткова відпустка строком до 5 діб (для військовослужбовців строкової військової служби);

д) грамота;

е) цінний подарунок;

є) грошова премія;

ж) занесення прізвища військовослужбовця до Книги пошани військової частини (корабля);

з) дострокове присвоєння чергового військового звання;

и) почесні нагрудні знаки;

і) відомчі заохочувальні відзнаки.

Права командирів (начальників) щодо застосування заохочень до підлеглих військовослужбовців

16. Командир відділення, головний сержант (заступник командира) взводу мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а» та «б» статті 15 цього Статуту.

17. Головний сержант роти, головний сержант (головний старшина) батальйону (корабля 3 рангу), головний сержант (головний старшина) бригади (полку, корабля 1 рангу), командир взводу мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«в» статті 15 цього Статуту.

18. Головний сержант (головний старшина) з'єднання, окремого роду військ (сил), виду Збройних Сил України мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а», «б» та «в» статті 15 цього Статуту.

19. Головний сержант Збройних Сил України має право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«в» та «д» статті 15 цього Статуту.

20. Командир роти (корабля 4 рангу), командир батальйону (корабля 3 рангу) мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«в» статті 15 цього Статуту.

21. Командир окремого батальйону (корабля 2 рангу) має право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«ж» статті 15 цього Статуту.

22. Командир бригади (полку, корабля 1 рангу) має право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«ж», а також пунктом «з» (до майстер-сержанта (майстер-старшини) включно) статті 15 цього Статуту.

23. Командир корпусу, командувач військ оперативного командування, командувач виду, окремого роду військ (сил) Збройних Сил України мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»-«ж», а також «з» (до підполковника включно) статті 15 цього Статуту.

24. Керівники військових формувань, утворених відповідно до законів України, Голова Служби зовнішньої розвідки України, Голова Служби безпеки України, Голова Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, командувач Національної гвардії України, Голова Державної прикордонної служби України, Голова Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту, начальник Управління державної охорони України, командувачі видів, окремих родів військ (сил) Збройних Сил України, крім того, мають право застосовувати заохочення, передбачене пунктом «і» статті 15 цього Статуту.

Порядок застосування заохочень

25. Командири (начальники) у межах прав, передбачених статтями 16-24 цього Статуту, можуть застосовувати заохочення у виді схвалення, оголошення подяки та нагородження грамотою, цінним подарунком, грошовою премією як до окремого військовослужбовця, так і до всього особового складу підрозділу, військової частини.

26. Заохочення оголошуються, як правило, перед строем або на зборах (нарадах).

27. Надання додаткового звільнення з розташування військової частини чи з корабля на берег поза чергою реалізується у дні та години, встановлені для цього командиром військової частини.

28. Додаткова відпустка як заохочення застосовується лише для військовослужбовців строкової військової служби і надається за високі показники в бойовій (оперативній) підготовці, пильності та відмінну службу, вмілу експлуатацію озброєння, бойові техніки та оголошується наказом по військовій частині.

Додаткова відпустка надається, як правило, разом з основною відпусткою військовослужбовця, а в разі використання основної відпустки додаткова відпустка надається протягом місяця з дня оголошення заохочення.

29. Чергове військове звання достроково може бути присвоєне військовослужбовцям один раз за весь період проходження військової служби.

30. Занесення прізвища до Книги пошани військової частини застосовується до військовослужбовців, які досягли високих показників у бойовій (оперативній) підготовці і особливо відзначилися під час виконання військового обов'язку. При цьому військовослужбовцю вручається витяг із Книги пошани, підписаний командиром військової частини (корабля).

31. З метою відзначення особистих досягнень у професійній, службовій діяльності, за бездоганну службу та особливі заслуги під час виконання службових обов'язків військовослужбовців, працівники військових формувань та інші особи можуть нагороджуватися відповідними почесними нагрудними знаками та відомчими заохочувальними відзнаками.

32. Відзнакою «Імenna вогнепальна зброя» нагороджує Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України.

33. Міністр оборони України, керівники інших центральних органів виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування, нагороджують відомчими заохочувальними відзнаками «Вогнепальна зброя» і «Холодна зброя». Це почесні відомчі заохочувальні відзнаки, якими нагороджуються військовослужбовці за визначні заслуги в забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтриманні високої бойової готовності військ (сил), зміцненні національної безпеки, боротьбі зі злочинністю, захисті конституційних прав та свобод людини і громадянина, за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені при цьому честь і доблесть»;

12) частину четверту статті 45 викласти в такій редакції:

«Усі дисциплінарні стягнення, крім пониження у військовому званні, пониження в посаді, звільнення з військової служби за службовою невідповідністю, накладені на військовослужбовців і не зняті до дня звільнення їх у запас чи відставку, вважаються знятими з дня виключення військовослужбовця із списків особового складу військової частини (військового навчального закладу, установи тощо)»;

13) частину першу статті 46 викласти в такій редакції:

«

ОРІЄНТИР № 47

рангу), командир взводу мають право застосовувати стягнення, передбачені пунктами «а»–«г» статті 48 цього Статуту.

51. Головний сержант (головний старшина) з'єднання, окремого роду військ (сил), виду Збройних Сил України мають право застосовувати стягнення, передбачені пунктами «а»–«г» статті 48 цього Статуту.

52. Головний сержант Збройних Сил України має право застосовувати стягнення, передбачені пунктами «а»–«г» статті 48 цього Статуту.

53. Командир роти (корабля 4 рангу), командир батальйону (корабля 3 рангу) мають право застосовувати заохочення, передбачені пунктами «а»–«г» статті 48 цього Статуту.

54. Командир окремого батальйону (корабля 2 рангу), а також командир окремої військової частини, який користується дисциплінарною владою командира батальйону (корабля 3 рангу), має право застосовувати стягнення, визначені в пунктах «а»–«г» статті 48 цього Статуту (крім попередження про неповну службу відповідність осіб офіцерського складу).

55. Командир бригади (полку, корабля 1 рангу) має право застосовувати стягнення, передбачені пунктами «а»–«г», а також пунктами «д»–«ж» (до майстер-сержанта (майстер-старшини) включно) статті 48 цього Статуту.

56. Командир корпусу, командував військ оперативного командування, командував вид, окремого роду військ (сил) Збройних Сил України має право застосовувати стягнення, передбачені пунктами «а»–«ж» (до підполковника включно) статті 48 цього Статуту»;

17) статті 79 і 80 викласти в такій редакції:

«79. Особи рядового, сержантського (старшинського) та офіцерського складу, які перебувають у запасі або у відставці та носять військову форму одягу, за вчинення правопорушення, що ганьбить військову честь і гідність військового звання, можуть бути позбавлені права носіння військової форми одягу.

80. Позбавлення права носіння військової форми одягу може бути здійснено посадовою особою, яка надала таке право, або особою, вищою за посадою»;

18) у статті 85:

частину першу викласти в такій редакції:

«85. Службове розслідування призначається письмовим наказом командира (начальника), який прийняв рішення притягти військовослужбовця до дисциплінарної відповідальності. Воно може бути проведено особисто командиром (начальником), допущено військовослужбовцю офіцерського складу, а в разі вчинення правопорушення військовослужбовцем рядового, сержантського (старшинського) складу — також військовослужбовцю сержантського (старшинського) складу»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Порядок проведення службового розслідування у Збройних Силах України визначається наказом Міністерства оборони України, в інших військових формуваннях, правоохоронних органах спеціального призначення — наказами державних органів, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, утворені відповідно до законів України, правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України»;

19) у частині першій статті 86 слова «приймає рішення про накладення дисциплінарного стягнення» замінити словами «який призначив службове розслідування, приймає рішення про притягнення військовослужбовця до дисциплінарної відповідальності та визначає вид дисциплінарного стягнення»;

20) частину другу статті 87 викласти в такій редакції:

«Дисциплінарне стягнення не може бути накладено після шести місяців з дня виявлення правопорушення. До зазначеного строку не зараховується час проведення службового розслідування, перебування військовослужбовця на лікуванні, у відпустці, під вартою, а також час відсутності на службі без поважних причин»;

21) у статті 91 слова «або поєднувати одне стягнення з іншим» виключити, а слово «покарання» замінити словами «притягнення до дисциплінарної відповідальності»;

22) у частині першій статті 92 слова «покарання» замінити словами «притягнення до дисциплінарної відповідальності»;

23) статтю 94 доповнити частиною другою такого змісту:

«Старший командир (начальник) також може скасовувати дисциплінарні стягнення, накладені молодшим командиром (начальником), якщо стягнення накладено на військовослужбовця без достатніх на те підстав або з порушенням визначених законодавством строків чи порядку притягнення до дисциплінарної відповідальності»;

24) частину першу статті 96 доповнити третім реченням такого змісту: «До зазначеного строку не зараховується час перебування військовослужбовця на лікуванні та у відпустці»;

25) статтю 99 виключити;

26) статтю 102 викласти в такій редакції:

«102. Дисциплінарне стягнення у вигляді попередження про неповну службу відповідність застосовується один раз за час перебування військовослужбовця на штатній посаді і накладається наказом посадової особи, який цим Статутом надано таке право.

Кандидатура військовослужбовця, на якого накладено дисциплінарне стягнення у вигляді попередження про неповну службу відповідність, не подається протягом строку дії дисциплінарного стягнення до присвоєння чергового військового звання.

Якщо протягом шести місяців після накладення такого стягнення військовослужбовець не виправив свої поведінки і вчинив правопорушення, приймається рішення про переміщення військовослужбовця на нижчу посаду або звільнення з військової служби.

Подання необхідних документів здійснюється в установленому порядку»;

27) у статті 104:

у пункті «а» слова «солдатів (матросів), сержантів (старшин)» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу»;

у пункті «б» слова «прапорщиків (мічманів) та офіцерів» замінити словами «військовослужбовців молодшого та старшого офіцерського складу»;

у пункті «в» слова «генералів і адміралів» замінити словами «військовослужбовців вищого офіцерського складу»;

28) у статті 106:

у частині першій слова «(крім зауваження)» виключити;

частину третю викласти в такій редакції:

«Якщо накладені на військовослужбовця такі дисциплінарні стягнення, як зауваження, догана і суворого догана, після закінчення року після їх накладення не були зняті і він не вчинив за цей час іншого правопорушення, за яке був притягнутий до дисциплінарної відповідальності, у відповідній графі розділу «Стягнення» робиться запис про зняття стягнення у зв'язку із закінченням строку»;

29) у статті 107:

у частині першій:

у пункті «а» слова «солдатів та сержантів» замінити словами «військовослужбовців рядового, сержантського (старшинського) складу»;

у пункті «б» слова «прапорщиків та офіцерів» замінити словами «військовослужбовців офіцерського складу»;

у пункті «в» слова «матросів і старшин» та «мічманів та офіцерів» замінити відповідно словами «військовослужбовців рядового і сержантського (старшинського) складу» та «військовослужбовців офіцерського складу»;

у частині другій слова «генералів (адміралів)» та «вищому за рангом» замінити відповідно словами «військовослужбовців вищого офіцерського складу» та «вищого рівня»;

30) у статті 108 слово «дивізій» виключити;

31) розділ V викласти в такій редакції:

«Розділ V

ПРОПОЗИЦІЇ, ЗАЯВИ ТА СКАРГИ

110. Усі військовослужбовці мають право надсилати заяви чи скарги або особисто звертатися до посадових осіб, органів військового управління, органів управління Служби правопорядку, органів, які проводять досудове слідство, та інших державних органів у разі:

прийняття незаконних рішень, дій (бездіяльності) стосовно них командирами (начальниками) або іншими військовослужбовцями, порушення їх прав, законних інтересів та свобод;

незаконного покладення на них обов'язків або незаконного притягнення до відповідальності.

111. Заява чи скарга з інших питань службової діяльності подається безпосередньому командирів (начальників) тієї особи, дії якої він оскаржує, а в разі, якщо особи, які подають скаргу, не знають, з чієї вини порушені їх права, заява чи скарга подається в порядку підпорядкованості. У такому самому порядку подаються пропозиції.

112. Військовослужбовці, які подали заяву чи скаргу, мають право:

особисто викласти свої аргументи особі, яка перевіряє заяву чи скаргу, звернутися з вимогою залучити до розгляду свідків;

подати додаткові матеріали, що стосуються справи, або клопотати, щоб їх вимагав командир (начальник) або орган, який розглядає заяву чи скаргу;

бути присутнім під час розгляду заяви чи скарги;

одержати письмову відповідь про результати розгляду заяви чи скарги;

ознайомитися з матеріалами перевірки заяви чи скарги;

оскаржити прийняте за їх заявою чи скаргою рішення в суді;

вимагати відшкодування завданих їм збитків у встановленому законом порядку.

113. Ніхто не може бути скривджений на службі чи притягнутий до відповідальності за те, що він подав пропозицію, заяву чи скаргу.

Подання скарги військовослужбовцями не звільняє їх від виконання своїх службових обов'язків і наказів командирів (начальників).

Забороною подавати скаргу під час бойового чергування, перебування у строю (крім скарг, поданих під час опитування військовослужбовців), на варті (вахті), а також у добовому наряді, під час занять.

114. У разі якщо військовослужбовець виявив факти розкрадання чи псування військового майна, незаконного витрачання коштів, зловживання у забезпеченні військо-

вим майном, недоліки у стані озброєння та бойової техніки чи інші факти, які заподіють шкоду Збройним Силам України, він повинен доповісти про це безпосередньому командирів (начальників), а також може надіслати письмову заяву старшому командирів (начальників) до начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України включно або до органу військового управління, органу управління Служби правопорядку, органу, який проводить досудове слідство, та іншого державного органу.

115. Вимоги до звернення військовослужбовця, порядок розгляду пропозицій, заяв та скарг, строки розгляду, права військовослужбовця під час розгляду заяви чи скарги, обов'язки командирів, органів військового управління щодо розгляду звернень військовослужбовців регулюються законодавством України про звернення громадян, нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України, Міністерства оборони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

116. Під час опитування військовослужбовців пропозиція, заява чи скарга може бути подана усно або в письмовій формі безпосередньо на ім'я командира (начальника), який проводить опитування.

117. Пропозиція, заява чи скарга вважаються вирішеними, якщо розглянуто всі порушені в них питання, вжито необхідних заходів або надано вичерпні відповіді.

Відмова у вирішенні питань, викладених у пропозиції, заяві чи скаргі, доводиться до відома військовослужбовців, які їх подали, у письмовій формі з посиланням на акти законодавства із зазначенням причин відмови та роз'ясненням порядку оскарження прийнятого рішення.

118. Командири військових частин, начальники органів військового управління зобов'язані проводити особистий прийом військовослужбовців, членів їх сімей, а також інших громадян з питань, що стосуються діяльності військової частини.

Прийом проводиться регулярно у встановлені дні та години.

Звернення на особистому прийомі реєструються. Питання, які неможливо вирішити безпосередньо під час особистого прийому, розглядаються в такому самому порядку, що і письмові звернення.

119. Інформація щодо пропозицій, заяв і скарг в день їх надходження вноситься до журналу реєстрації пропозицій, заяв і скарг громадян (додаток 4 до цього Статуту), який ведеться і зберігається в кожній військовій частині, закладі та установі.

Командири (начальники) зобов'язані не рідше одного разу на квартал проводити аналіз та перевірку стану роботи з розгляду та прийняття рішень щодо пропозицій, заяв і скарг.

Журнал реєстрації пропозицій, заяв і скарг громадян повинен бути пронумерований, прошнурований, скріплений мастиковою печаткою та завірений командиром військової частини.

Інформація про скарги і заяви військовослужбовців, висловлені під час інспектування (перевірки), до журналу реєстрації пропозицій, заяв і скарг громадян не вноситься.

120. У журналі реєстрації пропозицій, заяв і скарг громадян робиться запис про рішення, прийняте щодо кожної пропозиції, заяви чи скарги.

Для перевірки своєчасності та правильності виконання прийнятих рішень журнал реєстрації пропозицій, заяв і скарг громадян подається щомісяця командирів (начальників), а також на вимогу особи, яка проводить інспектування»;

32) у примітці до додатка 3 слова «військового звання прапорщик, мічман» виключити;

33) у тексті Статуту слова «військово-навчальні», «строкова служба» в усіх відмінках замінити відповідно словами «військові навчальні», «строкова військова служба» у відповідному відмінку.

5. У статті 12 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225; 2007 р., № 33, ст. 442) слова «прапорщиками», «прапорщиків та» виключити.

6. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2012 р., № 22, ст. 217; 2013 р., № 14, ст. 89, № 37, ст. 490; 2014 р., № 29, ст. 942):

1) частини другу і третю статті 5 викласти в такій редакції:

«2. Встановлюються такі військові звання:

Армійські	Корабельні
Рядовий склад	
рекрут	рекрут
солдат	матрос
старший солдат	старший матрос
Сержантський і старшинський склад	
Молодий сержантський і старшинський склад	
молодший сержант	старшина 2 статті
сержант	старшина 1 статті
Старший сержантський і старшинський склад	
старший сержант	головний старшина
перший сержант	головний корабельний старшина
штаб-сержант	штаб-старшина
Вищий сержантський і старшинський склад	
майстер-сержант	майстер-старшина
старший майстер-сержант	старший майстер-старшина
головний майстер-сержант	головний майстер-старшина
Офіцерський склад	
Молодий офіцерський склад	
молодший лейтенант	молодший лейтенант
лейтенант	лейтенант
старший лейтенант	старший лейтенант
капітан	капітан-лейтенант
Старший офіцерський склад	
майор	капітан 3 рангу
підполковник	капітан 2 рангу
полковник	капітан 1 рангу
Вищий офіцерський склад	
генерал-майор	контр-адмірал
генерал-лейтенант	віце-адмірал
генерал-полковник	адмірал
генерал армії України	

3. До військових звань осіб офіцерського складу юридичної та медичної служб Збройних Сил України та інших військових формувань, які мають відповідну освіту та займають відповідну штатну посаду, додаються слова «юстиції» та «медичної служби»;

2) частину першу статті 22 викласти в такій редакції:

«1. Граничний вік перебування на військовій службі встановлюється:

1) для військовослужбовців рядового, молодшого сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, — до 45 років;

2) для військовослужбовців старшого сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, — до 50 років;

3) для військовослужбовців вищого сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, — до 55 років;

4) для військовослужбовців молодшого офіцерського складу — до 45 років;

5) для військовослужбовців старшого офіцерського складу: майорів (капітанів 3 рангу), підполковників (капітанів 2 рангу) — до 50 років; полковників (капітанів 1 рангу) — до 55 років;

6) для військовослужбовців вищого офіцерського складу — до 60 років».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім пункту 6 розділу І, який набирає чинності через десять місяців з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. З метою врегулювання питань пенсійного забезпечення громадян, які були звільнені з військової служби та яким були присвоєні військові звання до набрання чинності цим Законом, привіртняти військові звання рядового, сержантського і старшинського складу в таких співвідношеннях:

1) армійські військові звання:

Рядовий склад	
рядовий, солдат	солдат
ефрейтор, старший солдат	старший солдат
Сержантський склад	
молодший сержант, сержант	молодий сержант, сержант
старший сержант	старший сержант
старшина	перший сержант
прапорщик	штаб-сержант
старший прапорщик	майстер-сержант
2) корабельні військові звання:	

Рядовий склад	
матрос	матрос
старший матрос	старший матрос
Старшинський склад	
старшина 2 статті, старшина 1 статті	старшина 2 статті, старшина 1 статті
головний старшина	головний старшина
головний корабельний старшина	головний корабельний старшина
мічман	штаб-старшина
старший мічман	майстер-старшина

3) військові звання «рекрут», «старший майстер-сержант», «старший майстер-старшина», «головний майстер-сержант» та «головний майстер-старшина» визнаються як такі, що не мали еквівалентів у попередньому та чинному на час прийняття цього Закону переліку військових звань. Військове звання «рекрут» є військовим званням громадянина, який проходить випробувальний термін щодо прийняття на військову службу за контрактом, до прийняття ним Військової Присяги.

3. Кабінету Міністрів України у десятимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити проведення Міністерством оборони України та військовими формуваннями України перестатації військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу у військових званнях та унормування питання проходження військової служби особами, яким були присвоєні військові звання до набрання чинності цим Законом, в порядку, визначеному Міністерством оборони України.

Президент України В. ЗЕПЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 жовтня 2019 року
№ 205-IX



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» щодо запровадження середньострокового планування розвитку та утримання автомобільних доріг загального користування

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 60 із наступними змінами) такі зміни:

1. У статті 3:

1) абзац перший пункту 2 частини четвертої викласти в такій редакції:

«2) субвенцію з Державного бюджету України місцевим бюджетам на фінансування будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, виплату приватному партнеру/концесіонеру плати за експлуатаційну готовність автомобільної дороги загального користування та інших виплат у порядку та на умовах, передбачених договором, укладеним у рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійним договором, а також вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах (у тому числі проєктно-вишукувальних, науково-дослідних робіт, функціонування інформаційно-аналітичних систем, паспортизації, технічного нагляду, обстеження стану доріг, окрема залучення інженера-консультанта), яка розподіляється між місцевими бюджетами залежно від протяжності автомобільних доріг загального користування місцевого значення відповідної адміністративно-територіальної одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому»;

2) частину шосту викласти в такій редакції:

«Державна цільова економічна програма розвитку автомобільних доріг загально-го користування державного значення на відповідний період з переліком автомобільних доріг, на яких заплановано роботи з будівництва, реконструкції, капітального та поточного середнього ремонту, із зазначенням обсягів та джерел фінансування таких робіт у розрізі балансоутримувачів, затверджується Кабінетом Міністрів України»;

3) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

«Складені відповідно до Державної цільової економічної програми розвитку автомобільних доріг загального користування державного значення на відповідний період перелік об'єктів будівництва, реконструкції, капітального та поточного середнього ремонту автомобільних доріг загального користування державного значення, із зазначенням обсягів бюджетних коштів для фінансового забезпечення таких об'єктів, щорічно затверджується Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частиною сьому — десяту вважати відповідно частинами восьмою — одинадцятою;

4) у частині восьмій статті 3 слова «та з подальшим погодженням із Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету» виключити.

2. Статтю 4 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«За рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, міських, селищних та сільських рад кошти територіальних дорожніх фондів можуть спрямовуватися на нове будівництво, реконструкцію, ремонт та експлуатаційне утримання автомобільних доріг загального користування державного значення».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕПЕНСЬКИЙ

м. Київ
12 листопада 2019 року
№ 282-IX



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про публічні закупівлі» у зв'язку з відокремленням діяльності з транспортування природного газу

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 грудня 2019 р. № 1039
Київ

Про затвердження Порядку здійснення
дисциплінарного провадження

Відповідно до статті 71 Закону України «Про державну службу» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок здійснення дисциплінарного провадження, що додається.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1039

ПОРЯДОК
здійснення дисциплінарного провадження

Загальні питання

1. Цей Порядок визначає процедуру здійснення дисциплінарними комісіями з розгляду дисциплінарних справ (далі — дисциплінарна комісія) дисциплінарних провадженнь стосовно державних службовців.

2. Процедура здійснення дисциплінарного провадження передбачає:

- прийняття рішення про порушення дисциплінарного провадження;
- формування дисциплінарної комісії та її склад;
- визначення повноважень дисциплінарної комісії;
- визначення основних засад роботи дисциплінарної комісії;
- формування дисциплінарної справи;
- прийняття рішення за результатами розгляду дисциплінарної справи.

Прийняття рішення про порушення
дисциплінарного провадження

3. Рішення про порушення дисциплінарного провадження приймає:

- 1) міністр — стосовно державного секретаря відповідного міністерства;
 - 2) суб'єкт призначення — стосовно інших державних службовців:
- Кабінет Міністрів України — щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А»;
- голова місцевої держадміністрації — щодо державних службовців, які займають посади державної служби категорії «Б» та здійснюють повноваження керівників державної служби в державних органах, а також їх заступників;
- керівник державної служби в державному органі (далі — керівник державної служби) — щодо інших державних службовців, які займають посади державної служби категорії «Б» і «В».

4. Дисциплінарне провадження розпочинається з моменту прийняття рішення про порушення дисциплінарного провадження та завершується прийняттям рішення про накладення на державного службовця, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження (далі — державний службовець), дисциплінарного стягнення чи закриття дисциплінарного провадження.

5. Строк здійснення дисциплінарного провадження визначається міністром або суб'єктом призначення з урахуванням встановленого законодавством строку притягнення державного службовця до дисциплінарної відповідальності.

Тривалість здійснення дисциплінарного провадження не може перевищувати 15 календарних днів. За потреби зазначений строк може бути продовжений міністром або суб'єктом призначення, але не більш як до одного місяця.

6. Обставини, що виключають можливість застосування до державного службовця дисциплінарного стягнення, визначаються Законом України «Про державну службу» (далі — Закон).

Формування дисциплінарної комісії та її склад

7. Для здійснення дисциплінарного провадження з метою визначення ступеня вини, характеру і тяжкості вчиненого дисциплінарного проступку утворюється дисциплінарна комісія.

8. Дисциплінарною комісією стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А», є Комісія з питань вищого корпусу державної служби (далі — Комісія).

Дисциплінарну комісію стосовно державних службовців, які займають посади державної служби категорії «Б» та здійснюють повноваження керівників державної служби в державних органах, а також їх заступників, утворює суб'єкт призначення.

Дисциплінарну комісію стосовно інших державних службовців, які займають посади державної служби категорії «Б» і «В», утворює керівник державної служби у кожному державному органі.

9. Склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок провадження діяльності Комісії визначено Положенням про Комісію з питань вищого корпусу державної служби, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. № 243 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 28, ст. 1115).

10. Дисциплінарна комісія діє у складі не менше трьох членів.

Склад дисциплінарної комісії затверджується наказом керівника державної служби.

До складу дисциплінарної комісії повинно бути включено щонайменше одну особу, яка має юридичну освіту не нижче другого (магістрського) рівня та досвід роботи за фахом, а також представника служби управління персоналом, які є працівниками органу, в якому утворюється відповідна дисциплінарна комісія.

11. До роботи Комісії, дисциплінарної комісії за її рішенням можуть залучатися відповідні експерти (фахівці).

Як експерти (фахівці) не можуть бути залучені посадові особи державного органу, особисто заінтересовані у результатах дисциплінарного провадження та безпосередньо підпорядковані особі, стосовно якої здійснюється дисциплінарне провадження.

12. У разі неможливості утворення в державному органі дисциплінарної комісії дисциплінарний провадження щодо державних службовців зазначеного органу здійснюється дисциплінарною комісією державного органу вищого рівня в порядку підпорядкування.

У разі відсутності державного органу вищого рівня дисциплінарна комісія утворюється одноразово для здійснення конкретного дисциплінарного провадження за рішенням НАДС з урахуванням вимог цього Порядку за поданням особи, яка прийняла рішення про порушення дисциплінарного провадження.

Повноваження дисциплінарної комісії

13. Комісія, дисциплінарна комісія у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, що регулюють питання здійснення дисциплінарних проваджень, і цим Порядком.

14. Члени Комісії, дисциплінарної комісії несуть персональну відповідальність за повноту і об'єктивність висновків дисциплінарного провадження та за розголошення інформації про дисциплінарне провадження.

15. З числа членів Комісії обирається головуючий відкритим голосуванням більшістю голосів присутніх на засіданні Комісії членів строком на три місяці.

Головуючий скликає засідання Комісії та інформує присутніх на ньому про кворум, формує порядок денний засідання Комісії та виносить питання на голосування, оголошує результати голосування, забезпечує організацію підготовки, підписання та оприлюднення протоколів засідань та висновків Комісії.

16. З числа членів дисциплінарної комісії обираються її голова та секретар.

Голова дисциплінарної комісії організовує її роботу, призначає місце та дату проведення засідання дисциплінарної комісії та головує на ньому, визначає із членів дисциплінарної комісії доповідача, сприяє здійсненню учасниками дисциплінарного провадження їх прав та обов'язків, забезпечує об'єктивне та повне з'ясування обставин справи, вживає необхідних заходів для забезпечення на засіданні належного порядку та здійснює інші повноваження, які пов'язані із забезпеченням діяльності дисциплінарної комісії.

Секретар дисциплінарної комісії здійснює організаційне забезпечення роботи дисциплінарної комісії, формує порядок денний засідань дисциплінарної комісії, забезпечує ведення, формування та зберігання протоколів засідань дисциплінарної комісії, ознайомлення із матеріалами дисциплінарної справи членів дисциплінарної комісії та державного службовця та здійснює інші повноваження, які пов'язані із забезпеченням діяльності дисциплінарної комісії.

17. У разі відсутності на засіданні головуючого члени Комісії обирають з числа присутніх членів Комісії іншу особу, яка буде тимчасово головувати на відповідному засіданні.

У разі відсутності голови або секретаря дисциплінарної комісії під час засідання члени дисциплінарної комісії обирають її голову або секретаря на час проведення цього засідання.

18. Члени Комісії мають право ознайомлюватися з матеріалами, що належать до повноважень Комісії, висловлювати свою позицію під час засідання Комісії та брати участь у прийнятті рішень шляхом голосування, ініціювати в разі потреби скликання засідання Комісії, здійснювати інші повноваження, які пов'язані із забезпеченням діяльності Комісії, відповідно до Закону.

Члени дисциплінарної комісії мають право одержувати пояснення від державного службовця та від інших осіб щодо обставин справи, одержувати у підрозділах державного органу чи за запитом в інших державних органах необхідні документи або їх копії та доплатити до матеріалів дисциплінарної справи, одержувати консультації відповідних спеціалістів з питань, що стосуються дисциплінарного провадження.

Основні засади роботи дисциплінарної комісії

19. Формою роботи Комісії, дисциплінарної комісії є засідання.

Засідання Комісії, дисциплінарної комісії є правоможним, якщо на ньому присутні не менше двох третин її членів.

20. Фіксація проведення засідання за допомогою технічних засобів може здійснюватися за рішенням членів Комісії, дисциплінарної комісії та згоди державного службовця.

21. Усі рішення Комісії, дисциплінарної комісії ухвалюються простою більшістю голосів присутніх на засіданні її членів.

Члени Комісії, дисциплінарної комісії мають один голос та можуть голосувати «за» або «проти».

Під час голосування будь-які сумніви щодо наявності в діях державного службовця дисциплінарного проступку тлумачаться на його користь.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні Комісії або голови дисциплінарної комісії.

22. Рішення Комісії, дисциплінарної комісії оформляється протоколом.

У протоколі зазначаються прізвище та ініціали голови, секретаря і присутніх на засіданні членів дисциплінарної комісії, місце, дата проведення засідання, час початку і закінчення засідання, порядок денний, результати розгляду порядку денного, результати голосування за кожним пунктом порядку денного, прийняті рішення.

23. Комісія, дисциплінарна комісія на своєму засіданні приймає рішення про початок розгляду дисциплінарної справи.

Формування дисциплінарної справи

24. З метою збору інформації про обставини, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, для визначення ступеня вини, характеру і тяжкості дисциплінарного проступку Комісією, дисциплінарною комісією формується дисциплінарна справа.

25. Дисциплінарна справа повинна містити:

- дату і місце її формування;
- підстави для відкриття дисциплінарного провадження;
- характеристику державного службовця, складену його безпосереднім керівником, та інші відомості, що характеризують державного службовця;
- відомості щодо наявності чи відсутності дисциплінарних стягнень;
- пояснення державного службовця щодо обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, та/або акт про відмову від надання таких пояснень;
- пояснення безпосереднього керівника державного службовця з приводу обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження;
- пояснення інших осіб, яким відомі обставини, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження (за наявності);

належним чином завірени копії документів і матеріалів, що підтверджують та/або спростовують факт вчинення дисциплінарного проступку;

пропозиції Комісії або подання дисциплінарної комісії у державному органі з висновком про наявність чи відсутність у діях державного службовця дисциплінарного проступку та підстав для його притягнення до дисциплінарної відповідальності;

опис матеріалів, які містяться в дисциплінарній справі.

26. Документи та матеріали, що долучаються до дисциплінарної справи, повинні відповідати вимогам щодо документування управлінської інформації та організації роботи з документами в державному органі.

27. Дисциплінарна справа формується з урахуванням вимог порядку обліку та роботи з дисциплінарними справами, затвердженого НАДС.

28. З метою формування дисциплінарної справи Комісія, дисциплінарна комісія може звертатися до відповідних посадових осіб державного органу (його територіальних органів), у якому здійснюється дисциплінарне провадження, інших державних органів, підприємств, установ, організацій щодо надання відповідних пояснень, документів, матеріалів (належним чином завірених копій).

29. Формує дисциплінарну справу та здійснює її підготовку до розгляду:

Комісією — комітет з дисциплінарних проваджень;

дисциплінарною комісією — доповідач.

Доповідачем може бути будь-який член дисциплінарної комісії.

Під час здійснення підготовки справи до розгляду доповідач, зокрема, забезпечує збирання документів та матеріалів, необхідних для формування дисциплінарної справи, формує дисциплінарну справу, забезпечує отримання пояснення від державного службовця, доповідає на засіданні дисциплінарної комісії, вичняє інші дії, необхідні для здійснення дисциплінарного провадження.

30. Після завершення формування дисциплінарної справи до розгляду комітет з дисциплінарних проваджень або доповідач передають її відповідно Комісії або секретарю дисциплінарної комісії та повідомляють про це головуючого на засіданні Комісії або голові дисциплінарної комісії з метою призначення дати засідання для її розгляду.

Прийняття рішення за результатами
розгляду дисциплінарної справи

31. Комісія, дисциплінарна комісія запрошує державного службовця на своє засідання для надання пояснення щодо обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, та пропонує надати таке пояснення у письмовому вигляді.

Державний службовець має право:

- бути присутнім на засіданні Комісії, дисциплінарної комісії для надання пояснення щодо обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження; знайомитися з матеріалами дисциплінарної справи відповідно до статті 76 Закону;

- надавати пояснення, а також відповідні документи та матеріали щодо обставин, які досліджуються;

- заявляти клопотання про необхідність одержання і долучення до матеріалів дисциплінарної справи нових документів, одержання додаткових пояснень осіб, яким можуть бути відомі обставини справи;

- користуватися правовою допомогою адвоката або іншого уповноваженого ним представника.

Державний службовець користується іншими правами, встановленими Конституцією та законами України.

32. Про дату, час і місце засідання Комісії, дисциплінарної комісії державному службовцю повідомляється шляхом вручення інформації чи документів або надсилання її поштою за адресою місця проживання/перебування чи на його адресу електронної пошти, або з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку за наявними в особовій справі контактними даними.

Таке повідомлення здійснюється не менш як за п'ять календарних днів до дня проведення засідання Комісії, дисциплінарної комісії.

У разі коли державний службовець не прибув на засідання або не повідомив про поважні причини своєї відсутності, а також не надав письмово пояснення щодо обставин, які стали підставою для порушення дисциплінарного провадження, Комісія, дисциплінарна комісія складає акт про відмову від надання пояснень.

Відсутність державного службовця на засіданні Комісії, дисциплінарної комісії не перешкоджає здійсненню дисциплінарного провадження.

33. Комісія, дисциплінарна комісія розглядає належним чином сформовану дисциплінарну справу та за результатами такого розгляду приймає рішення про наявність чи відсутність у діях державного службовця дисциплінарного проступку та підстав для його притягнення до дисциплінарної відповідальності, про що зазначається у протоколі засідання.

Комісія, дисциплінарна комісія повинна встановити:

- чи мали місце обставини, на підставі яких порушено дисциплінарне провадження; чи містять дії державного службовця ознаки дисциплінарного проступку;

- чим характеризується дисциплінарний проступок, обставини, за яких він був вчинений, обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність, результати оцінювання службової діяльності державного службовця, наявність заохочень, стягнень та його ставлення до державної служби;

- чи підлягає державний службовець притягненню до дисциплінарної відповідальності;

- який вид дисциплінарного стягнення може бути застосований до державного службовця.

34. Результатом розгляду дисциплінарної справи є пропозиція Комісії або подання дисциплінарної комісії.

Пропозиція (подання) готується Комісією, дисциплінарною комісією після прийняття рішення за результатами розгляду дисциплінарної справи та підписується усіма її членами, які брали участь у голосуванні.

Члени Комісії, дисциплінарної комісії мають право викласти свою окрему думку, яка додається до пропозиції (подання).

Пропозиція (подання) складається із вступної, мотивувальної та резолютивної частини.

У вступній частині зазначаються:

- дата складання;
- відомості щодо підстав для порушення дисциплінарного провадження;
- прізвище, ім'я, по батькові державного службовця, його посада, інші відомості, що мають значення для здійснення дисциплінарного провадження.

У мотивувальній частині зазначаються:

- у разі відсутності у діях державного службовця дисциплінарного проступку: - факти, що підтверджують відсутність вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку із відповідним обґрунтуванням;

- заяви, клопотання, пояснення державного службовця та рішення, прийняті Комісією, дисциплінарною комісією за результатами їх розгляду;

- у разі наявності у діях державного службовця дисциплінарного проступку: - факти, що підтверджують вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку, з посиланням на положення відповідних нормативно-правових актів;

- обставини, що призвели до вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку;

- ступінь вини державного службовця;

- характер дисциплінарного проступку, ступінь його тяжкості, настання тяжких наслідків;

- відомості, що характеризують державного службовця, обставини, що пом'якшують чи обтяжують дисциплінарну відповідальність державного службовця, результати оцінювання службової діяльності державного службовця, наявність заохочень, стягнень та ставлення державного службовця до державної служби;

- заяви, клопотання, пояснення державного службовця та рішення, прийняті Комісією, дисциплінарною комісією за результатами їх розгляду.

У резолютивній частині зазначаються:

- у разі відсутності у діях державного службовця дисциплінарного проступку: - прізвище, ім'я, по батькові державного службовця, висновок про відсутність у діях державного службовця дисциплінарного проступку;

- пропозиція про закриття дисциплінарного провадження;

- у разі наявності у діях державного службовця дисциплінарного проступку: - висновок про наявність у діях державного службовця дисциплінарного проступку, передбаченого відповідним пунктом частини другої статті 65 Закону, та підстав для його притягнення до дисциплінарної відповідальності;

- вид дисциплінарного стягнення, рекомендованого до застосування, передбачений відповідною частиною статті 66 Закону, або обставини, що виключають можливість накладення дисциплінарного стягнення.

35. Комісія, дисциплінарна комісія вносить суб'єкту призначення (керівникові державної служби) пропозицію (подання) разом з матеріалами дисциплінарної справи не пізніше ніж протягом трьох робочих днів з дня її (його) підписання.

36. Після прийняття рішення за результатами розгляду дисциплінарного провадження суб'єкт призначення (керівник державної служби) передає дисциплінарну справу до служби управління персоналом державного органу, стосовно посадової особи якого здійснювалося дисциплінарне провадження (державного органу, в якому здійснювалося дисциплінарне провадження), для її зберігання в установленому порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 грудня 2019 р. № 1040
Київ

Про затвердження Порядку здійснення
посадовими особами митних органів
контролю за дотриманням автомобільними
перевізниками законодавства України
щодо міжнародних автомобільних
перевезень та внесення змін до постанови
Кабінету Міністрів України
від 21 травня 2012 р. № 451

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок здійснення посадовими особами митних органів контролю за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень, що додається.

2. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 451 «Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 40, ст. 1546) зміни, що додаються.

3. Міністерству інфраструктури забезпечити подання на постійній основі Державній митній службі завірених належним чином копій міжнародних договорів України про міжнародні автомобільні перевезення та змін і доповнень до них.

4. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1040

ПОРЯДОК

здійснення посадовими особами митних органів контролю
за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства
України щодо міжнародних автомобільних перевезень

Загальні питання

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення посадовими особами митних органів документального контролю за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень відповідно до статті 222¹ Митного кодексу України.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

бортвий журнал — документ за визначеною формою, який використовується разом з виданим перевізнику дозволом Європейської конференції міністрів транспорту (далі — Європейська конференція), містить інформацію про виконанні міжнародні перевезення вантажів за таким дозволом у хронологічному порядку, у тому числі поїздки з вантажем і без вантажу, використовується для проведення аналізу ефективності використання такого дозволу і не є документом дозвільного характеру відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»;

дозвіл Європейської конференції — документ, який надає право на використання автомобільного транспортного засобу перевізника для міжнародного автомобільного перевезення вантажу або проїзду без вантажу територією іноземних країн — членів Європейської конференції протягом визначеного в ньому строку;

перевізники-нерезиденти — підприємства, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів або вантажів транспортними засобами, зареєстрованими в іноземних країнах (у разі переміщення вантажних транспортних засобів країною їх реєстрації вважається країна, в якій зареєстровано автомобіль/тягач);

перевізники-резиденти — підприємства, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів або вантажів транспортними засобами, зареєстрованими в Україні (у разі переміщення вантажних транспортних засобів країною їх реєстрації вважається країна, в якій зареєстровано автомобіль/тягач);

посадова особа — посадова особа митного органу, яка у пункті пропуску через державний кордон здійснює контроль за дотриманням перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про автомобільний транспорт».

Контроль наявності дозвільних
документів на виконання перевезень

3. Для здійснення контролю наявності дозвільних документів на виконання перевезень під час виконання міжнародних перевезень вантажів водії або уповноважені особи повинні подавати посадовій особі під час в'їзду транспортного засобу в Україну: свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу;

дозвіл на в'їзд (ввезення) та рух територією України вантажного транспортного засобу в міжнародному автомобільному сполученні, виданий уповноваженим органом України (далі — дозвіл України на в'їзд), або дозвіл Європейської конференції разом з бортвим журналом (для перевізників-нерезидентів), крім випадків, коли відповідно до вимог законодавства України такий дозвіл не потрібен.

4. У разі наявності у перевізника дозволу України на в'їзд посадова особа перевіряє відповідність наявних в ньому даних.

5. У разі відсутності зауважень до заповнення перевізником

ДОКУМЕНТИ

жирів автобусами (Угода INTERBUS) (далі — Угода), до якої Україна приєдналася відпо-відно до Закону України «Про приєднання України до Угоди про міжнародні нерегулярні перевезення пасажирів автобусами (Угода INTERBUS)», або маршрутний лист, або спис-ок пасажирів) (для перевізників-нерезидентів), або дозвіл України на міжнародні не-регулярні перевезення пасажирів, виданий уповноваженим органом України, якщо ви-конується інший вид нерегулярних перевезень, ніж зазначені у статті 6 Угоди (для пе-ревізників-нерезидентів).

12. За результатами здійснення контролю наявності дозвільних документів на вико-нання перевезень посадова особа вносить реквізити дозволу України на міжнародні не-регулярні перевезення пасажирів (за наявності) та показники одометра (кілометри) до автоматизованої системи митного оформлення.

13. У разі встановлення посадовою особою факту порушення перевізником вимог законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень ним вживаються заходи, визначені пунктами 35 і 36 цього Порядку.

Габаритно-ваговий контроль транспортних засобів

14. Габаритно-ваговий контроль параметрів транспортних засобів з вантажем або без вантажу здійснюється посадовою особою на підставі поданих водієм або уповнова-женою особою документів під час в'їзду транспортного засобу в Україну.

15. У разі перевезення вантажів з перевищенням габаритних або вагових обмежень над визначеними законодавством більше ніж показник, визначений у статті 53 Закону України «Про автомобільний транспорт», посадова особа перевіряє наявність дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, відповідно до Правил проїзду великогабаритних та великоваго-вих транспортних засобів автомобільними дорогами, вулицями та залізничними переїзда-ми, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2001 р. № 30 (Офіцій-ний вісник України, 2001 р., № 3, ст. 75).

16. За наявності у перевізника дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засо-бів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, посадова особа переві-ряє відповідність наявних в ньому даних.

17. За результатами здійснення габаритно-вагового контролю посадова особа вносить реквізити дозволу на участь у дорожньому русі транспортних засобів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні, єдиного платіжного документа за проїзд автомо-більних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів загальної маси, осьо-вих навантажень та (або) габаритних параметрів та показники одометра (кілометри) до ав-томатизованої системи митного оформлення.

Нарахування з використанням єдиного платіжного документа плати за проїзд ав-томобільних транспортних засобів з перевищенням встановлених розмірів загаль-ної маси, осьових навантажень та (або) габаритних параметрів здійснюється в рам-ках справляння єдиного збору відповідно до Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон Укра-їни» та Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску (пунктах контро-лю) через державний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів Украї-ни від 24 жовтня 2002 р. № 1569 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 44, ст. 2004; 2019 р., № 69, ст. 2413).

18. У разі встановлення посадовою особою факту порушення перевізником вимог зако-нодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень ним вживаються заходи, визначені пунктами 35 і 36 цього Порядку.

Контроль за дотриманням перевізниками правил перевезення небезпечних вантажів

19. Перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом здійснюється від-повідно до Європейської Угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних ванта-жів (ДОПНВ) (далі — Європейська Угода), до якої Україна приєдналася відповідно до Зако-ну України «Про приєднання України до Європейської Угоди про міжнародне дорожнє пе-ревезення небезпечних вантажів (ДОПНВ)», а також Закону України «Про перевезення небез-печних вантажів» і «Про автомобільний транспорт», Правил дорожнього перевезення не-безпечних вантажів, затверджених у встановленому порядку відповідно до законодавства.

20. Посадова особа здійснює контроль за дотриманням перевізниками правил переве-зень небезпечних вантажів шляхом перевірки:

наявності у встановлених випадках свідоцтва (свідоцтв) про допущення транспортного засобу до перевезення визначених небезпечних вантажів, а також строку дії свідоцтва, від-повідності даних про власника та реєстраційного номера транспортного засобу, зазначених у такому свідоцті, даним, зазначеним у свідоцті про реєстрацію транспортного засобу; наявності свідоцтва про підготовку водія транспортного засобу, що перевозить небез-печні вантажі, а також строку дії свідоцтва, відповідності даних про водія транспортного за-собу даним, зазначеним у такому свідоцті;

наявності письмових інструкцій відповідно до Європейської Угоди (на випадок аварії або надзвичайної ситуації);

наявності у встановлених випадках спеціальних знаків на транспортному засобі.

21. За результатами здійснення контролю за дотриманням перевізниками правил пе-ревезення небезпечних вантажів посадова особа вносить у разі наявності реквізитів свідоцтва (свідоцтв) про допущення транспортного засобу до перевезення визначених небезпечних вантажів та свідоцтва про підготовку водія транспортного засобу, що перевозить небезпеч-ні вантажі, до автоматизованої системи митного оформлення.

22. У разі встановлення посадовою особою факту порушення перевізником вимог зако-нодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень ним вживаються заходи, визначені пунктами 35 і 36 цього Порядку.

Контроль внесення (нарахування) перевізниками-нерезидентами платежів за проїзд автомобільними дорогами України

23. Нарахування платежів за проїзд автомобільними дорогами України здійснюється в рамках справляння єдиного збору відповідно до Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України» та Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску (пунктах контролю) через держав-ний кордон, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 44, ст. 2004; 2019 р., № 69, ст. 2413).

Нарахування платежів здійснюється посадовою особою під час в'їзду транспортного за-собу з іноземними реєстраційними номерами на митну територію України (у тому числі з метою транзиту).

24. Розрахунок платежів в єдиному платіжному документі здійснюється із зазначенням усіх даних, що стали основою для нарахування цих платежів, а також обов'язковим зазначенням реєстраційного номера транспортного засобу.

25. За результатами здійснення контролю внесення (нарахування) перевізниками-не-резидентами платежів за проїзд автомобільними дорогами України посадова особа вносить реквізити єдиного платіжного документа про внесення плати за проїзд автомобільними до-рогами України, оформленого під час в'їзду в Україну, до автоматизованої системи митно-го оформлення.

26. Контроль за повнотою внесення перевізниками-нерезидентами плати за проїзд ав-томобільними дорогами України здійснюється посадовою особою під час виїзду за межі мит-ної території України транспортного засобу з іноземним реєстраційним номером на підставі результатів застосування системи управління ризиками шляхом зіставлення показників од-ометра (кілометри) транспортного засобу з показниками одометра (кілометри) такого транс-портного засобу при в'їзді на митну територію України, які містяться в дозволі України на в'їзд або в автоматизованій системі митного оформлення.

Перевірка повноти внесення та нарахування перевізниками-нерезидентами плати за проїзд автомобільними дорогами України проводиться шляхом визначення різниці показ-ника одометра (кілометри) під час виїзду транспортного засобу з України і показника одо-метра (кілометри) під час в'їзду транспортного засобу на митну територію України з подаль-шим зіставленням отриманого результату з даними, зазначеними в єдиному платіжному документі, що оформлений митним органом у пункті пропуску через державний кордон під час в'їзду транспортного засобу в Україну.

27. У разі встановлення посадовою особою під час виїзду транспортного засобу з іноземними реєстраційними номерами за межі митної території України факту внесення перевізником-нерезидентом плати за проїзд транспортного засобу автомобільними до-рогами України не в повному обсязі посадова особа здійснює donapaxyвання такої пла-ти, яка справляється за єдиним платіжним документом.

28. За результатами здійснення контролю внесення (нарахування) перевізниками-нерезидентами платежів за проїзд автомобільними дорогами України посадова особа вносить реквізити єдиного платіжного документа про внесення плати за проїзд автомо-більними дорогами України в повному обсязі, оформленого під час виїзду з України (у разі внесення такої плати), до автоматизованої системи митного оформлення.

Контроль сплати перевізниками штрафів чи виконання приписів Укртрансбезпеки та її територіальних органів

29. Під час переміщення через митний кордон України транспортного засобу посадо-ва особа перевіряє наявність у перевізника несплачених штрафів чи невиконаних припи-сів Укртрансбезпеки та її територіальних органів за допомогою автоматизованої сис-теми митного оформлення.

30. У разі наявності інформації про несплачені штрафи чи невиконані приписи поса-дова особа, яка виявила такий факт, відразу після його виявлення усно інформує во-дія або уповноважену особу про наявність у перевізника несплачених штрафів чи не-виконаних приписів.

31. Підставою для пропуску транспортного засобу через митний кордон України є док-умент про сплату штрафу або виконання припису, реквізити якого посадова особа вносить до автоматизованої системи митного оформлення.

Облік автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом

32. Ведення обліку автомобільних транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом, здійснюється за допо-могою відповідних електронних журналів обліку транспортних засобів автоматизованої системи митного оформлення.

Інші питання

33. Передача відповідного дозволу іншому перевізнику для в'їзду та руху територі-ю України вантажного та пасажирського (в разі нерегулярного перевезення) автомо-більного транспортного засобу, зареєстрованого в іноземній країні, та здійснення будь-яких виправлень у таких дозволах забороняється.

34. За результатами здійснення контролю за дотриманням перевізником вимог за-конодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень посадова особа вносить відповідну відмітку до автоматизованої системи митного оформлення.

35. У разі встановлення посадовою особою факту порушення перевізником вимог законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень, контроль за до-триманням якого покладено на митні органи у випадках, встановлених цим Порядком, під час в'їзду на митну територію України, перевізник повинен вжити заходів до усуне-ня порушення протягом строку перебування транспортного засобу в пункті пропуску че-рез державний кордон з урахуванням граничного строку перебування транспортних за-собів у такому пункті пропуску, встановленого статтею 199 Митного кодексу України.

36. У разі коли перевізник протягом граничного строку перебування транспортно-го засобу в пункті пропуску через державний кордон не усунув порушень вимог за-конодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень, такий транспорт-ний засіб повертається за межі митної території України (на митну територію України) з оформленням картки відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, ви-пуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення або пере-дається на склад митного органу.

У разі виконання міжнародного перевезення пасажирів автобусами на регулярному маршруті під час виявлення порушень вимог законодавства України щодо міжнародних автомобільних перевезень, а саме виконання рейсу після закінчення строку дії дозволу, перевізнику надається можливість закінчити перевезення до кінцевої висадки пасажирів згідно з розкладом руху з використанням дозволу України для нерегулярного пере-везення та подальшого виїзду без пасажирів з території України.

37. У разі встановлення посадовою особою під час здійснення митного контролю транспортного засобу (крім транспортних засобів, що використовуються для пере-везення пасажирів) під час виїзду з України перевищення його вагових та (або) габарит-них параметрів порівняно з визначеними законодавством більш як на 2 відсотки мит-ний орган інформує про таке перевищення за допомогою електронних засобів зв'язку відповідний територіальний орган Укртрансбезпеки та здійснює пропуск транспортного засобу через митний кордон України.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1040

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 травня 2012 р. № 451

1. Пункт 8 Типової технологічної схеми пропуску через державний кордон осіб, ав-томобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і то-варів, що переміщуються ними, затвердженої зазначеною постановою, викласти в та-кій редакції:

«8. У пунктах пропуску для автомобільного і поромного сполучення посадовою осо-бою митного органу здійснюється документальний контроль за дотриманням автомо-більними перевізниками законодавства України щодо міжнародних автомобільних пе-ревезень відповідно до Порядку здійснення посадовими особами митних органів контро-лю за дотриманням автомобільними перевізниками законодавства України щодо між-народних автомобільних перевезень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1040.».

2. У Типовій технологічній схемі здійснення митного контролю автомобільних транс-портних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон, затвердженій зазначеною постановою:

1) пункт 5 виключити;

2) у пункті 6: абзац одинадцятий викласти в такій редакції: «заходи офіційного контролю, яким підлягають товари, в пунктах пропуску шляхом попереднього документального контролю»; абзац тринадцятий викласти в такій редакції: «взаємодія з іншими державними органами, які здійснюють заходи офіційного контролю (далі — контролюючі органи), під час їх здійснення»;

3) у пункті 15: в абзаці четвертому слова «інших видів контролю» замінити словами «заходів офі-ційного контролю товарів шляхом попереднього документального контролю»; абзаци п'ятий, шостий, восьмий виключити; в абзаці десятому слова «законодавством види державного» замінити словами «за-коном заходи офіційного»; абзац тринадцятий виключити.

3. У Типовій технологічній схемі здійснення митного контролю залізничних транс-портних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон, затвердженій зазначеною постановою:

1) пункт 5 виключити;

2) в абзаци восьмому пункту 5 слова «всі передбачені законодавством види контро-лю для» замінити словами «у разі потреби заходи офіційного контролю»;

3) пункт 18 виключити.

4. У Типовій технологічній схемі здійснення митного контролю повітряних транс-портних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними, у пунктах пропуску через державний кордон, затвердженій зазначеною постановою:

1) пункт 5 виключити;

2) у пункті 14 слова «всіх передбачених законодавством видів контролю» замінити словами «контролю на безпеку та»;

3) в абзаци четвертому пункту 24 слова «контролюючих органів» замінити словами «державних органів, які здійснюють заходи офіційного контролю.»;

4) пункт 25 виключити.



КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 грудня 2019 р. № 1043
Київ

Про реалізацію експериментального проекту щодо допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Погодитися з пропозицією Міністерства інфраструктури стосовно реалізації до 4 грудня 2021 р. експериментального проекту щодо допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування (далі — експериментальний проект).

2. Затвердити Порядок реалізації експериментального проекту щодо допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загально-го користування, що додається.

3. Установити, що на період дії експериментального проекту пункт 10 Технічного регламенту надання послуг з перевезення пасажирів та вантажів залізничним транспор-том, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2010 р. № 193 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 14, ст. 672), та пункт 16 Технічного регламенту безпеки рухомого складу залізничного транспорту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1194 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 12, ст. 501), до учасників експериментального проекту не застосовуються.

4. Міністерству інфраструктури: затвердити тимчасове положення про порядок допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування; визначити перелік учасників експериментального проекту та ділянки залізничних колій загального користування для здійснення курсування приватних локомотивів; подавати щокварталу Кабінетові Міністрів України інформацію про стан реалізації експериментального проекту.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1043

ПОРЯДОК

реалізації експериментального проекту щодо допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування

1. Цей Порядок визначає механізм реалізації експериментального проекту щодо до-пуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних колі-ях загального користування (далі — експериментальний проект).

2. Експериментальний проект реалізується такими етапами: перший — затвердження Мінінфраструктури тимчасового положення про порядок допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних колі-ях загального користування, визначення переліку учасників експериментального про-екту та ділянки залізничних маршрутів для здійснення курсування приватних локомо-тивів;

другий — запуск та реалізація експериментального проекту, моніторинг стану реалі-зації експериментального проекту;

третій — оцінка результатів експериментального проекту та їх оприлюднення.

3. Мінінфраструктури є координатором експериментального проекту.

4. Укртрансбезпека та АТ «Укрзалізниця» сприяють реалізації експериментального проекту в межах, визначених законодавством.

5. Брати участь в експериментальному проєкті мають право суб'єкти господарювання — резиденти України.

6. Мінінфраструктури утворює комісію з відбору учасників експериментального про-екту та ділянок залізничних колій загального користування для здійснення курсування приватних локомотивів, а також для моніторингу реалізації експериментального про-екту.

7. Учасники експериментального проекту отримують допуск до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування відповідно до затвердже-ного тимчасового положення про порядок допуску приватних локомотивів до роботи окремими маршрутами на залізничних коліях загального користування та на підставі договору з АТ «Укрзалізниця».

8. Учасники експериментального проекту несуть відповідальність за безпеку пере-везень відповідно до законодавства.



УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положен-ня» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити у місцевих загальних судах на посади:

судді Чернівецького районного суду Вінницької області
КУШНІР Богдану Богданівну;

судді Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області
БЕРЕЗЮК Вікторію Володимирівну;

судді Дніпровського районного суду міста Дніпродзержинська
Дніпропетровської області

РЕШЕТНИК Тетяну Олександрівну;

судді Тернівського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області
КВЯТКОВСЬКОГО Ярослава Анатолійовича;

судді Артемівського міськрайонного суду Донецької області:
ДАВИДОВСЬКУ Тетяну Володимирівну, ФЕДОРІВ Ольгу Петрівну;

судді Дмитровського міського суду Донецької області
САЛЬКОВУ Віру Сергіївну;

судді Добропільського міськрайонного суду Донецької області
ХОМЕНКА Дмитра Євгеновича;

судді Костянтинівського міськрайонного суду Донецької області
МАРТИШЕВУ Тетяну Олександрівну;

судді Красноармійського міськрайонного суду Донецької області
ХМЕЛЬОВУ Світлану Миколаївну;

судді Краснопільського міського суду Донецької області
БЕЛОУСОВА Артура Євгеновича;

судді Любарського районного суду Житомирської області
ВАЛЬЧУКА Валерія Вікторовича;

судді Попільнянського районного суду Житомирської області
ЗАЙЧЕНКО Євгенію Олегівну;

судді Богунського районного суду міста Житомира
СТРІЛЕЦЬКУ Оксану Василівну;

судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області
ДЕРГАЧОВУ Наталію Володимирівну;

судді Новомиколаївського районного суду Запорізької області
ГАСАНБЕКОВА Сергія Сергійовича;

судді Токмацького районного суду Запорізької області
АНДРУЩЕНКА Олександра Юрійовича;

судді Хортицького районного суду міста Запоріжжя
СИДОРОВУ Марину Володимирівну;

судді Галицького районного суду Івано-Франківської області
ГАПОЛЯКА Тараса Володимировича;

судді Коломийського міськрайонного суду Івано-Франківської області
ВАСИЛЬКОВСЬКОГО Віктора Володимировича;

судді Рогатинського районного суду Івано-Франківської області
РИБІЯ Михайла Григоровича;

судді Снятинського районного суду Івано-Франківської області
СЕГНА Ігоря Романовича;

судді Березанського міського суду Київської області
КАПШУЧЕНКО Ірину Олексіївну;

судді Білоцерківського міськрайонного суду Київської області
ЦУРАНОВА Андрія Юрійовича;

судді Петрівського районного суду Кіровоградської області
БОЛЬБОТ Альону Юріївну;

судді Біловодського районного суду Луганської області
БУЛГАКОВУ Ганну Володимирівну;

судді Бродівського районного суду Львівської області
ПЕТЕЙЧУКА Богдана Михайловича;

судді Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області
НАГІРНУ Олеся Богданівну;

судді Кам'янка-Бузького районного суду Львівської області
КОТОРМУСА Тараса Ігоровича;

судді Галицького районного суду міста Львова
РОМАНЮКА Віктора Феодосійовича;

судді Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області
ДОМАРЄВУ Наталію Володимирівну;

судді Корабельного районного суду міста Миколаєва
ФЕДОРЧЕНКА Андрія Андрійовича;

судді Балтського районного суду Одеської області
ТИТОВУ Тетяну Павлівну;

судді Березівського районного суду Одеської області
РИМАРЯ Ігоря Анатолійовича;

судді Іванівського районного суду Одеської області
КРАВЧУКА Олександра Олександровича;

судді Ізмаїльського міськрайонного суду Одеської області
БАЛЬЖИК Олену Іванівну;

судді Ширяївського районного суду Одеської області
АЛЕКСЕЄВУ Ольгу Вячеславівну;

судді Великобагачанського районного суду Полтавської області
ЯЧАЛА Юрія Івановича;

судді Ленінського районного суду міста Полтави
ЧИСТИК Ірину Олегівну;

судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області:
ПАЛЬЧИК Оксану Олександрівну, РИБАЛКУ Юрія Володимирівна;

судді Млинівського районного суду Рівненської області
ХОМИЦЬКУ Аллу Анатоліївну;

судді Рівненського районного суду Рівненської області
ГЛАДИШЕВУ Христину Володимирівну;

судді Липоводолинського районного суду Сумської області
КУЗЬМІНСЬКОГО Олександра Валерійовича;

судді Недригайлівського районного суду Сумської області
ЯКОВЕНКО Наталію Михайлівну;

судді Тернопільського міськрайонного суду Тернопільської області
ПОЗНЯКА Василя Михайловича;

судді Бериславського районного суду Херсонської області
КОРСАНЕНКОВУ Олену Олександрівну;

судді Голопристанського районного суду Херсонської області
ТРЕТЬЯКОВУ Ірину Володимирівну;

судді Нижньосірогозького районного суду Херсонської області
РАЗГУЛЯЄВУ Олександр Володимирівну;

судді Нововоронцовського районного суду Херсонської області
ГОНЧАРЕНКА Олександра Володимирів

ОГОЛОШЕННЯ

Інформаційне повідомлення
АТ «УКРСИБАНК»

АТ «УКРСИБАНК» (надалі — Банк) повідомляє про внесення до **Правил (договірних умов) відкриття та комплексного розрахунково-касового обслуговування банківських рахунків фізичних осіб в АТ «УКРСИБАНК»** (далі — **Правила**), які розміщені для ознайомлення на сайті www.my.ukrsibbank.com та на інформаційних стендах у приміщеннях установ Банку, та опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр» № 105 від 09.06.2017 р., з усіма наступними змінами та доповненнями, наступних змін, а саме:

Викласти п. 3.4. Правил в наступній редакції:
3.4. Надання послуги MasterCard/Visa Консьєрж.
3.4.1. Якщо це передбачено Тарифним планом, Держателям карток може бути надана послуга MasterCard/Visa Консьєрж від компанії MasterCard/Visa – інформаційна підтримка та організаційна допомога, яка працює 24 години на добу, 7 днів на тиждень по всьому світі.
Послуга MasterCard/Visa Консьєрж надається лише за умови відсутності простроченої заборгованості за періодичними комісіями, нарахованими за Тарифними планами, в рамках яких випущена/-і Картка/-и. Зазначена послуга підключається до кожної такої картки.
3.4.2. Держатель може ознайомитись з умовами MasterCard/Visa Консьєрж, у тому числі з переліком можливих послуг MasterCard/Visa Консьєрж та іншою інформацією, на сайті Банку www.my.ukrsibbank.com.
3.4.3. Про підключення картки/-ок до MasterCard/Visa Консьєрж Держателю надходить інформаційне повідомлення з номером телефону консьєржа та попередженням про те, що найближчим часом Держателю зателефонують.
3.4.4. Щоб скористатися сервісом MasterCard/Visa Консьєрж, Держателю необхідно:
зателефонувати за номером MasterCard/Visa Консьєрж: MasterCard — 380-44-593-11-11 Visa — 380-44-300-05-03; або
надіслати запит на e-mail MasterCard Консьєрж: zapyt@mcconcierge.com; Visa -visa@concierge.link або
зателефонувати до StarContact.
3.4.5. Відключення Картки/-ок від MasterCard/Visa Консьєрж відбувається у разі:
зміни Тарифного плану на Тарифний план, який не передбачає надання послуги MasterCard/Visa Консьєрж;
анулювання Картки/-ок, що була/-и підключена/-і до послуги MasterCard/Visa Консьєрж.

Датою публікації змін до Правил є публікація цього повідомлення в офіційному друкованому виданні, а саме: 18.12.2019 р.
Датою початку дії змін до Правил є 18.12.2019 р.

ПОВІСТКА
про виклик обвинуваченого

Рубіжанський міський суд Луганської області при здійсненні судового провадження, викликає як обвинуваченого Гаврилішина Олексія Володимировича, 13.05.1976 року народження, зареєстрованого за адресою: Запорізька область, м. Приморськ, вул. Морська, 62/14, за матеріалами кримінального провадження № 409/72/17, 1-кп/425/125/19, на підставі обвинувального акта відносно Гаврилішина О. В. за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Обвинуваченому Гаврилішину О. В. необхідно прибути до підготовчого судового засідання, яке відбудеться 27 січня 2020 року о 09 год. 15 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Синяньська Я. М.

На розгляді в Куйбишевському районному суді Запорізької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Шпакова Ю. М. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 258 КК України, по якому, відповідно до ухвали колегії суддів Куйбишевського районного суду Запорізької області від 28 листопада 2019 року у справі № 324/1098/18, здійснюється спеціальне судове провадження.

Колегія суддів Куйбишевського районного суду Запорізької області **під головуванням судді Мальованого В. О.** викликає обвинуваченого Шпакова Юрія Миколайовича, 31 травня 1979 р.н., зареєстрованого за адресою: вул. Генерала Максима Козиря, буд. 13, кв. 52, м. Донецьк Донецької області для участі в підготовчому судовому засіданні у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР за № 2201800000000061 від 20.02.2018 року, яке відбудеться о 14-00 год. 16 січня 2020 року в залі засідань № 1 Куйбишевського районного суду Запорізької області за адресою: вул. Центральна, 26-а, смт Більмак Запорізької області. Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду передбаченні ст. 138 КПК України.

ПОВІСТКА
про виклик обвинуваченого

Рубіжанський міський суд Луганської області при здійсненні судового провадження, викликає як обвинуваченого Согутовського Артема Борисовича, 17.09.1986 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Свердловськ, вул. Жилова, 6/6, за матеріалами кримінального провадження № 408/2659/18-к, 1-кп/425/126/19, на підставі обвинувального акта відносно Согутовського А. Б. за ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Обвинуваченому Согутовському А. Б. необхідно прибути до підготовчого судового засідання, яке відбудеться 23 січня 2020 року о 14 год. 00 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Козюменська В. В.

Орджонікідзевський районний суд м. Запоріжжя викликає в судові засідання (провадження № 335/4987/17, 1-кп/335/227/2019) обвинуваченого Кондратюка Сергія Валентиновича, 09.09.1972 р.н., останнє відоме місце реєстрації: м. Запоріжжя, вул. Уральська, 46, місце проживання: м. Запоріжжя, вул. 40 років Перемоги, 9, кв. 29, обвинуваченого Остапенка Віталія Олександровича, 11.02.1964 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання: м. Запоріжжя, вул. 40 років Перемоги, 41, кв. 46 по кримінальному провадженню № 12015000000000262 за обвинуваченням Кондратюка С. В., Остапенка В. О. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 28, ч. 2 ст. 364 КК України, які відбудуться 22 січня 2020 року о 14-30 годині, 18 лютого 2020 року о 09-00 годині за адресою: м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 107-Б.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачені вважаються належним чином ознайомлені з її змістом.

Суддя Воробйов А. В.

ПОВІСТКА
про виклик обвинуваченого

Рубіжанський міський суд Луганської області при здійсненні спеціального судового провадження на підставі ухвали суду від 08.08.2017 року, викликає як обвинуваченого Цибенка Романа Євгеновича, 24.04.1980 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, пр. Переможців, 25/57, за матеріалами кримінального провадження № 425/2550/16-к, 1-кп/425/18/19, на підставі обвинувального акта відносно Цибенка Р. Є. за ч. 2 ст. 146, ч. 3 ст. 185, ч. 2, 3 ст. 187, ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 262, ч. 3 ст. 289, ч. 4 ст. 296 КК України.

Обвинуваченому Цибенку Р.Є. необхідно прибути до судового засідання, яке відбудеться 22 січня 2020 року о 09 год. 00 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності.

Суддя Козюменська В. В.

Повістка про виклик обвинуваченої при здійсненні спеціального судового провадження

Обвинувачена Лозова Валентина Сергіївна, 15 квітня 1975 року народження, викликається о 10-00 годині 17 січня 2020 року до Куп'янського міськрайонного суду Харківської області за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. 1-го Травня, 27-а, для проведення спеціального судового засідання у провадженні № 1-кп/628/23/19, справа № 628/468/17. Поважні причини неприбуття особи на виклик суду, передбачені статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченої, передбачені статтями 139, 323 КПК України.

Суддя Коваленко О. А.

Засновник ТОВ «ДОНЕЦЬКА НАФТОВА КОМПАНІЯ»

(код ЄДРПОУ 35127358) Корнєєв Євген Михайлович повідомляє іншого засновника та директора в одній особі ТОВ «ДОНЕЦЬКА НАФТОВА КОМПАНІЯ» Піляєва Олега Олеговича, що проведення загальних зборів засновників для заслуховування звіту від директора про роботу підприємства за 2018—2019 роки та перереєстрації підприємства відбудеться 30 січня 2020 р. за адресою: м. Авдіївка, Індустріальний проїзд, буд. 2А, о 14 годині.

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 14 годині 00 хвилин 16 січня 2020 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 507 обвинуваченого Аненка Олексія Миколайовича, 15 липня 1981 року народження, в рамках кримінального провадження № 22018000000000025, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 22 січня 2018 року, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч.4 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 114 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя М. С. Антонюк

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1584/2019 за обвинуваченням Бугайова М. М., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за №22018000000000152 від 07.05.2018 року.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 29.01.2020 року о 09 год. 00 хв у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31А, каб. №501.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутність обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовчє судове засідання, яке відбудеться об 11 годині 30 хвилин 15 січня 2020 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 507 обвинуваченого Пивоварника В'ячеслава Олександровича, 20 березня 1984 року народження, в рамках кримінального провадження № 22018000000000248, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 10 серпня 2018 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 14, ч. 3, 4 ст. 27, ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 258-5, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя М. С. Антонюк

Шевченківський районний суд м. Києва викликає Кубалова Казбека Таймуразовича, 30.06.1964 року народження, як обвинуваченого в судове засідання по кримінальному провадженню №42016010000000272 внесеного до ЄРДР 09.12.2016 року за обвинуваченням Кубалова Казбека Таймуразовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, яке призначено на 08 год. 20 хв. 16 січня 2020 року.

Здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченого Кубалова Казбека Таймуразовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Суддя О. В. Мелешак

Шевченківський районний суд м. Києва викликає Якубовича Ігоря Володимировича, 11.04.1966 р.н, та Гаврилова Ігоря Олексійовича, 16.10.1969 р.н., як обвинувачених в судове засідання.

Одночасно повідомляємо, що судом призначено судове засідання на підставі обвинувального акта у кримінальному провадженні за яким висунуто обвинувачення Якубовичу Ігорю Володимировичу, 11.04.1966 р.н, та Гаврилову Ігорю Олексійовичу, 16.10.1969 р.н., за ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366 КК України у відкритому судовому засіданні на 10 годину 10 хвилин 27 січня 2020 року, про що повідомити зацікавлених осіб.

Здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченого Якубовича Ігоря Володимировича, 11.04.1966 р.н, та Гаврилова Ігоря Олексійовича, 16.10.1969 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366 КК України.

Суддя В. В. Бугіль

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/362/2019 відносно Филиппова С. А. та Ісаєва С. В. за ч. 2 ст. 258-3 КК України.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що підготовчє судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 21.01.2020 року о 10:00 в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. 610.

У разі неявки обвинувачених до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинувачених в порядку спеціального судового провадження.

Суддя В. В. Бугіль

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 14 годині 30 хвилин 13 січня 2020 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 507 обвинувачену Блоху Олену Володимирівну, 11 травня 1969 року народження, в рамках кримінального провадження № 22014000000000263, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 24 липня 2014 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя М. С. Антонюк

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/2648/2019 відносно Поповича Сергія Геннадійовича за ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що підготовчє судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 22.01.2020 року о 10:00 в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. 610.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя В. В. Бугіль

ОГОЛОШЕННЯ щодо продажу активів (права вимоги) АТ «РОДОВІД БАНК»	
Номер лота:	GL6N014834, GL3N014835, GL6N014836, GL5N014837, GL6N014838-GL6N014842
Короткий опис активів (майна) в лоті	Права вимоги за 13 кредитними договорами, укладеними з фізичними особами (із забезпеченням: іпотека та інше) www.prozorro.sale
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	14.01.2020
Час проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота:	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/160-at-rodovid-bank/45909-asset-sell-id-250841

Оголошення про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів АТ «ДЕЛЬТА БАНК»: організатори торгів: згідно переліку осіб за посиланням: http://torgi.fg.gov.ua/prozorro-sale	
Номер лота:	GL3N014891-GL3N014913 (23 лоти)
Короткий опис активів (майна) в лоті:	Кредити
Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	http://www.prozorro.sale
Дата проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	10.01.2020
Час проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) / електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale
Детальна інформація щодо лота:	http://www.fg.gov.ua/not-paying/liquidation/118-delta/45904-asset-sell-id-250827

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання, яке відбудеться о 12 годині 30 хвилин 15 січня 2020 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 601, обвинуваченого Гелюха Анатолія Юрійовича, 15 вересня 1979 року народження, в рамках кримінального провадження № 22014000000000338, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 17 травня 2014 року, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 437 КК України.

У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Є. О. Мартинов

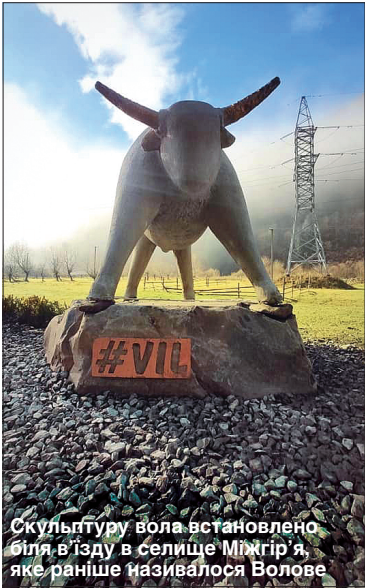
У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження № 1-кп/761/1068/2017 за обвинуваченням Люкайтиса Д. В. за ч. 1 ст.110 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 22015101110000037 від 26.02.2015 року, розгляд якого здійснюється в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судовий розгляд по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться: 29.01.2020 року о 09 год. 30 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. №501, в яке викликається обвинувачений Люкайтис Дмитро Володимирович, який проживає за адресою: Російська Федерація, м. Москва, вул. Баришиха, буд. 25, корп. 1, кв. 323.

Суддя Л. Л. Щєбуняєва

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Символічні скульптури доповнили ману Закарпаття



Скульптуру вола встановлено біля в'їзду в селище Міжгір'я, яке раніше називалося Волове



«Ліс трембіт» розміщено на перевалі Присліп неподалік села Колочава

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

УСЕ ДЛЯ ТУРИСТА. На закарпатській Міжгірщині, що лежить у самому серці українських Карпат, відкрито три символічні скульптурні витвори — своєрідні маркери для туристів. Встановлені в різних місцях, вони дають змогу поринути в культурний простір краю, поєднати минуле і сьогодення. А ще — зробити фото на пам'ять.

Одну з них — «Міжгірський віл» встановлено біля в'їзду в селище Міжгір'я. Назва зовсім не випадкова, адже в довоєнний час селище називалося Волове. Тут роками діяв ринок, де можна було придбати круторогих волів. Відтепер символічний знак нагадуватиме це й водночас слугуватиме фотозоною для туристів.

Так само як і «Долоня бокораша», що прикрасила Синевирський перевал. Бокорашами називали хоробрих і мужніх людей, котрі до середини минулого століття сплавляли деревину закарпатськими річками. Тепер велетенська долоня демонструє мужній характер верховинців і вказує напрямком до славного озера Синевир, однойменного Національного природного парку.

Третю знакову споруду, відкрити в один день із першими двома, — «Ліс трембіт» розміщено на перевалі Присліп неподалік села Колочава. Тут цих кількадеметрових вівчарських музичних інструментів, перехрещених між собою, можна робити унікальні селфі. І цією можливістю туристи, які відвідали на вихідних село десяти музеїв Колочава, вже скористалися.

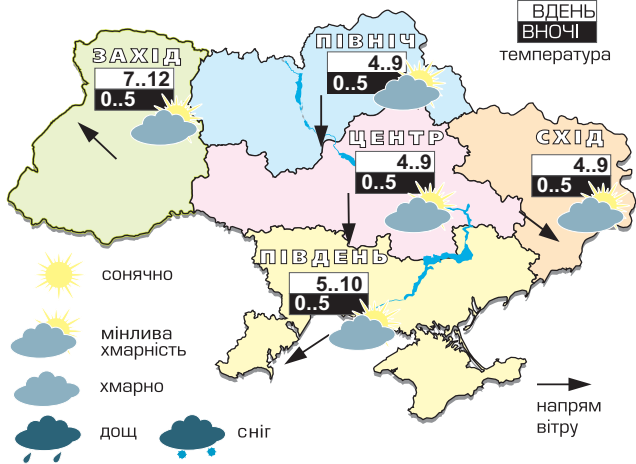


Велетенська долоня вказує напрямком до славного озера Синевир

Три креативні фотозони стали можливими завдяки проекту «Давні традиції в новому форматі». Її в межах грантової програми «Малі міста — великі враження» втілює в життя Міністерство культури України. Мета —

підвищувати економічну привабливість культурної спадщини та її стало використання. Чимало громадських організацій, творчих спілок перемогли в конкурсному змаганні і вже втілюють свої задуми на практиці.

ПОГОДА НА ЗАВТРА



ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 19 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 +5	+4 +9	Черкаська	0 +5	+4 +9
Житомирська	0 +5	+4 +9	Кіровоградська	0 +5	+4 +9
Чернігівська	0 +5	+3 +8	Полтавська	0 +5	+3 +8
Сумська	0 +5	+2 +7	Дніпропетровська	0 +5	+4 +9
Закарпатська	0 +5	+7 +12	Одеська	0 +5	+7 +12
Рівненська	0 +5	+5 +10	Миколаївська	0 +5	+6 +11
Львівська	0 +5	+8 +13	Херсонська	0 +5	+5 +10
Івано-Франківська	0 +5	+7 +12	Запорізька	0 +5	+5 +10
Волинська	0 +5	+4 +9	Харківська	0 +5	+3 +8
Хмельницька	0 +5	+5 +10	Донецька	0 +5	+4 +9
Чернівецька	0 +5	+8 +13	Луганська	0 +5	+4 +9
Тернопільська	0 +5	+5 +10	Крим	+2 +7	+7 +12
Вінницька	0 +5	+5 +10	Київ	+3 +5	+6 +8

Укргідрометцентр

У Сєверодонецьку буде скейт-парк

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

РОЗВАГИ. Ініціативу підлітків щодо розвитку молодіжної культури підтримала міська рада. У вересні команда юних сєверодонецчанок отримала грант від програми для молоді «UPSHIFT Україна», яку запровадив ЮНІСЕФ Україна за підтримки Уряду Японії. Підлітки вигра-

ли 49 тисяч гривень для реалізації проекту «Простір для екстрим-культури» і мали придбати спеціальні конструкції для занять екстремальними видами спорту (скейт, ролики, самокати, BMX-велосипеди). Ішлося про створення скейт-парку. Але коли автори проекту-переможця звернулися до підприємства, яке виготовляє конструкції, з'ясувалося, що їхня вартість приблизно втри-

чі перевищує суму, яку профінансувала «UPSHIFT Україна». А для розміщення цих конструкцій потрібний майданчик із твердим покриттям, для облаштування якого теж необхідні кошти. Тоді підлітки звернулися по допомогу до керівництва рідного міста.

Як повідомляє пресслужба Сєверодонецької міської ради, відбулася робоча зустріч. Оскільки гроші за проектом «UPSHIFT

Україна» слід освоїти в 2019 році, міська рада запропонувала підписати меморандум, за яким для виготовлення спеціальних конструкцій надають необхідну суму. Виготовлятиме конструкції місцеве підприємство. А навесні на території скверу «Дитяче містечко» обладнають спеціальний майданчик для його розміщення. Так до літа 2020 року в Сєверодонецьку буде створено скейт-парк.

Святий Миколай іде до дітей прифронтової Донеччини

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

СВІТЛЕ СВЯТО В СІРІЙ ЗОНІ. На території прифронтової Донеччини Святий Миколай завдяки зусиллям представників управління цивільно-військового співробітництва ЗСУ нагадає про себе місцевим дітям не тільки ранковими подарунками під подушкою чи деінде, а й цікавою і пізнавальною акцією «Книжка в гості завітала» — свято дітям влаштувала. Такий захід проводять у межах національно-мистецького проекту

«Артпереміра», який торік почав втілювати в життя завдяки ініціативі заступника начальника Генерального штабу ЗСУ Сергія Наєва.

Як уточнили в управлінні цивільно-військового співробітництва ЗСУ, під час акції протягом 17—20 грудня її ініціатори та учасники насамперед запропонують тутешній малечі віком 5—13 років театральні вистави на сценах закладів культури у прифронтових містах, селищах і селах: Красногорівка, Соледа, Мар'їнка, Миронівське, Світлодарськ, Парасковіївське. Для цього організатори запросили акторів

запорізького театру-лабораторії VІЕ, які мають у репертуарі музичні казки для юних глядачів. У програмі заходу за участі видавництва «АРТ-ПРЕС» відбудеться презентація книжки «Листи здалеку», офіцера ЗСУ Бориса Кутюкова. А ще майже 130 місцевих і шкільних бібліотек населених пунктів поблизу лінії розмежування передадуть понад 500 книжок українською мовою.



Офіцер ЗСУ Борис Кутюков презентує книжку «Листи здалеку», яка надійде в місцеві бібліотеки



Фото з сайту armyinform.com.ua



Фото з сайту 0352.ua

Напевно, хтось із воїнів УПА свого часу вирізав національний герб і гасло, які нині знайшли в колоді 90-річного дерева

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

ПАТРІОТИЧНА ЗНАХІДКА. У бібліотеці села Більче-Золоте Борщівського району на Тернопільщині виставили цінний експонат. Закладу його подарував один із жителів села. Днями він рубав дрова й коли вдарив сокирою по черговій колоді, здивувався, адже на двох обрубках товстої деревини побачив вирізаний Тризуб і напис «Слава Україні!»

«Може, це добрий знак для нашого села?» — потрактували унікальну знахідку в тутешній об'єднаній територіальній громаді.

Більче-Золотецький сільський голова Галина Огородник пояснила, що цю зрубану колоду було майже 90 років. Росло воно в одному з урочищ лісового масиву Турин у Борщівському та Заліщицькому районах. У 1940-х урочище було місцем національно-визвольного руху за незалежність України. Тож, напевно, хтось із воїнів Української Повстанської Армії вирізав на дереві національний герб і гасло, які нині стали державними символами України. Із часом патріотичне різьблення затяглося корою, а дерево росло до наших днів.

Унікальну знахідку урочисто представлять у Більче-Золотецькій громаді в Новоріччя на заході, присвяченому 111-й річниці від дня народження голови проводу Організації Українських Націоналістів Степана Бандери.